

İşçi Hareketi

Özel sayı:3 Fiyatı:20.000 TL (KDV dahil) 31 Aralık 1994

İŞÇİYİZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Emperyalizm devrimcileri yargılayamaz DURSUN KARATAŞ'A ÖZGÜRLÜK

■ **DURSUN KARATAŞ'IN TUTSAKLIĞI SÜRÜYOR- DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş, 27 Aralık'ta yapılan basına kapalı "sorgu"sundan sonra da serbest bırakılmadı. Fransız emperyalizminin hukuk-dışı tavrı sürüyor.**

■ **DURSUN KARATAŞ'A ÖZGÜRLÜK KAMPANYASI DEVAM EDİYOR-** Dursun Karataş için, Avrupa'nın hemen her ülkesinde ve ülkemizde tepkiler büyürken, dünyanın birçok ülkesinde ilerici, devrimci halk güçlerinden dayanışma ve destek mesajları geliyor.

'95' te umuda daha sıkı sarılıyoruz

Türkiye halklarının yıllardır kendilerine reva görülen acılardan ve açlıktan kurtuluş isteği, özgürlük ve bağımsızlık talebi, onurlu bir yaşam özlemi DHKP-C'nin kuruluşunda somutlandı. Yeni bir yıla girerken artık partiliyiz. Ve partimiz DHKP'nin öncülüğünde halkımızın kahraman evlatlarının yeraldığı Cephe'yle, DHKC ile yürüyoruz düşmanın üzerine. İşçi mitinglerinde, memur yürüyüşlerinde, okullarda yükseliyor sesimiz.

Dağlarda düşmana atılan pusularda, kuşatmalarda yaratılan kahramanca direnişlerde büyüyor, güçleniyor. Geleceğe, özgürlüğe özlemimiz... Bir engel de Fransız emperyalistleri dikiyori özlemimizin önüne. Önderimizi tutsak eden Fransız emperyalistlerini uyarıyoruz ve diyoruz ki: "Öfkemizi sinamayın! Kurtuluşa doğru yürüyüşümüzü, önderliğimizle bütünleşmiş örgütlü mücadelemizi engelleyemeyeceksiniz. Bu savaşı da biz kazanacağız."

Kavganın ateşi ve sınıf kinimiz, halklarımıza kan kusturan cellatlara, sömürücü asaklara, faşist köpeklerle öfkemiz, çeliğe verilen su gibi... İrademizi, beynimizi ve yüreğimizi daha büyük ateşler için hazırlıyoruz. Yeni bir yıla halklarımızın emeği, sabrın, fedakarlığı ve sıcak sevgisinden aldığımız güçle giriyoruz. Umuda daha sıkı sarılıyoruz. Biz kazanacağız!

Ailemizin Yeni Yılını Kutluyoruz

Umutla, atlanlıkla, savaşa savaşa bir yıl daha geride bıraktık.

Halkımızın sesi soluğu olmak için bedeller ödemekten kaçınmadık. Kuruşunlandık, katledildik, işkence tezgahlarına yatırıldık, tutuklandık ama yılmadık. Halkımıza verdiğimiz sözü yerine getirmek için öğrendiğimiz kadariyla mücadelenin öğretmeni, bilmediğimiz kadariyla öğrencisi olmaya çalıştık ve olmaya devam ediyoruz.

YILMAYACAĞIZ!

Kavganın onurlu sesi Mücadele gazetesi yayın hayatına başladığı günden itibaren 114 sayılı okurlarına ulaştı. Çıktığı 114 sayıdan 102 sayısı toplandı. Milyarlar varan para cezalarına karşıtı. Bütün büroları defalarca basıldı. Okurları ve çalışanları gözaltına alındı, tutuklandı. Baskılarla, talanlarla, milyarlara varan para cezalarıyla susturamadıkları Mücadele gazetesinin sesini şimdi de yayın durdurma politikasıyla engellemeye çalışıyorlar. DGM'ler son bir yılda Mücadele gazetesinin yayınına 120 gün boyunca durdurdular. Son bir yıl içinde yazı işleri müdürü de dahil Mücadele gazetesi bürolarında çalışan muhabirlerden, temsilcilerden 31 kişi tutuklandı. Bunlardan 18 kişinin tutukluluğu devam etmektedir. Ama susturmayı başaramayacaklar. Çünkü Mücadele gazetesinin sayfalarını dağıtlara, geçekondurlarda çarşıdan gerillara, yeraltından kaç bedeli cevher çıkartan madenciler, halkımızın memuruz diyen kamu emekçileri, demokratik üniversite müdiresi veren Öğrenciler, makine başlarında çalışan işçiler, cezaevlerinde bulunan tutsaklar, tarlada ocağıyla, gapasıyla çalışan köylüler, ezilen halklar dolduruyor. Ve Mücadeleyi onlar sahipleniyor, biz sahipleniyoruz. Biz

sahiplendikçe oligarşi saldırdı.

Mücadele'nin Sivas bürüsü bir hafta içinde iki kez basılarak polis tarafından telan edildi. 8 Aralıkta büroyu basan siyasi şube polisleri, büroyu talan ederek, üç kuruk gözetlini aldılar. Yaklaşık beş saat gözaltında tutulan okurlar polis tarafından sürekli ölümle tehdit edilerek Mücadele gazetesine gitmemeleri ve Mücadele'yi okumamaları söylendi. Bunda başarılı olmayan polis, 13 Aralıkta ikinci kez büroyu bastı. Bu baskından da sonuç alamadı, alamayacak da. Çünkü Mücadeleye baskılar arttıkça, biz dayanışmamızı yükselteceğiz. Aynı ailenin üyesi olmanın, aynı kaynaktan beslenmenin onuru ve görevi bu. Ne yapsalar boşuna, yilmayacağız!

İşte üzerimize uygulanan baskılar ve tehditler. Tüm baskılara, tehditlere rağmen, başarak da, kazanacak da olan biziz. Çünkü bizler bir avuç azınlığın değil, milyonların sesiyiz, onların soluğuyuz. Biz kazanacağıyoruz. Çünkü devrimci tutsaklardan, emekçilerden, öğrencilerden, işçilerden, toplumun her kesiminden Mücadele gazetesinin başlattığı kampanyaya destekler devam ediyor. Konya Cezaevinde bulunan DHKP-C tutsakları gönderdikleri mektupla iki hafta süreyle sigara içmeyeceklerini, günlük

viyecelerinden kısıarak diş ve iç kaninden zorunlu ihtiyacıdan dışında bir şey almayacaklarını açıklarak, buradan elde edilecek paraları Mücadele gazetesinin başlattığı kampanyaya vereceklerini açıkladılar. Ankara Kapalı Cezaevinde bulunan beyan DHKP-C tutsakları da, adli tutuklularla birlikte ördükleri el örgülerini ve gönüllü sigara bırakma kampanyasını geliri Mücadele gazetesinin kampanyasına katılacaklarını açıkladılar. Evet, umut dolu yeni bir yıl gilyoruz. Yeni yıla daha güçlü girmenin, daha güçlü haykırabilmenin,

umudun sesi olmanın adı var, bu yıldı. Bu çığılı yurtiçinde ve dışında tüm çalışanlarımız ve okurlarımızla birlikte yaratık.

Bu değeri 1995 yılındaki yürüyüşümüzle, önderliğimizin gösterdiği kurtuluş yolunda da virmeden ilerleyerek, gözaltılar, işkenceler, tutsaklıklar, katliamlarla ve şehitler pahasına yerine getireceğiz.

Yeni yıl nedeniyle okurlarımızın, tutsak yoldaşlarımızdan tebrikler ve kartlar alıyoruz. Hepsinin ayrı ayrı emeği güzel mesajları bulunuyor. Bunlardan birkaçını aşağıda yayınlıyoruz.

Yeni yıldı, yeniden buluşmak üzere...

İÇİNDEKİLER

□ '95 de bizim olacak!	3
□ Emperyalizm devrimcileri yargılamaz	4
□ Dersim şehitleri kavgamızda yaşıyor	5
□ Kazanmak için kaldığımız yerden yürümeyi sürdürelim	6
□ Psikolojik savaşa yeni figüranlar	7
□ Emperyalizm istedi, Çekici Güç'ün süresi yine uzatıldı	8
□ Siyaset gündeminden notlar	9
□ Cezaevleri	10
□ Devrimcilerle sabır göstermesini, beklemesini buEn özverili bir kişilik	11
□ Ülkemizde devrim silahlı mücadelenin öncülüğünde gelişecektir	12-13
□ RP'den tarikatlarla den tacirleri	14-15
□ İşçiler ve memurlar ortak çıkarlara sahiptir	16
□ Emekçileri için 1994; ekonomik terör yılı	17
□ Üniversitelerin faşist üslur haline gelmesini izin veremeyeceğiz	18
□ Sivas katliamına göstermelik cezalar	19
□ EZLN savaşırsa kazanır	20-21
□ Kültür/Sanat	22
□ Çuvaldız	23

Kayseri Cezaevi'ndeki DHKP-C tutsaklarının gonderdikleri yilbaşı kartı.

Merhaba,

Direnişin yazıldığı sayfalardan seslenmek istedik hepimize. Bu yıl cezaevlerinde tutsak olan canlarımız, onların ailelerini, gazetecileri ve dergi bürolarında çalışan dostlarımızı, yaşamın birçok alanında direnen, mücadeleye eden mücadeler arkadaşlarımızı, yakınlarımızı yilbaşı için kart gönderdik. Yilbaşı kartlarımız gönderirken harçyacağımız parayı "çorbada bizim de tuzumuz olsun" diyerek, sesimiz soluğumuz olan Mücadele gazetesine katkı olarak sunmayı uygun gördük.

"Mücadele 'yi bizim cephebizden de daha fazla yükseltmek boynumuzun borcu olsun." sözleriyle sonlarken, kilometrelerce süren uzaklıkların soğukluğunu birlerce kez kahreden sıcaklığımızla, en güzel duyularımızla sizleri kucaklıyor, yeni yılınızı kutluyoruz.

TIYAD'lılar

Mücadele gazetesinin yeni hesap numarası: Bülent Bağcı adına, Türkiye İş Bankası İstanbul Çağaloğlu Şubesi 1095-300-430944

'95de bizim olacak!

"Alında yıldızı bere elinde mavzerle çıkıp Dersim dağlarına tükür söylemek var ya..."

Üç-beş yıl önce bir özlem türküsüydü bu. Uzak bir geleceğe duyulan derin hasretle doküldürü dudaklardan. Dersim dağlarında tükür söylemek, nasıl olacağı bilinmeyen bir düştü sadece.

Karadeniz hayal meyal uzaktan seçiliyordu. Ege hiç yoktu sanki. Kürdistan'ın sıcak hissediliyor, ama dokunulmuyordu tenine. Akdeniz bir garip memleketti, "Toros-anlıtoros" bir sır dizesiydi ancak. Sivas'ın soğuktan başka bir şeyini bilmiyordu ortalama bir devrimi. Antakya'da kim yaşırdı, Kürekte kim? Kazanlı neresiydi, Kumru neresi? Çalaxane mezarısı diye bir yer var mıydı dünya üzerinde? Çiftahavuzlar deyince bir şey geliyor muydu insanın aklına? Ya Bağlarlar?

Tarın, yoluna devam ediyor, edecek. Bizler bir yılı, bir kavga yılını daha geriye bırakıyoruz. Kavgamız bizi bir yıl daha ileriye götürüyor, bir yıl daha yaklaşıyoruz o büyük güne... Ama yakını olmak yakalamak anlamına gelmiyor; dikleşen, dişe diş yürümek zorunda olduğumuz bir yıl duruyor önümüzde.

Evet, bizim olsun istediğimiz bir yıl daha gınıyoruz. Kim kaldı diye bakmıyoruz arkamıza. Biliyoruz, kavga da bir türlü bir savaşçılar düşenler geride kalmaz; bilincimizde, yüreğimizde yaşıyor, her an geldik, her dönemede bize güc veriyorlar. İşte Mahir, İşte Ulas, İşte Cevahir... İşte İbo, İşte Niyazi, İşte Çiftahavuzlar... Ve Sabo'nun kulaklarımızda büyüyen sesi: "Ah Sinan, Sinan!"

İşte Serafetin'ler, İşte Hamiyet'ler, İşte onikiler... İşte Bağolar... On sekizinde, yirmisinde, yirmi üçünde... Bir çiçeğe su verin gibi, hayatlarını veren, al bayraklarını dalgalandırıp ölüme gülecek giden üç çocuktur insan... Üç insan ki, her biri bir parça vatan!

Hayır, hayır! Eski zaman efsanelerinden, kahramanlık menkıbelerinden, destansı romanlardan çıkıp gelmiş degillerdi. Söz ustası şairler da yaratmamıştı onları. Tepeden tırnağa insanlardı. Ve kahraman... Ağrılıklarından, zayıflıklarından kurtulmuş, özdeşleşmiş ve dövmüşleri öğrenmişlerdi. Haksız bir iktidara karşı, haklı bir davanın sıra neferleriydiler. Milyonlarca emekçinin alın teri, kanı, canı üzerinde sefa süren, vurduğu vurgunu payışmak için mayıdan yardım isteyen, 24 saat işkence tezgahları işleyip köyleri, omanları ateşe veren, katli sebekelerle cinayetler işleyen sesini çıkaran zindanlara atan, kanlı zulmlere karşı halkın onurunu, öfkesini, umudunu temsil ediyorlar.

İhanetin kol gezdiği, alcağın baş tacı edildiği bir dünyada onuru temsil etmek için kahraman olmak gerekiyordu. Tili çekip makinelik tüfeklere, bombalara "Siz teslim olun" dediler... Kahramanlar...

Ve İşte Dersim yücelikleri... İşte Hozat... Daha birkaç yıl önce destansı bir türkü kahramanıydı Cemo. Şimdi roketlere karşı slogan atıyor Dersim kırtarında. Türkünden çıkıp gelmedi; ama "Bir Türkü'dür Dersim dağlarında", türkü gibi savışıyor.

İşte bütün mesele! Ve artık ne Karadeniz hayal meyal,

ne Ege'den haber yok, ne Kürdistan dokunulmayacak kadar uzak. Toros bir sır dizesi değil artık. Köyçüğülenin tohum olup düştüğü vatanı toprağı, Antakya'dan Kürekte, Kazanlı'dan Kumru'ya kanlarımızı sulayarak tanyoruz yurdunuzu, ölümlerimizle bağlıyoruz her parçasına.

Bizi yenilmez, yok edilmez kılan değerlerimizi ekıyoruz ülkenin dört bir yanına. Kurt, Türk, Laz, Çerkez, Arap, Gürcü, Ermeni... Bu topraklar üzerinde yaşayan tüm halkları estiflik, kardeşlik ve özgürlük özlemi dile geliyor sesimizde.

Tarın yoluna devam ediyor, edecek. Geride bıraktığımız bir yıl tarihimizin dönüm noktalarından biri oldu. Aclılar, sevinçler, yenilgiler ve zaferlerle, büyük ihanetler ve büyük kahramanlıklarla adım adım yürüdüğümüz 16 yıllık hedefe ulaştık.

30 Mart 1994'te toplanan kuruluş kongresi, Türkiye ve Kürdistan devrimini zafere taşıyacak gücü koydu ortaya: Parti-Cephe. 30 Mart 1972'de Kiziltepe'de şehit düşen Mahir'inin tanrı kızıyla yazıldığını "Kurtuluş Kağazı" şıar bir kez daha Parti-Cephe ile buluştu böylece.

Üzerinde yaşadığımız bu topraklarda, sömürüldü kaldırmak için, özgür bir vatan için, onur, namus, şerefimizle yaşamak için ve yaşlı duşanı bir kez daha sarsmak için savaş çağırısıydı DHKP-C. Şehitlerimizle verdiğimiz söz, devrimci namusumuz adına içtiğimiz em, başarcamızla olan mutlak inançımızla, Parti-Cephe silahlı savaşacağı artık.

Yarınımızın mutlusunu getirecek,

dağ rüzgarları, bal tadıyla gelecek. Şa-faklar, genilanan silah sesleriyle yankılanıyor artık.

En suskun dönemimizde konuşan yine biz olduk. Açlığa, yoksuluğa, zulme uğrayan emekçilerin öfkesiydik. Binlerce bildiri, kuşlama, afiş, pankartlarla bezedik her yanı. 1 Mayıs'ta yine zaptektik alanları. Meydanları dolduran memurları, hak arayan işçileri yan yana, kol ko-laydık. Hayatı kuran, yaratan işçilerin her sloganında öz vardık. "Halkıyız Ka-zanacağız", yine eylemlerde en çok atılan slogandı. Kahvelerde, yolu vapurlarında, banilyo trenlerinde halkımızın sorunlarını dile getirdik. Devrimci adaletimiz namusunu soğutmadı. Aradı, buldu, cezasını verdi işkencecilerin, cellatların. Kimlik soramaz oldular. Katillerin her "arama ve kontrolü" kabusa dönüştü.

Ve Eylül,

Uğursuz, kara sonbahar günleri. İhaneti yemmenin, kuşatmayı yarmanın qu-rurunu yaşıyoruz, yalarımızı sarıms, yarınımızı kuracak silahımızı kavuş-muşken, sarılsıdık. Emperyalizmin kırı el bu defa enderimize uzanmıştı. Bli-rdik tutsaklığı, dört duvar nasıl asılır, yı-kılır bilirdik. Ama önderimiz, başkomu-nimizin tutsaklığını sindiremediği içimi-ze. Tek yürek olduk. "Kılina dahi zarar gelirse" dedik. "Hesap hatasından vaz-geçin" uyarısını "Öfkemizi sinamayım" diye sürdürdük. Önderimiz, öğretmeni-miz için her türlü bedele, bederlenimiz de katcağımız bir savaşa hazırız. Sa-hiplenmenin, paylaşımanın, yoldaşlığın tarif edilmez coşkusuya kabımızla sığ-mıyoruz. Şimdi rüzgar ekenier, fırtına biçmeye hazır olsun!..

Fransa hükümeti faşizmi destekliyor Faşizmi desteklemek suçtur!

DHKP-C Önderi Dursun Karataş'ın Fransa Yüksek Mahkemesinde 27 Aralık günü yapılacak 'sorgusu'ndan önce Devrimci Halk Güçleri tarafından Paris'te bugün şeklide afişleme, pullama, pankart asma çalışmaları yapıldı. 27 Aralık gününe kadar Fransanın birçok kentinde "Çağrı" başlıklı bildiriler dağıtan Devrimci Halk Güçleri Tüklerin ve Kürtlerin yoğun olarak bulunduğu Strazburg ve Belle Ville bölgeleri başta olmak üzere Paris'te birçok bölgesinde "Dursun Karataş'a Özgürlük" afişleri yapıldı. Les Halles metrosu girişine ise üzerinde "Dursun Karataş'a Özgürlük" yazılı bir pankart asıldı.

Bare de üst metrosunda "Dursun Karataş'a Özgürlük" yazılı önlüklü giyerik imza toplayanlar ise, yalnızca Devrimci Halk Güçleri değil, Dursun Karataş'ın resimlerinin taşıdığı "Dursun Karataş'a Özgürlük" sloganlarının cıvıldağı imza toplama çalışmasında Fransanın otomom bir grup da Devrimci Halk Güçleri'nin yanında yer aldı. "Emperyalizm Devrimcileri Yargılayamaz" başlıklı bildiriler dağıtan Devrimci Halk Güçleri "Biz halkı sizimiz aynı suçlu" şiresi bir bağlayamaz" sloganları ve devrimci emperyalizm, anti-faşizm tüp insanları da yanımsıya çağırıldı.

Durusmanın yapıldığı 27 Aralık günü Avrupa'nın birçok yerinden Devrimci Halk Güçleri, Paris polis merkezinin önünde toplanmaya başladı. Yüzlerce ses birleşmiş tek bir ses haline gelmeye artık. Polis merkezinin önü "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş", "Önder Yıldız Dursun Karataş", "Emperyalizm Devrimcileri Yargılayamaz", "Cesaret. Direniş. Savaş Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş", "Biz Reber Xalo", "Önderimiz Kalkan Eleri Kırık Kırık", "Yaşasın DHKP-C", "Yaşasın Enternasyenal Devanışma" sloganlarıyla cıvılda. Devrimci Sol Bayrakçımız Parti-Cephe Sıhahımız", "Dursun Karataş'a Özgürlük" pankartlarının yer aldığı gösteride Fransızca olarak "Dursun Karataş'a Yargılanan Fransız Kendi Tanhını Yargıyı, Hepimiz Aynı Suçlu İşledik. Biz de Yargılanın" sloganı çevredekiler pek çok insanın cıvıldağı oldu. Grup Karden'in de bulunduğu gösteri alanında davul-zurna ile hırlayarak cıvılda, marşlar söylendi. Dursun Karataş'ın derhal serbest bırakılması isteyen mesajların okunduğu gösteri, kitenin hep birlikte devim andını haykırmasıyla sona erdirdi.

Fransa hükümeti faşizmi destekliyor Faşizmi desteklemek suçtur!

27 Aralık'ta Sorgu Yargı J. Luis Brugier'in toplu sorgusu yapmaya çalışması sonucu verildi. Sorgusu önce Dursun Karataş'ın Devrimci Sol'un başında olduğu kabul etmesi ve bu örgüte ne zaman, ne şekilde geldiğini, hangi konularda talimatlar verdiğini, MK'nin kimlerden oluştuğunu anlatması üzerine kuruluydu. Dursun Genel Sekreteri Dursun Karataş, bu sorularla ve konularla Fransız devletini ilgilendirmeyen, Fransa ile ilgili sorulan varan onları somaları gerektiriyor, ayrıca Devrimci Sol'un Fransa'da yürüttüğü tek mücadele için kulunulduğuna belirtti.

Sorgu Yargıcı J. Luis Brugier'in Dursun Karataş'ı tahrik etmeye, siniflerind-

maye yönelik cabaları sorumsuz kaldı. Bunun üzerine Devrimci Sol militanları'nın Fransa kamu düzenini bozma eylemleri ve Fransa'yı ilgilendiren eylemleri ile ilgili daha sonraki aşamalarda sorular soracağından Dursun Karataş'ın "Bana Fransay'yı ilgilendiren suçlamalarda bulunmuyorsunuz, bu tahkikatla işimizi kumamıyoruz" şeklinde direnişli ısrarlı yaklaşımlarına ise, "Fransız kanunlarına göre suç sayılan bir kısım eylemlerin emri-ni vermeziz nedeniyle bu tahkikatla direkt ilişkilisiz" demesine rağmen bu direkt ilişki sorğu boyunca aoklanamadı. Dursun Karataş ile J. Luis Brugier arasında bir irade savaş şeklinde devam eden ve J. Luis Brugier'in Dursun Karataş'ın iradesini kabul etmesi ve Dursun Karataş'ın karışından kesin olarak bir sermesli ile sonuğanan sorğu bir başka talihle devam etmek üzere eteldi.

Sorgu yargıcı, Dursun Karataş'ı ceza-evinde tutarak hukuki gerekçe ve materyalleri getirecek olamamının sıkıntısını yaşıyor. Gerek bir terörist olan, To faşizmine karşı savaşan bir devrimciyi suçlamak demek, faşizme suç işleriyi yapıyor demek. Yargıcı üzerindeki gerek baskı bu. Terörist diye ağzını açtığı anda gözler önüne gelen tek şey faşizmin ünkemizi terörist yoldı.

Ne derse derse, geniş bir anti-faşist ve insan hakları savunucusu kamuoyu biliyor ki, faşizme karşı savaşanları tutsak tutmak su anlama geliyor

Fransa hükümeti faşizmi

DESTEKLEYOR
FAŞİZMİ DESTEKLEMELİK SUÇTUR!

DHKP-Devrimci Halk Güçleri
Menemen Yarı Kredi Bankası'nı
motofadı

28 Aralık günü İzmir'in Menemen ilçesindeki Yarı Kredi Bankası şubesi motofadı. Eylemi üstlenen DHKP-Devrimci Halk Güçleri eyleminin amacının DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın rehni tutulmasını protesto etmek ve Fransız emperyalizminin uyumak olduğunu söyle-dire. Ve sözlerini "Önderimiz Dursun Karataş'a Kalkan Eleri Kırık, Kıracığız" diye bitirdi.

DHKP-Liseli Dev-Genc; "Önderimiz

bizden kopamazdır" Ankara Liseli DEV-GENC de DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın tutsaklığını protesto etmek için geçitçizim halkla faaliyetlerini artırdı. Aktas Endüstri Meslek Lisesi'nde sınıflara, Bakitene ve

Mobil liselerinde ise okul duvarlarına Dursun Karataş'a Özgürlük mesajını ile-tiren yazımlar yapıldı.

Duvar yazımlarının yapıldığı yerler arasında İstanbul Yenibosna da vardı. Yenibosna ve çevresinde DHKP-Liseli DEV-GENC tarafından yapılan yazımla-malar "Dursun Karataş'a Özgürlük", "Dursun Karataş'a Kalkan Eleri Kıracığı", "Komutanımız, Önderimiz Dursun Karataş Derhal Serbest Bırakılmalıdır" vb. sloganlar yer alıyordu.

Sanyer, Derbent, Okmeydanı ve Ye-dikule çevrelerinde de benzer içerikteki sloganların yer aldığı duvar yazımları yapıldı. Ayrıca Ankara Liseli DEV-GENC 27 Aralık'ta Tuzluca'yı Lisesine bomba süsü verilmiş bir pankart astı. 2.5 saat asılı kalan pankarta "Önder Se-lam, Savaşta Devam" yazıyordu.

Devrimci Halk Güçleri asılan pankartlarla önderliği bir çok bir dayansına zincir olusturdu

Geçtiğimiz hafta İstanbul'da birçok bölgede irili ufaklı pankartlar asıldı.

Sirinevler Mahmutbey yolu üzerinde Övelev durağında Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi imzasıyla asılan pankart geçen hafta pankartların ikinci. 24 Aralık sabahı asılan pankart Dursun Karataş'ın rehni tutulmaya devam eden Fransız emperyalizmine sesleniyordu. Pankartta "Fransız hükümeti Türkiye faşizmine alet olmalıdır. Önderimiz Dursun Karataş'ı serbest bırakmalıdır." sloganı yer alı-yordu. Pankartların 28 Aralık'ta Ümraniye asılan da ise "Fransız emperyalizmi-ni önderimiz Dursun Karataş'ı Rehni Almaz" sloganı yer alıyordu. Devrimci rehni alırmayacağı bu tavırın Türkiye halklarına karşı açılmış bir savaş olduğunu hatırlatarak Fransız emperyalizmine seslenildi.

Aynı gün bir başka pankart ta Sirinevler bölgesinde asıldı. Sirinevler Mahmutbey yolu üzerinde Şahin durağında asılan pankart Devrimci Halk Güçleri'nin önde-re salınması ile ilgiliydi. Bomba süsü verilmiş pankarta "Önder Selam, Savaşta Devam" yazıyordu.

"Dursun Karataş'a Özgürlük" afişleri, yazılan duvarlarda

devrimci faaliyetlerde Devrimci Halk Güçleri'nin yaptığı afişlemeler bu hafta da sürdü. Pankartların asıldığı, duvar yazımlarının yapıldığı bölgelerin çoğun-da üzerinde Dursun Karataş'ın resimleri-nin de olduğu afişler asıldı. Bazı yerlerde

ise afişler blok olarak asılmıştı. Kasım-pa savaşçısı arası bu bölgelerdendi.

Nurtepe ve Güzeptepe bölgelerinde yapılmış yazımlarda Demiş şehitli-rye parti ve önderliği birleştirdi ve savas-şanları cephe saflarına çağırıldı.

Çorlu da önderi ve Parti-Cepheyi selamladı

Ülkenin çeşitli köşelerinden Devrimci Halk Güçleri'nin DHKP Genel Sekreteri "Dursun Karataş'a Özgürlük" diyen ha-kırışına, Türkiye halklarına zaferi mü-deleyecek olan Parti-Cepheyi selama-yan seslerine bir ses de Tekirdağ Çor-lu'dan katıldı. Çorlu'da iki ayrı pankart asılmış, duvar yazımları da yapıldı.

Önder ve Parti-Cepheyi selamlayan pankartlar Çorlu'nun en işlek caddesi olan, Atatürk Bulvarı'nın 26 Aralık günü asıldı. Ayrıca Sağık Mahallesi bölge-sine, üst geçte de aynı ekleme duvar ya-zımları yapıldı. Eylemleri üstlenen Çorlu Devrimci Halk Güçleri telefonu ka-patırken "Yaşasın Partiyi Bütünleşsin Önderimiz, Yaşasın DHKP-C" dediler.

"Ben Dursun Karataş..."

26 ve 27 Aralık günleri Fransanın İstan-bul Konsolosluluğuna telefonlarını açan her yetkili gün boyunca "Ben Dursun Karataş, emekçiyim. Beni emekle-rim mücadelesinde görülmüştür.", "Ben Dursun Karataş, halk kurtuluşu savaşçı-sım, Türkiye halklarının kurtuluş umudu-nu zafere dönüştürmek için savaşçıyım, savaşçılara birlikteyim.", "Ben Dursun Karataş, şehit ailesiyim. Öfkem yolunu-zu aydınlatan şehitlerimiz katillerinin tepesinde patlayacak birer bombadır..." vb. diye başlayan ve "Siz Fransız em-peryalizminin temsilcileri birer yargılaya-mazsınız. Çünkü ben Türkiye halkların-bağrımdır, halkları yargılayamazsınız, teslim almayız..." diyen yüzlerce ki-şiyi karşılaştılar.

Bahçelievler Haznedar'da bombalı, motofolu gösteri

DHKP-Devrimci Halk Güçleri Dursun Karataş'ın "sorgusu"nu yapılabilecek 27 Aralık'tan bir gün önce yaptıkları göste-riye öfkelerini ortaya koydular. Ve 26 Aralık günü öğle, Buz Yürme Mesnehi Bahçelievler'deki Haznedar Hastanesi önünde bombalı-motofolu bir gösteri yaptılar. Gosteride DHKP Genel Sekre-teri Dursun Karataş'ın serbest bırakıl-ması istenirken Fransız emperyalizmine de protesto edildi.

"Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş" sloganı gösteride önderi önce "Fransız Emperyalizmi Önderimizi Yargı-lamaz" pankartı Haznedar Hastane-sinin önüne asıldı. Daha sonra caddeye doğru sloganları yuhürerek yoli kesildi ve motofolu kotekleriyle ateş verildi. Gösteriye katılanlar bir kısım ellere-din, "Biz Hareziz, Biz Yürme Mesnehi DHKP-Devrimci Halk Güçleri" yazan pankartı caddenin kenarında diklere astılar. Geriye kalanlar da "Kahrolsun Fransız Emperyalizmi!", "Dursun Kara-taş'a Özgürlük" sloganlarını atmayı sür-dürdüler. Gösten çevrede toplanan halk tarafından izlenirken, Devrimci Halk Güçleri eylemi bir bomba patlatma bildiriler ve dağıtıldı.

Dersim şehitleri kavgamızda yaşıyor

Mikail Güven (Mazlum): 1973 Doğanşehir doğumlulu. Kürt milliyetinden yoksul bir ailenin çocuğu. Devrimci hareketle 1991 Temmuzunda tanıştı. Cesur atak ve kararlı kişiliğiyle kısa sürede mücadelede öne çıktı. Mücadele gazetesi muhabirliği üstlendi. Bu görevi sürdürdüğü 1993 Mart'ına kadar inançlı ve metçi yapısıyla gerçek bir militan gazeteci örneğini gösterdi. O gerilla kültürünü içselleştirmiş gerçek bir dava adamıydı. Nerede olursa olsun kafası ve bilinci hep yeraltında, gerillaydı. Devrimci hareketi, değerlerini ve şehitlerini sahiplendi ise, inançının güvencinin en güzel ifadesiydi. Büyük özlem duyduğu gerillaya da 1993 Mart'ında katıldı. Malatya'da varılan bütün değerlerde onun emek ve alıntıları vardı. Onünkü tüm engelleri aşarak, çok istediği gibi DHKP gerillası olup Dersim dağlarında savaşçı ve şehit olduğu.

Bir arkadaş Mikail'i anlatıyor "Bu yiğit savaşçıyı unutmayacağız"

Mikaili Gazi Lisesinde okuduğum yıllarda tanıdım. Daha sonra onu Mücadele dergisinde gördüğümde hiç şaşımadım. Çünkü o mücadeleyi özelliklerini okuduktan herkesin sorunlarına ilgilenmesi ve hemen her soruna çözüm üretmesiyle daha baştan gosteriyordu. Bu yapısı sayesinde kısa süre içinde mücadeleyle bütünleşmiş ve muhabirlik görevini üstlenmişti. Mikail söylediği şeyi her koşulda

yapardı. Yapacağı her işin sorumluluğunu bilir ve muhasebesini çok iyi yaparaktı eksiksiz yerine getirirdi.

Şehitlerimizi sahiplenşi ve hareketimize olan bağlılığı ile bize her zaman örnek olmuştur. Şerhatların şehit düşmesinden bir gün sonra büroya gittiğinde kapıda bir çelenk durmuş. Olan bitenden habersiz "Mücadeleyi yeniden mi açıyor-sunuz?" diye sordu. Ben "Evet, yeniden açıyoruz, kavgamız dağlarda büyüyor. Kurek dağlarında 5 yiğit gerillamız şehit verdik. Onları bizim '95 sonrası ilk kır şehitlerimiz." dedi. Bunu söylerken gözlerinde düşmana duyduğu kin

*Yüzümüzde sıcak bir tebessümdü hayat
Vurulurken*

Dona kaldı öylece

Verin diye ağlayıp sızlamayacağız

İyi bilin ki o mutluluk,

o hayat yine bizim

Çakanız da yüreğimizden

Diş-tırnak olup bir yumruk gibi

Söke söke alacağız ellerinizden

ve nefret okuyorduy. Bu sözleri benim etkiledi ve duyduğumdur. Ayrıca şehit gerillalardan Hasan Erkuş'u çok sever, O'na imrendir. Sürekli olarak "Ben de Hasan gibi Devrimci Sol gerillası olacağım" diye düşüncelerini dile getirirdi.

Hareketi sahiplenmesinin en güzel örneğini ise darbe sürecinde göstermiştir. Darbeyi ilk duyduğumda inanmamıştım. Telefonla Mikail'i arayarak gazetele yazılanlar doğru mu diye sordum. "Evet, doğru, gelersen konuşuz" dedi. Kısa zaman da yanına gittim. Ve O bana darbeyi, darbecileri, darbeci kafa yapısını anlatarak, kafamdaki tüm çelşikleri yok etti. Darbeciler için, "Bunlar Sabo'yu, Si-nan'ı, Niya'zı, İbrahim Erdoğ-an'ı tanıyacaklar. Onları tanıyarak bu pisliği temizlemek ise biz Devrimci Solcuların görevidir. Her zaman olduğu gibi bu darbeden de, daha da güçlenerek çıkacağız" derken, hareketle ne kadar bağlı olduğunu gösteriyordu.

O gerçek, bir Halk Kurtuluş

Savaşçı olarak onurluca yaşayıp onurluca şehit düştü. Böderi ise çok büyük değerleri miras bıraktı. Bu yiğit savaşçıyı asla unutmayacak anısını yaşatacağız.

• • •

Bir arkadaşın Erkan Akçalı'yı anlatıyor: "Bıraktığınız bayrağı biz taşıyacağız"

O güzel insan Elazığ Mücadele gazetesinde çalıştığı zaman tanıştım. Neşeli, coşkulu, sevgi dolu bir insandı. Sürekli okur, çevresindeki insanlara bir şeyler vermeye çalışırdı. Gazeteye her gelen misafiri ondan etkilenirdi. En güzel yönü ve bizlere kazandırdığı, disiplinli oluşuydu. Planlı hareket ederdi. Elazığ sokakları tıpkı Ahmet Güder, Mehmet Ali Öztürk, Halil İbrahim Ekicibil gibi Onun da büyük izleni taşıyor. Ailesinin tek çocuğuydu. Ve bu yüzden ailesinin

Üzerindeki baskısı yoğundu. Ama aile sorunlarının mücadelesi, nice hiçbir zaman yanışmazdı. İlk mücadeleyle tanıştığım zamanlar benim de aile sorunları başlamıştı. Bu sorunları aşmamda Erkan yoldaşın büyük rolü vardır. Onun sayesinde duygusalılığı atıp savaşın, kavganın gerçekliğini kavramıştım. Aileler onun çok severdi. Gittiği her evde hiç durmaz bir şeyler anlatırdı. Va da kalıp analara işlerinde yardımçı olurdu. Onun dağlara olan özlemi büyüktü. Dersimden gelen olsa, hemen kenara çekerek gerillaları sorardı. Ve onlardan haber aldığında sevinir, gülerdi. Özleminden duyduğu dağlara güle oynaya gimişti. Köylerden gelen insanlar onun anlatır, Özgür'ün (Erkan) sıkıldığında, o güzel sesinden ve çalkışkanlığında bahsederdiler. Ve ben hep o yoldaşımın şehride olduğu gibi kırılarda da aynı cephede savaşmak isterdim. Ama erken düştün Erkan yoldaş. Sınıf kırınız daha da bilmiş olarak, bıraktığınız şanlı bayrağı biz taşıyacağız

Halil İbrahim Ekicibil anıldı

Dersim'in Ovacık Emirgan deresi mevkiinde 9 Ekim 1994 günü şehit düşen DHKP gerillası Halil İbrahim Ekicibil 19 Aralıkta Kültür ve Sanatla Tavrı dergisi Adana temsilciliğinde yaklaşık 50 kişilik katılımıyla düzenlenen bir toplantıda anıldı.

Anmaya Özgür-Der'li analar da katıldı. Şehit Halil İbrahim Ekicibil ve tüm devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşuyla başlayan anmada DHKP gerillasının devrimci kişiliği, gösterdiği azmi, kararlılığı ve devrimci mücadelesindeki örnek davranışları anıldı. Grup Nisan Güneşinin dinletisiyle katıldığı anmada, "Bize Ölüm Yok", "Halkızı Kazanacağız" marşları her birlikte söylenerek anına son erdirildi. Şehit düsen İbrahim'in, Ahmet'in, Zeynep'in fotoğraflarını ellerinde tutan Özgür-Der'li anaların yaptıkları konuşma anmaya ayrı bir anlam kattı.

Adana-19
Aralık
Devrim
Şehitleri
anısına
yumruklar
yine havada:
"O güzel olsun
bayrakları
yere
düşmeyecek"

6 Aralık Hozat direnişi anısına Malatya'da DHKP ve DHKC bayrakları

Hozat'a bağlı Taner (Çaytaş) köyünde 6 Aralık'ta kuşatmaya düştükten sonra, çatışarak şehit düşen 9 DHKP gerillasından daha önce elimize ulaşmayan iki gerillanın adlarını, Anıyaya Güneşgüçlüğü nüfusunca kayıtlı Murat Özbay ile Malatya Doğanşehir nüfusunca kayıtlı Mikail Güven olduğu öğrenildi.

DHKP gerillalardan Ahmet Güder, Nihat Kava, Erkan Akçalı, Mehmet Ali Öztürk, Hüsnüye Aydın, Gülseren Beyaz ve Şenay Sonar'ın cenazeleri daha önce aileleri ve arkadaşları tarafından alınarak mekamlarında toprağa veriliştii. Murat Özbay ile Mikail Güven'in piimlerinin daha önce bilinmemesi nedeniyle aileleri tarafından alınmayan bu iki gerillanın cenazesi de Hozat'a halk tarafından sahiplenilmiş ve Hozat mezarlığında toprağa veriliştii.

Mikail ve yoldaşlarının kuşatıldıkları evden dışarıya atıkları DHKP bayrağı, Malatya'da onların anısına birkez daha caddelere asıldı.

27 Aralık günü Malatya büromuz Devrimci Halk Güçleri adıyla Ayvan bir kişi Cemal Gürsel Mahallesi ve Tu-

ran Emeksis Caddesi üzerine DHKP ve DHKC bayrakları 6 Aralık Dersim şehitleri anısına ve Dersim Karayolu tutsakların protesto etmesi amacıyla astıkları belirtilirken, "DHKP Gerillası Ölümsüzdür", "Emperyalistler DHKC Önderini Yargılamaz", "Önder Selam Savaş Devam" sloganlarını atarak eylemi üstlendi.

DHKP gerillası Nihat Kaya'nın mezarı başında anma: "Anısı yolunuzu aydınlatıyor"

Başarmak için kaldığımız yerden yürümeyi sürdürelim

20 Aralık grevinin kamu emekçileri açısından anlam ve önemi daha önemdedir. Bu eylem bir başlangıç olması, mücadeleye kalıcı yasal kazanımların öni açılması; bunun için an zamanda iyi bir başlangıç olması bakımından grev bir kaç güne yayılmalıdır. Öneri ve kararlar bu doğrultuda yoğunlaşmalı ve çıktı.

Bir süre önce eylemlerle gündeme gelen PTT, demiryol emekçileri ve devrimci kamu emekçilerinin 20 Aralık'ta başkısı büyüdü. Bu mesaj doğrultusunda İstanbul ve Ankara Kamu Çalışanları Şubeler Platformu 20 Aralık için 3 günlük grev kararını ödünçlerinden açıkladı. Ancak 16 Aralık'ta Kamu Çalışanları Konfederasyonu Şube Kurulu (KCKK) adına yapılan basın toplantısında dönem sözcüsü bu karara değinmedi. Toplantıyı izleyen ve eylemler platformunda yer alan devrimci bir memur söz alarak İstanbul'da grevin 3 gün yapılacağını belirtti, basın bunu böyle duyurmasını istedi. Kamu Çalışanları Konfederasyonu Şubeler sözcüleri seslerini çıkarmadan toplantıya devam ettiler... Ortada şimdiden iki ayrı platform gözükmüştü. 20 Aralık'ta bir günlük grev karar vermedik merkezleri ve bunun diğer yanında eylemin örgütlenmesi, kitlenin hareketi hareketeleşmesinin sorumluluğunu elinde bulunduran şubeler...

20 Aralık'ta kamu emekçileri ülke çapında etkili olan bir grev gerçekleştirildi. Grevin etki ve sonuçları aynı gün eyleme bulunan kamu emekçilerinin daha da umutlandırdı. Ardından kamuoyuna sağlanan destek de moral ve güveni pekiştirdi. İşte bu noktaya kadar 20 Aralık'ın yeni olumludur ve küçümsenemeyen bir öneme sahiptir. Ne var ki İstanbul'da 3 günlük, Ankara'da 2 günlük iş bırakma konusunda gereklerin yapılmamıştır. 2 gün iş bırakma eylemine devam eden bazı belediye, maliye ve PTT işyerlerinde, hastanelerde kamu emekçileri yalnız kalmıştı. Çinkü şubelerin aldığı bu karar KCKK içindeki çoğu büyük sendika merkezleri açısından "destekleniyorum" demese bile, eylemi devam ettirmek için hiçbir kaçara sarf etmemiş, şubelerin kararına mesafeli yaklaşmıştı. Bu aynı zamanda sendika merkez yöneticilerinin çoğunluğunun şimdiden daha bürokratik ve hantal bir karakter almaya, emekçilerle arasını açmaya eğilimli olduğunu da bir işaretidir. Sendika şubelerinin kararları daha radikal ve kitlesel somut istemlerine daha yakındır. Dolayısıyla 20 Aralık grevinin ilk günü bir devam etmemesinin sorumluluğu büyük ölçüde şubelerin kararını dikkate almayan merkez sendika yöneticilerine aittir.

Daha öncelikli önemdedir olduğu bir etkisi ne kadar olsa olsun bir günlük grev sonunları özlemek için şubeler bir değnek ol-mayaçak açık bir gerçekler. Hele hele kamu emekçilerinin hahhış-gina dayalı olarak sağladıkları kazanımlara rağmen karışlarında 567 sayılı yasayı kamu emekçileri için her şey gibi gören bir siyasi iktidarın baskısı, talancı, sürgüncü, yasakçı bir yüzünün bir kerede de-ğistirmeyeceğini zorlunumun getireceğini bilerek... Bu grev bugüne gele bilirdi. "Artık yeter" diye bir sloganın bir güdümün hiçbir mandirlicilik kalmamıştır. "Yalanlara karmınız çok" diyen kamu emekçileri bütün sorunların çözümünün kendilerinde olduğundaki-gini ve onlarındeki zorlu sürecin farkındadırlar. Eylemin saldırganlığı üzerine yeni eylem kararları almak temel almamış gerekçiren, yine KCKK adına açıklama yapanlar "Ocak ayında sendika yasa tasarı-sın Adalet Komisyonu'nda görüşülecektir. Şubat ayında..." diye iktidar oyalama taktiklerine yeniden ortak olma yolunu seçti.

Lafıya peynir gemisi yürümek. Bekleyelim yapmazlarsa yapılacak tavrı bir tarafı bırakalım zorunda. Böyle bir tavrı 20 Aralık'ta başarsanız gövlececektir. Tıpık 13 Ocak eylemi ve eyleme yapılan polis saldırısına karşı artışı günlerde tavrı geliştirememiş olması, eylemin kamuoyunda ve iktidar nezdinde yarıyıcı etkisi nasıl du-yurmuştu, "yapmazlarsa etmezlerse suna yaparız" tavrı da aynı so-nuç olu açacaktır. Dün olduğu gibi bugün de beklemek dün sağla-dığımız kazanımların kaybedilmesine yol açacaktır. Bedeller öde-nerek sağlanan kazanımlar daha etmeye kimsenin hakkı yoktur, bürokrataşma eğilimin şimdiden gösterilenlere de bu hak verilmiştir.

Demokrasi Platformu'nda yer alan sendikaların, kendi iyeleri eyleme katmak için neden aktif çılgına icine girmedikleri bu kadar eleştirilmi, sorgulanmış. Gerekçideki bu platformun göstermiş olduğu emekçi tabanında açma teşhir edilmidir. Tavrı eyleme yerini alan, aktif değistiği sunan işçi ve birkaç sendika-nın yeni ayndır.

20 Aralık eylemi kamu emekçilerinin ortak bir başarısı olduğu kadar mücadeleye devrimci bir bakiy açmasını yarattığı bir başarıdır. Bu da başarıyı yitirmekten için yitirmizi yeni 20 Aralık'a çe-virmek gerekçidir. Çünkü yürüyerek yürümeyiz var, aynı zamanda bir iz bırakmışız vardır. Bu izler silinmeden, kaybedilmeden yürü-yüş sürülmüştür.

Sağlık-Sen Genel Başkanı Söngül Aytumur: "Kazanmak ortak mücadeleden geçer"

Sağlık-Sen Genel Başkanı Söngül Aytumur'a görüşerek 20 Aralık grevi ve sonrası ile ilgili değerlendirmelerini aldık.

20 Aralık grevi kamu emekçilerine ne sağladı neler öğretti?

Kamu emekçileri olarak ilk kez greve çıkmıyorduk. 20 Aralık'ta eğitim emekçilerinin de greve gitmesi kamu emekçileri açısından önemlidir. Kamu çalışanları sendikalarının her eylem sonrası değerlendirilmedi savundukları, eylemlerin uzun sürece yayılmasıydı. 20 Aralık eyleminin şubeler platformunda 3 gün çıkması karşılık, genel merkezler bunu değerdiremedi. 3 gün grev yapmanın zemini de vardı. Bizler 3 gün aldığımız grev kararını 21-22 Aralık'ta İstanbul'da kısmen devam ettirdik. 20 Aralık öncesi vakilliklerin işyerlerine grevi engelleyen iş gözetimcilik yazılara, hükümet yetkililerinin tehditlerine rağmen insanlar eyleme katılmada tereddüt göstermediler. Eylemin sokağa taşınması emekçilerde kendine güveni getirmişti. Bugüne kadar hükümetin vaatlerinin yalan olduğu, hak kazanımın mücadeleye olacağı bilinci daha çok yerleşmişti. Sendikaların kitlesel güveni daha artmıştı.

Bunun dışında 21-22 Aralık'ta eylemlerimiz iş yerlerinde, sokağlarda sürdürdük eylemin kamuoyuna yansımaları engellenmişti.

Grevli toplu sözleşmeli sendikalar mücadelesinde geline aşamada ve 20 Aralık'ta yatırıgı etkiyi gözönüne alarak nasıl bir rota çizmek gerekçer?

Kamu emekçileri olarak grevli toplu sözleşmeli sendikalar mücadeleye başladığımızdan bu yana genelde her eskinin, yani bir önekinin yaklaşış tekarrürü yapıyoruz. 20 Aralık'tın diğer eylemlerden farklılığı öğretmenler de dahil tüm kamu emekçilerinin katılmasıydı. Yapılması gerekirken, mücadeleyi sürdüre yarmak ve grevleri sürdürüştip birkaç güne yarmak, aktif uyan grevlerden çok hak kazanımı yönlük eylemleri hayata geçirmek zorundayız. Sadece ekonomik talepleri değil, demokratik talepleri de ön plana çıkararak kitlesel bilindirelimiz. Ülkede yaşanan hak gasplarına karşı daha radikal, daha kararl bir mücadele sergilemeliyiz. Bugün en ufak bir hak talebinin daha bedeller istedi-

ği, insanların gözetilme alınıp kaybedildiği, sokak, ev infazlarının yaygınlaştırıldığı, köylerin yakıldığı, biz kamu emekçilerinin coplanıldığı, sürgün edildiği koşullarda bu tür uyarılmalara daha örgütlü bir şekilde karşı durmalıyız.

Özellikle bu eylemden sonra birçok ide açığı alınmalı, sürgünler, soruşturmalar yaşanmalıdır. Bunlara karşı ortak tavrı alınmalı ve açığı alınıp sürgün edilenler sahiplenilmelidir. Ve geri adım atılmıyacağı kadar da çeşitli etniklikler yayımları, Örneğin yemek boykotları, açık grevler, iş bırakmalar, basın açıklamaları vs...

Söngül Aytumur

20 Aralık'tı etkili bir grev haline getiren nedenler neydi? Demokrasi Platformu'ndaki güçlerin bu grev kenarında bakımlarını nasıl eleştiretmişler?

20 Aralık'tı bugüne kadar vermiş olduğumuz müca-deleden başımız olarak ele alamayız. Biz bugüne kadar birçok kez iş bırakmış, fakat 20 Aralık'tı tüm işkollarında grev edilmesi daha çok etki yarattı. Olu buhir örgütlenmenin olmadığı işyerlerinde daha grev çıkılması. Bunun yaratan nedenler eylem öncesi çalışmaları yorun yapıp basına ve kamuoyuna yetinece yansımaları, emekçilerin işine düştüğü ekonomik krizi, PTT ve Demiryol çalışanlarının yaptıkları grevlerin verdiği güç. Hükümetin verdiği sözleri yerine getirmeyip var olan hakları grevimize çalışması... Ve daha birçok neden 20 Aralık'tı ortaya çıkarmıştı.

Demokrasi Platformu, işi boş olan, bugüne ka-dar hiçbir iş yapmayan, işsiz bir biriktirilekti. Bizler bu kadar aktiften Demokrasi Platformu'nun hiçbir şey yapmayacakları biliyorduk. Çünkü bugüne kadar Demokrasi Platformu içerisinde yer alan reformist san sendikalar anlaşılabilir emekçilerin tepkile-rini yoku etmek için her yemdeni denemişlerdir.

Bizler KÇSP'nin de içerisinde olduğu Demokrasi Platformu'nun, kamu emekçilerinin böylesi bir eylem-de yanlarında olup genel grevi örgütlemesini beşediler. Kamu emekçilerinin grevleri toplu sözleş-meli sendikalar haklarını desteklemek onlarla birlikte hareket etmekten geçeri.

Eylemlerde atılan "İşçilerimiz El Ele Grev-e" sloganının altından doldurması gerek. Hak ka-zanarak birlikte, ortak bir mücadeleden geçer.

Eskişehir'de sendika yöneticileri 20 Aralık ve sonrasına ilişkin mesaj veriyorlar

Ahmet Yıldız (Eğil-Sen Şube Başkanı):

Yaptığımız eylemin yaşadığımız tartışıyoruz. Ya-saldir; biz üretimin değeri gücümüzü kullandık. Bu eylemler bir son değil başlangıçtır. Gelişerek devam edecektir. Biz yetkililerin bizim sesimize kulak vermelerini istiyoruz. Eğer bize kulaklarını tıkarlarsa, biz onların duyacağı şekilde konuşma-ma da bilizir. Önemli olan emeller buna gebe-günlerdir. Biz eğitim çalışanları ve kamu emekçileri olarak hiçbir zaman işçiyi memur ayırma git-medik ve emekçilerin dayanışmasını savunduk. Ama işçi sendikalarından umduğumuz desteği bulamadık Bundan sonra yapacağımız eylemler-de umut verici gelişmeler, gerek il genelinde ge-reken il genelinde yer iliminde de Şubeler Pla-tformu oluşturma çabamız var, bunu olumlu bir adim olarak görüyoruz.

Ahmet Güngör (Tüm Haber-Sen Şube Sek-reteri): Eylemlerimiz PTT genelinde ve yurt genelinde İstanbul'da verilen mesaleyle başladı.

PTT çalışanları 5 günlük bir eylemi Türkiye ge-nelinde sesini duyurdu ve tüm kamu emekçileri için ateşleyici etkilerden oldu. Bugün memur

eylemlerimizin nedeni artık kamu emekçilerin insan gibi ve onurlu yaşamak istemesi. Bizler ezilen insanlar olarak, bu eylemlerle yarınları müdeleyiz. Tüm istemişiz memurlarımız onur yaşamlarına dönemelemleri ve ayakta kala-bilmeleri. PTT'de yapılan tüm baskılara rağmen katılımımız %70. Bu katılım bugün yeterli de-ğildir. %100 katılım bizim için en büyük başarıya-ğadır. Artık PTT memurları, üzerlerinde baskıdan yılmayarak zincirlerini kırabilir.

Sezai Kıvrık (Tüm Sağlık-Sen Şube Toplu İş Sözleşme Sekreteri): 90'ların başında başlayan hak alma mücadelemiz hala sürmekte-dir. "Grevli toplu sözleşmeli sendikalar hakkı alaca-ğı" diyeceği, nasıl alacağı; bunu haklamak ver-mi. Bunu bizim kadar kamuoyu da biliyor. Biz de grev salıhını kullanmaya başlıyoruz, grevden de vazgeçemeyiz. Sürgünler, baskılar, soruş-turmalar rağmen hala mücadeleye edeceğiz. 3 gün çalışanı bulunan bir atanda bizim 800 üyemiz var ve elette bu yeterli değil. Yaşan-sın sürgünler için çalışmalarda bulunmak istense de biz bu çalışmaları artırarak sürdüreceğiz.

Psikolojik savaşta yeni figüranlar

Artık biliniyor: Devletler ya da sınırların dışındaki çıkarlıkların ve tarafların idarelerini karşı tarafla silah zoruyla dayattığı savaş süreçlerinde, çatışmanın psikolojik yönü her zaman özel bir önem sahip bulunduyordu. Taraflar birbirlerinin sadece maddi güçlerini değil manevi değerlerini de tahrip etmeyi hedefliyorlar. Çünkü, *"Manevi değerler" diyor Clausewitz, savaşın en önemli unsurlarından biridir. Bunlar savaşın ruhudur, onun bütün varlığını yapıyorlar. Tüm kuvvetleri kitli halinde hareket geçiren ve onların herhalkin eden iradesi ta baştan etkileri altına alırlar, hatta onunla özdeşleşirler. Çünkü iradenin kendisi de manevi bir güçtür.* (Savaş Üzerine, sf.216)

Manevi değerler ya da psikolojik savaş, çatışmanın bir iktidar mücadelesi olarak şekillendiği iç savaş süreçlerinde daha büyük bir önem kazanıyor. Çünkü böylece sürümek halk kitlelerini kendinden yana tarafla haline getirmek tamir edici bir araç oluyor.

Olğarsın psikolojik savaşta etkin olmak için, her türlü olanakları kullanarak elinden geleni yaptığını söylemek abartılı bir gözlem olmasa gerek. Çünkü devrimci yıllardır bu savaşın hedefi olarak her şeyi saldırıya göğüsledi, helen de göğüsledi.

Devrimcileri karamakam, halkın gözünden düşürmek ve çeşitli yayınlar çıkarmak için, halkın her kesimine yönelik olarak ayrı propaganda yapıyorlar. Devrimci saflarda moral bozukluğu yaratma amaçlı haberler sistematik olarak yayınıyorlar vb.

Özellikle radyo ve televizyon yayınlarının dakikası dakikasına denetleye yönlendiriyor. Kızka, burjuva gazetesi ve dergileri, üniversitelerin, hatta camilerin bile psikolojik savaşın birer aracı olarak nasıl kullanıldıkları artırıyor.

Son yıllarda psikolojik savaşta yeni bir yönlenim olan çkırma başlığı gündemiyor. Bu yöntem, artık Özel Harp Dairesi tarafından bilimsel yönlendirildiğinden kuşku duyulmayan ve spekülasyon, dedikodu biçiminde yapılan devrimcileri karama yöntemidir.

"Gayri Nizami Kuvvetlere Karşı Hareket" başlıklı, 25 Mayıs 1984 tarihli, KKK Orgeneral Ali Kemer'in imzalı bir belgede şu satırları dikkat çekmektedir:

"Ö. Propaganda konuları; (...) muhassın (düşman güçlerden her biri-biri) denilmiyor grupları imkan dahilinde itilafli özelliklerine dayanır, muhtemel itilafli faaliyetleri sürdürür"

"1- Gayri-nizami kuvvet unsurları arasında siyasi, sosyal, ekonomik ve ideo lojik ayrılıklar."

"2- Gayri nizami kuvvet üyeleri arasında dikkat rekabet."

"3- Hiyaret tehlikesi"

"4-Geniş unsurların ağır yaşama koşulları."

"5- Silan ve ikmal maddelerinin kıtlığı. (...)"

Özel Harp Dairesi tarafından eğitim amaçlı olarak kullanılan bu belgedeki bazı tespitlerin günümüzde nasıl biçimlendiği açıkça görülüyor. Örneğin gerilimden günün gün geçtikçe, sokağın ya da hastahanelerden ötek üze ötekü gibi "propaganda haberi"ler her gün yayınıyor.

Özellikle Ertürk Yöndem gibi MİT'çilere sadece bu amaçla TV programı yapı-

lıyor.

Azrak bugün giderek ene çikan ve daha etkin kullanılmaya başlanan daha "ince" bir psikolojik savaş yöntemi olarak, "muhtelif itilafli faktörlerin, devlet taraflarının nasıl kullanılacağına dikkat etmek önemli bir gereklilik olmuştur."

Yenilimsi Eski Devrimci Kışık, Psikolojik Savaşta Yeni Figüran

Bazen İstanbul'da üniversite çevrelerinde bulunan kafelerde, bazen Adana'da ya da Elazığ'da bir kahvehanede ya da herhangi bir sendikadan lokalede, devrimcilerin söz konusu edildiği değerlendirmelere tanık oluyoruz.

Bazen devrimci bir eylemi ele alıyoruz:

"Hıram Abas MİT'ci hesaplaşma sonucu vurulmuş, DS'nin işi değil."

"Beğül Emrinyet Amirliği'nde tüp patlamış, bomba fanla hikaye..."

"DS'nin vurduğu general aslında demokratsı."

"Böyle örnekler" o kadar çok ki, her zaman yeni birisine rastlanabiliyor.

Örneğin Elazığ'da bir tabip binbaşısı DH-KC tarafından cezalandırılıyor. Ardından samir refleksi gibi karşı propaganda başlıyor:

"Bu eylemi saldırmak için bahane yaratanlar amcasıya MİT yapmış..."

"Düğümleri Demokratsı..."

Eyemim halk içinde, devrimcilerin siyasi prestijini güdüncüleri bir ekti yaratmasını engellemek için çikanları bu söyledirlerinin hepsinin daha sonra yalan olduğunu anlaşılmak olsa da, alalece yeni de bu tür konuşmaları yayılıyor. Üstelik sözün içinde çikiliyor.

Bazen de bir kuşatmayı "değerlendiriyor."

Onların gözüne ne çatışmaya giren devrimcilerin karamanına dırışılıyor çarpır, ne de teslim olma gelenenini siyasal önem. Onları sadece "eksikliklere" bakıyor.

"Önlemler üst düzey yöneticimiz."

"Kuşatmaya nasıl düşüklerli çok önemli."

"Bu kadar çok kayıp verilyorsa, oturuş siyasi çizgilerini ve daha başka birçok şeyi gözden geçirmeleri lazım."

Hemen her kuşatma ve çatışmadan

sonra söylenen bu sözler, muhatapları ile tartışma amaçlı değil, güven duygusunu zedelemek için özkılık edilir.

Savaş elbette kayıp vererek kazanılmaz. Kayıp vermek kaçınılmaz olsa da bunları en az indirmek için gereken her şey yapılmalıdır. Savaşın kuralları yeni öğrenmek ve uygulamakla, savaşın şartları sonuhtan kadar birçok şeyin gözden geçirilmesi gerekir. Bu gerekliliğin tartışılacak bir yanı yoktur. Bu ihtiyacı da en fazla canını ortaya koyup kavgaya koşanlar duyar.

Amma savaşta daha iyi kavramaya hizmet eden değerlendirmeler yerine, uzaktan uzağa, bilip bilmeden "kayıp veriliyor", "öyle olmasın lazımdı" gibi kararsızlıklar ile hiçbir sonuç yaratmayan sözler ediliyor, bu sözlerin hizmet ettiği bir şey kaçar.

Devletin "bellerini kırdık", "bitirdik", "köklerini kazıdık" gibi sözlerle devrimlere duyulan güveni sarsmaya çalışan propagandası bilincini, kimlerinin de ötek kanalı su tarayın spekülasyonla iftihar etmeleri söz içi ideolojik mücadele olarak değerlendirilmelidir. Bazen de aynı çevrelerin devrimci hareketi değerlendirilmesinin tanık oluyoruz.

Kimsi "demokratik merkezietçilik" derisi verir, tüzük programı derken kända içinde içgörü bir ticaret meselesi kända önce kanala su tarayın spekülasyonla iftihar etmeleri söz içi ideolojik mücadele olarak değerlendirilmelidir. Bazen de aynı çevrelerin devrimci hareketi değerlendirilmesinin tanık oluyoruz.

Birileri karşı "devrimler işkence yapıyor" der. Bir diğeri hemen kalemine sarılır, varsa bir köşesi yazar, ya da "böyle şeyler kanak edilemez olduğunu" ian etmeyi en temelde görevi sayar. "Böyle şeyler" in yutulma olduğunu inanamak istemez. Hatta kendi bir kade kapıtrını ki, bunun gerek olduğunu iddia eder.

Böyle örnekler saymakla bitiremeyiz. Aynı ayrı olaylardan söz edildi de hepsinin bulunduğu yer özünde devrimlere yönelik karamalamadı. Yöntem ise spekülasyon ve dedikodudur.

Gelinin aşamada bu tür spekülasyonla karamalamaları için devrimcilerin psikolojik savaşta faaliyetleri ile birlikte ele alınması zorunlu hale gelmiştir.

Böylece karamalamaya taşıyıcılık edenleri gözönüne alalım. İstisnalar haric büyük çoğunluğu, 12 Eylülün ezgi bir kenara fırlatıldığı "yenilimsi sözlü" kişilerdir. Solcular, devrimcilik adına düzenin legal kulaflarına bir süre yarıya alındılar, bu kişiler dışlanıp, denetimsiz, lağvası siyasal çevrelerin kimliklerini kullanırlar. Hatta bu siyasal çevrelerin en temel gündemi zaman zaman devrimcileri işli karamala içerkli "değerlendirmeler" yapmak haline gelir.

Yeni birin yakalarlar, kendi görüşlerini ve olmayan pratiklerini anlatmadık önce devrimlere yönelik karamalamaları anlatılır.

Bit çevrelerin Özel Harp Dairesinden maas aldıkları iddia etlmeyor. Almaları da gerekmiyor. Ancak yaptıkları iş objektif olarak, psikolojik savaşta helen ve devrimin düşmanlarına alet olmaktadır. Bir başka ifade ile Özel Harp Dairesi, yenilimsi, ezilimsi, sosyalizme inancını, halka güvenini kaybetmiş eski solcu kişilikleri bilimsel kullanmaktadır. Bu tür çevrelerin siyasal rekabet havasında olası davranış tarzlarını dikkate alarak kontregilla, spekülasyon ve dedikodu malzemesi olarak palamak suretiyle devrimcileri karamalamın farkı bir yöntemi geliştirmiş tir.

Devrim kaygısı, halk sevgisi, dayanışma ve dostluk duygularını kaybetmeyenler, bu tür karamalamalara alet olmamalıdır.

Elazığ'da polis terörü

Sivil faşist çatışmanın devlet eliyle ve açıkça yapıldığı Elazığ'ı kontregillanın merkezi haline getirmek isteyen devlet güçleri, yıllardır halk üzerinde baskı uygulayarak devrimcilerin söz çıkarmadığı bir şehir yaratmaya çalışmışlardır.

Tabip Binbaşısı Fuat Çiçek'in 14 Aralık DH-KC tarafından cezalandırıldığı haberi işkencilik uğrayan devlet güçleri, hemen aynı gün, devrimci, demokrat kim varsa hedef olarak saldırıya geçtiler.

Yiminin üzerinde insan gözetilene alınırken, bunlardan bir kısmı işkence yapılarak serbest bırakıldı. Mücadele gazetesi muhabiri Hakan Güler ile Sultan Güler, Bahtiyar Konyalugulları. Tekin Atilla, Demet Yüksel isimli öğrenciler helen 1800 Evler işkence merkezinde bulundular.

Bu kıştılar aynı tarihte gözetilene alındığı halde işi araklamayan Sinan Gül ile Nurgül Ersoyan'ın da gözetilene bulundukları ve yoğun işkence gördükleri öğrenildi.

Öte yandan, bir süre önce köyleri boşalttırarak için Çiçek'in Elazığ'a göç eden Mustafa ve Mehmet Adıgün isimli kişiler de, 27 Aralık günü Yıldızbaşı Mahallesi'nde evlerinde gözetilene alındılar.

Polisin saldırgan tutumu ve işkence yapması halk içinde tedirginlik ve tepki yarattı.

"Faşist baskılara boyun eğmeyeceğiz"

İstanbul Eminönü Yeniciami Caddesi üzerinde kurulu bulunan ve çoğunluğu Türk kökenli esnafın tezgahlarına, MHP'li faşistler tarafından saldırın dedikodu biçiminde yapılan devrimcileri karama yöntemidir.

Eminönü Belediye Başkanı Ahmet Çetinsaya, MHP'li faşistlerle işbirliği yaparak esnaflara baskı yapıyor ve tezgahların semillerinde parti partisine Çalınanlara dağıtmak istiyor. Eminönü'nde tezgahlı bulunan yaklaşık 50 esnaf, 26 Aralık'ta İstanbul İHD'de bir basın açıklaması yaparak, baskıları kınadılar. Tezgah sahipleri adına konuşan Ahmet Gülen "Seçimler bitirdikten bu yana Ahmet Çetinsaya bizi kör düdüğümler işi kaldırıp yerimizi kendi yandaşlarına peşkeş çekiyor. Kendisi ANAP'tan kazandıysa rağmen, es-

ki bir MHP'lidir. Faşistlerle işbirliği halinde, yakasından MHP rozeti ve bayrağı taşıyanlardan hiçbir işgaline almazken, bir de yeni gelenlere tezgah açmaları için bizi yerlerini veriyor. Direnemmiş karşısında faşistler üzerimize saldırıyor. Saldırın sonucu uç arkaeşimci yaralandı. Bize saldırılara rağmen tezgahlarımız yine açmaya devam ediyoruz. Bu sefer MHP'li ve Belediye Başkanı Ahmet Çetinsaya tarafından güdüldüklerini söyleyen 50 esnaf, salırlara üzerimize saldırıya başladılar. Esnafların karşılık vermesi sonucu faşistler geri püskürtüldü. Ne yapılaras yapabilir, halkımız olan yerlerimizden bizi kaldıracağız. Ekmeğimizi ve ourumuzu göçnetmeyeceğiz. Faşistlerin baskılarına boyun eğmeyeceğiz" dedi.

Emperyalizm istedi, Çekiç Güc'ün süresi yine uzatıldı

Daha önce ülkemizde kalması için 8 kere oylamaya sunulan Çekiç Güc, geçtiğimiz Çarşamba günü bir kere daha oylamaya sunuldu. Oylama sonucu Çekiç Güc'ün "görev süresi" 6 ay daha uzatıldı. Hükümetin, "Çekiç Güc'ün görev süresinin" Bakanlar Kurulunca belirlenmesi teklifi ise, Meclis Genel Kurulunca kabul edilmedi.

Hatırlanacağı gibi, daha önceden emperyalizmin talimatlarıyla Bakanlar Kurulunda onaylanan Çekiç Güc, SHP'nin önerisiyle Mecliste oylamaya başlanmış ve daha önce olduğu gibi her oylamada "görev süresi" uzatılmıştı.

Milletvekillerinin bu oylamalarla, zaten çok kısıtlı olan zamanlarının boşa gittiğini bilen Çiller de, sorunu Çekiç Güc oylamasından günler önce dile getirmiş ve "Medisi" olamayacak oylamayı uzatmayı süresiz kalamazdınız..." demişti.

Emperyalizmin Uçağı Oldan Devlet, Onun Emirlerini Dinşa Olamaz

Kumpanya kelimesinin üç anlamı vardır. Bunlardan biri "tiyatro topluluğu"dur. Adır Türkiye Cumhuriyeti dediğimiz ya da bir kumpanyaya benzetilebilir. Ama bu kumpanyadakilere tiyatroculuk yapan bir sanatçı değil, onur, soyluk, ahlaklı, adı birer siyaset figürantıdır. Sadık Uşaklar Kumpanyası. Bu kumpanyada, sanki Çekiç Güc'ün gitmesin-kalmasını belirleyebilecekmiş gibi periyodik aralıklarla oylamalar yapılır. Oysaki o kullanan figürantlar da bilirler ki, Çekiç Güc'ün gitmesi veya kalması kendi istekleriyle değil, başta ABD olmak üzere emperyalistlerin istekleri doğrultusunda gerçekleşir.

Her Çekiç Güc oylamasından önce kumpanyanın başkârlarını emperyaliz-

min iki dudadı arasında çıkacak olan emirlerle kulak kesilir. Gecen hafta sonu ABD Savunma Bakanı yardımcısı, müsteşar Joseph Nye'nin Türkiye ziyaretini bununla ilgili geleneklerinden biridir. Ziyaret sonrasını kumpanyanın Savunma

Bakanlığı yetkililerini yaptıkları açıklamaya süpheye yer bırakmayacak kadar açıklı. "Amerikan meslektaşlarımız aynı fikirdeyiz" Zaten Savunma Bakanlığının aynı fikirde olmama gibi bir Şansı da yok. ABD'nin en fazla silah sattığı 7. ülke olan Türkiye, yalnız bu yolla 3.3 milyar dolar bağimlidir. Çekiç Güc'ü Körfez Kırızından ben ülkemizde tutan da bu bağimliliktir. Demirel "Çekiç Güc neden hala ülkemizde" diye soran gazetelere "Adam borcunu isterse ne yaparız" derken de bu bağimlilikle dile getirdiyordu.

Buğün muhalefetin Çekiç Güc'e ret oyu kullanyor görüntüsünde oluşu da yanlıdır. "Çekiç Güc gitmelidir" diye bas bas bağırın Mesut Yılmaz'ın, itidardayken Çekiç Güc'ün uzatılması için nesi çirpmişdi aşkardır. Aslında ret oyu verinceyi süsleyenler gerek yüzünü, gecen sene Türkish Daily News gazetesinin yaptığı bir anket gösteriyor. Milletvekillerinde yapılan bir ankette ezeli bir çoğunluğu Çekiç Güc'ü istemediği ortaya çıkmış. Ancak ertesi günkü oylamada Çekiç Güc'ün süresi uzatılmıştı.

Çekiç Güc'e "süresiz izin" tartışması

da yeni değildir. Kaşarlanmış bir işbirlikçi olan Demirel bu tartışmayı, 1 sene önce ortaya atmıştı. Demirel'in 24 Aralık '93 tarihli gazetelerde çıkan sözleri bunu gösteriyor. "Çekiç Güc süresiz olmalı. Çekiç Güc bir süre bismek yanlıştır. İhtiyaç kalmadığı zaman hükümet görevini sona erdirmeli. Altı ayda bir uzatılması yasal bir zorunluluk değildir, bir teamülden (öteden beri gelen davranış -bn-) kaynaklanmaktadır. (Milliyet) Demirel'in "İhtiyaç kalmadığı zaman hükümet görevini sona erdirmeli" dediği, emperyalizmin istediği zamandan başka bir şey değildir.

Emperyalizm ve Onun Kuruluşları, Kurumları Dostumuz Değildir

Kuşkusuz biz sorununuz sadece Çekiç Güc'ün istemesi de değildir. Emperyalizm ülkemizin kuvvaiden Çekiç Güc'ün ülkemizi terk etmesini hiçbir anlama olmayacaktır. Emperyalizmi ve onun tüm kurumlarını, işbirlikçilerini ülkemizden kovacak olan güç ise halkın örgütlü gücüdür. Bu güç bir balıyozdur. Emperyalizmin başına indirildiğinde onuz buz edecektir.

Yardım kampanyasına engelleme girişimi

Ovacık, Dersim'in köyleri yakılan İlçelerinden biri. Devletin yakıldığı köylerde bugün halk, bir yandan kış kıyamet içinde isminde, barınma sorunu en yakıcı şekilde yaşanırken, diğer yandan açıklık karşı karşıya.

Sine-Sen ise, sinema emekçilerinin kurduğu bir sendika. Ve geçtiğimiz gündürde polis baskısıyla karşı karşıya kaldı. Nedeni ise Ovacık'ın, üyeleri, barınma, giyimde, gıda sorunu çeken insanlarına yardım etmek.

Evvel, bir süre önce Ovacık'ta evleri yakılan, yaşam savaşını veren köylüler destek amacıyla bir kampanya başlattı Sine-Sen. Kampanya sonucu 30 kolilik giysi ve battaniye toplanan sinema emekçileri, bu yardımları Dersim'e göndermek için İstanbul Valiliği ile ilişkiye geçtiler. Ancak yapılan tüm girişimlere rağmen Valiliğin olumsuz kayıtlar kalarak yardımın Dersim'e gitmesini engelledi yine Sine-Sen bir basın toplantısı düzenledi. Basın toplantısında ilk gelenler ise yine polislerdir.

Basın açıklamasında söz alan Sine-Sen Genel Başkan Yardımcısı Yusuf Çetin "Yardım yapılan yer Güneydoğu, Doğu Anadolu olduğu için engelleniyor. İnsanlar orada aç, sefil. Bu insanlar, bizim insanlarımız. Biz onlara topladığımız yardımları gönderemiyoruz, engelleniyor." diyerek tüm sinema emekçilerinin ve kampanyaya yardımcı bulunanların öfkesini dile getirdi.

Basın açıklamasından hemen sonra Valilik tarafından verilen "sözlü izin" üzerine hazırlıklıların hızlandırılan Sine-Sen'in emekçileri 25 Aralık Pazar günü yardım kolilerini Dersim'e göndermeye başladılar.

Bilindiği gibi devlet bugün Dersim halkı üzerinde ikili bir oyun oynamakta. Devlet kurumlarının bir saldırırken, diğeri "kutak açıp", "şefkat" gösteriyor. Bir yandan köy yakıyor, diğer yandan Toplu Konut Projesi, Fak-Fuk Fon'dan yardım ya da prefabrik ev vermek söz ediyor. Devletin bu iki yüzünden biri olan "papazlar" halka birtakım olanaklar sunuyor gözükürken Dersim köylüsüne, yakılan köylülerine basına, TV'ye söz etmeye şart koyuyor.

Gerekte ise amaçlanan, perisan durumunda halkın tepkilerini yumuşatma ve gidermek oluyor. Böylece halkta, yaşamak için gerekli ihtiyaçlarının karşılanacağı umudu canı tutulmaya çalışılıyor. İşte tam da böylece bir durumda Dersim halkına dört bir yandan uzanan yardım elleri devlet zorunda bırakılmaktadır. Çünk "size yardım edilececek, onu da bu yaparız" kıyızılıtlınp gösteren devlet esas olarak, halkın ihtiyaçlarını değil, kendi kış planlarını uyguluyor.

Bugün devletin Sine-Sen veya benzeri yardım kampanyalarını engellemeye çalışması da bu yüzden.

Devletin bu oyununu bozmaya devam etmek gerekiyor. Yalnız Dersim halkı değil, yerinden yurdundan edilen, başkâ görken Kurt halkının tümü yalnız birakılmamalıdır. Herkesin yaşadıkları bir şeyler olduğu gerçeği, hayata geçirilerek gösterilmelidir.

"Uzatma"lar kâr etmedi

Askerlik yeniden onsekiz ay

"Askerlik uzatmayacak sıkıyönetim gelecektir."

Bu sözler halka karşı devleti savunan bakanı olan Mehmet Gülhan'a ait. Geçtiğimiz günlerde Bakanlar Kurulu kararıyla, askerliğin tekrar uzatılması üzerine bakanlar bir açıklamaya yapmak zorunda kaldılar. Gülhan, askerlik süresinin uzatılmasının nedenini ise, yine aynı demediç veriyor: "Süreyi uzatmayacak Şubat'ta 100-150 bin açığızımız olacaktı. (...) Askeri o alandan çekemeyiz. (Kürdistan'dan demek istiyor) Çünkü özel tim yeterli sayıda değil". Olgarış, halkımızda açığı hak-sız savaş için, bu savaşın köy köy, mezra mezra yürütülmesi için daha fazla askere ihtiyaç duymaktadır. Öyle ki artık bu ihtiyacı Gülhan gibi sözcülerle açık değil, getiriyor.

Olgarış ve Genelkurmay, askerliği 15 ay indirikten sonra yeniden 18 aya çıkarmak için "yetersizlik" iftira olacağını biliyor ve bu anlamda da başından bu yana "kısa sürede sonuç almaz" üzerine şekillendirilen poli-

tikalara paralel olarak tek devreyi kapayarak süre uzatılmaya yeliniyor. Yani daha açığız, olgarış Kürdistan'da daha kısa sürede ve daha "kesin" sonucu almaya, böylelikle de askeriği yeniden uzatmak durumunda kalmayamay umuyor.

Askerlik süresine ilişkin yeni çıkarılan yasa, iste bu anlamdardır ki, Kürdistan'da istedikleri sonucu alamamış olmalarının ve kamuoyuna yaptıkları "zafer" açıklamalarının mağdûk olduğunun bir kanıtı. Olgarış açısından ise güçsüzlüğünün iftira olmuştur.

Askerlik süresinin yeniden uzatılmasının birleştirici gerekçesi, olgarışın altıyediye başaramadığı Kurt halkının özgürlük savasıdır. Genelkurmay ve MSB sözcükleri, açıklamaları güçsüzlüklerini göpelermeye çalışmaktadır. Ama ne yaparsa yapsınlar, bu bir iftirdir. Kurt halkının muadilesini ezmediklerinin, ezemeyeceklerinin iftira.

Öte yandan askerliğin uzatılması olgarışın iç savaş politikalarının if-

lasını da gösteriyor. 3 sene önce "modern", "vuruş gücü yüksek", "daha caydırıcı" bir ordu yaratmak için askerliğin kısıtlanması ve eldeki askerlerin azaltılması planları tamamen bozulmuştur. "Küçük" ordudan bahsedilen bugün açığızların öğrencilerini, 17 yaşında gençleri askere almaya çalışıyor. Hatta "tekerkire 60 milyon insanı ölmeye, öldürmeye süresiz" diyorlar. Çünkü gençlerin gelişimini engellemeye yönelik olgarış, askeri gücünü artırmak başka bir çıkar yol bulamıyor, buna paralel olarak da terörünü artırıyor.

Hepsinden önemlisi halka savaş açan olgarış, bu savaşta yine halkın çocuklarını kullanyor. Gençlerden, yıllarca bir arada yaşadığı kardeş halklara kurşun sıkmayı isteniyor. Sonuçta olgarış, kendi sömürü düzenini korumak için, halkın çocuklarını kanını döküyor. Askerliğin daha da uzatılması, olgarışın içine düştüğü kırızdan kurtulmak için daha fazla kan dökülmesinden kaçınılmayacağını açık bir göstergesidir.

Siyaset gündeminden notlar...

Olgaşarın, ülkenin siyasal gündeminin örneğin bir Bosna sorununa kitlemeye ya da örneğin magazinle konularla boğma hesapları, düzenin yaşadığı deniz açmazları karşısında tutumları. Eski yılın son haftası bir bakıma burun somut bir örneği oldu.

Son hafta, bir yarıya, ictidari niteliğini, karşı karşıya olduğu açmazları ortaya koyacak olan kararlar haftasıydı. Sivas davası, Çekiş Güçün görev süresinin uzatılıp uzatılmaması, askerlik süresinin 18 aya çıkarılması siyasal gündemin tüm gelişime cabasına karşın, kamuoyunun gündeminin odağıydı.

ŞHP ve CHP'nin "birleşme" öncesi kurultayları, Boyner'in partisinin renkli, "nah'lı" kuruluş şenliği ve İstanbul'un surlarının yıkılıp yıkılmaması(!) gündemin öne çıkarılan diğer konulardı. Çillerin emektarları karşısında doküğü gözvayışları ise -ya artı alışılmış olduğundan ya da medyanın "yoğunluğundan" olsa gerek- gündemin önüne pek fazla çıkmadı bu kez.

"Umut" Operasyonu; "Ya Tutarsa"

ŞHP ve CHP'nin birleşmesini "sosyal demokrat taban" istiyor belki, ama onlardan da fazla işadamları istiyor. Basından, TV'de ısrarla yineliyorlar bu isteklerini. Kitleler karşısında "umut" -bu kez Karaoğlu'nun da olsa- yeniden canlandırılma çağrılarını. Düzen, izlenen politikalar gereği, kendi soluna da tahammülümüz yok. Ama "sofali olmayan bir faşist düzenin süluğünün daha kısa sürede kesileceğini de görüyor işadamları. "Birleşme" dediği, "birleş-tirme" operasyonu öncelikle bunun için.

Ama egemen sınıflar, asla tek ata oynamazlar. Burjuvazinin iki yüz yıllık siyaset tecrübesinin sonucudur bu. Ve bu yüzden de, bir yandan eski "umut"u canlandırmıyay, bir yandan "Anayol", "babayi" formülleriyle alternatiflerini çoğaltmaya çalışırken, bir yandan da "ya tutarsa" diyerek, yeni bir "umut" yeşertmeye (daha doğrusu pazarlamaya) çalışıyor. Pazarlanıyorsa yeni "umut"un adı, YDH ya da Boyner. Tutarsa... Tutmazsa, bir başkasını deneyecek olgışar. Olgışarın kitlelere pazarlamaya çalıştığı tüm "umutların karakteristik özelliği YDH'de var. "Düzeni değiştir-me" pazarlanıyorsa bu yeni ürünün ana sloganı.

Evvel, kitlelerdeki düzeni değiştirme istemini olgışarı sayıyor ve bu talebi her-kesten önce kendi kulvarında yanıtlam-ka, yani etkilemek istiyor.

Olgışarın canlandırılmaya çalıştığı eski "umut" un da, emekçi çağışları yeni "umurun" da kitlelere vereceği bir şey yok. Ama olgışarın manevrasından solum, elbette özellikle icazet ve ulaş-ma kulvarında hızla kulaç atan solum alacağı bir ders var.

"Kifiseselleşmek" için yasal partilicilikten medet uman, her gün hedeflerini geriyeye çeken, "kitleler bin keskin bul-u-yor" diye sloganlarını yumaştıranlar, yanlış bir yöde olduklarını hiç değişle olgışarı cephesindeki bu gelişmelerden kaçabiliyorlar.

Gerçekten açık; ülkeyi medet um-lamak radikalizmin geçiyi. Değişimkten ve değişimkenden geçiyor. Etkileye söz-de bir radikalizmin, "keskin" sloganla-rından değil, politikasıyla, taktikleriyle, programıyla, sloganlarıyla, yaşam biç-i-

miyle, değerleriyle bir bütün olarak orta-ya konulacak olan devrimci radikalik-ten...

Her Sey Tanımı; Sırada Herkes'in Surları Var

"İstanbul'un surları yıkılmasın mı, yıkıl-masın mı?" Son hafta içinde kamuoyu-nun gündeminin oldukça meşgul eden bu tartışma" konuşuşu burjuva siyaset-indeki "suni gündem yaratma" namus-suzluğunun klasik bir örneği olarak ha-tırlanacaktır. Bu sını gündemin sahibi bu kez RP'dir.

Böyle bir gündemin can tutucuları ise, elbette düzenin basını, TV'st oldu. Bir elde düşünüp; katedilmede olan bir halka -Bosnalılara- yardım için yene haiktan toplanan milyarlarca lira, bir si-yasi parti tarafından ic ediliyor. Namus-suzluğun, yolsuzluğun, halkın duygula-rını ve parçasını sönmörmün bu en re-zilce örneği neredeyse bir magazin olayı haline dönüştürüldü... Ve aynı ülkede bu alıksız siyasi partinin mil-yonlara insanın önüne paralarını yerine ulaştırıldığını tanıgı olarak "komutan" olarak tanıttığı adından ertesi gün ordu-da asker bile olmağdı ortaya çıkıyor. Ve bu haberi güncel gazetelerde küçük bir haber olmanın ötesine geçmiyor. Konuya en fazla eğilimci sünlümlarda 2-3 gün kalabiliyor.

Burjuva siyaseti yüzleşmiştir bir ülkede. Tüm burjuva partilerinin surların-da tartışılan pislik kufeleri, bir başkası-nın pisliğine eğilmelerini engellemekle-tir.

Refah Partisi İstanbul'un surlarını tam bu noktada, Bosna paraları konu-sundaki son sahtekarlığın da ortaya

çıktığı anda ortaya attı. RP, böylelikle hem Bosna paraları gündeminde değış-tiriyor, hem de kendini gündemde tutmuş oluyor.

"Surların yıkılması" sansasyonel bir konuya ve burjuva basın, TV'nin ara-da bir kalkış krizleri tutsa da, zaman za-man "RP karşıtlığı" sayırsalar da at-lamayacakları bir tartışmaydı. Kim bilir, kaç bin tıraj attırır, kim bilir "rating"leri ne kadar yükselirli. Yayı kasacası, sını gündemi ortaya atlarındırı da, böyle bir konunun gündem olmasına gerek tutu-larında da ictidari parayı. Bu noktada anlaşılmasıdır. Biri bu tartışmaya kamu-oyuna, emekçi halka birkaç günlüğüne de olsa ic edilen paraları unutturmasın, bir diğeri de bu sansasyonla paralarıma yeni paralar eklersem ne olur diye dü-şünüyor. Sonra ya söylenen inkar edil-ir, ya da bir başka sını gündem bu-ya çıkarılır. Yeter ki halk bu oynunu farkı-na vasmadın!

"Adif" bir düzen için RP'yi destekle-yenlere ve "adif" düzenin gelmemesi için burjuva basını, TV'lerin liberal bayazırlarının, bayşorumlarının aç-gına bakılarak ithaf edilecek bir oyun-du kayı.

Kayı Gündem: Fali Meçhul Cinayetlerin Aydınlatılması

"Kimse "fali meçhul cinayetlerin so-luşturmaya yardımcı olmuyor."

"Nusret Demiral komisyonun çalış-masını engeliyor."

Bu ve benzeri şikâyetler son iki hafta içinde gazetelerde sıkça yer aldı. Şika-yelerin sahipleri TBMM'de oluşturulan "Fali Meçhul Cinayetleri Araştırma Ko-misyonu" başkanı ve üyeleridir. Bu şikâyetler bir türlü gazetelerin kısa ha-bir sünlükleri aşamagidiki için, arada kaynarın bir gündem maddesi oldu-lar. Asında önemiyelidir.

Olgışarive böyle bir komisyonu, ka-muoyunun ardan tepkisi kurdumsun. Göstermelikli, tepkileri uyumatmaya yönelikti. Komisyon, usulden de olsa birkaç işlem yapınca tüm foya meydana çıktı.

Emniyet, DGM, Genelkurmay, MT... Hiçbir TBMM komisyonunda istedikleri bilgileri, dosyaları vermemisti. TBMM'nin aradına verdiği yeti ku-runlar karşısında geçemdi. Olacak ic değildi kuşkusuz. "Fali'den "fali" hak-ında bilgi isteniyordu.

Bu kez zoraki oluşturulan komisyo-na verilen "rol", senarasyon bütününe, diğ-er oyuncuları bu sahnedeki rollerine pek uyumamıştı.

Ölmezlemedi demaskislik oyunu ne denli utançla oynanmış oluyorsa, bir yerde kendini kusuyor. Çünkü bu oyun doğası gereği ic ilişkilerle, tutarsızlık-la dolardı. Senarasyon sınıflar mücade-le gereği ve devrimi mücadele ka-rşısında güç üyü. Senarasyonu tam an-la-mıyla suskun, susturulmuş bir halk kar-şısında sahtenaleyebirler. RP'sinin, medyasının, YD'nin, "sosyal demo-kratların", Çiller'in komisyonlarının, parlamenterların rolleri her bu hesapa yazılmıştır. Senarasyonu bozmak bizim elimizdir. Yaşayarak görüyoruz ki, henayoların içermeydi, istenmeydi bir hamle yaparsak şaşırtıyorlar, telaşa ka-pılarak ezbedikleriünun unutup kendile-rini kusuyorlar. Hamlelerini sürkleş-tirirsek bu senaryo uzun süre.

Ve Sivas...

Sivas davası somuclandı.

Kimdi yargılayan, yargılanan kim-di? Gerçeklik bir tehlikeye eğer, bu tehlikenin karşısında ittifak kim, ha-sam kim? Kimler? Nasil sönm Sivas'ın atesi? Ve nasil yaranı kararlığı aydınla-ğı çevirmek için bu ates?

Bunlarla birlikte değerdendirilmi Sivas davasının kararı. Davayla ve ka-rarla ilgili ayrıntılar habar sayılma-ma-bulaıcaksınız. Ayrıntılar öneüli. Çünkü her bir, davanın hukuki niteli-gini göstermenin ötesinde, bu surların yanıtlarını taşıyor içinde.

Verilen cezaların ağırlığı ya da haf-ifliği tüm bu surlar karşısında "haf-ir" bir tartışmadır. Davanın bitiminde pek çok İnsan, pek çok yazar Alman-ya'daki Solingen davasını anımsadı ve anımsattı. Bır Türk kitlelerinde dazla-kıra verilen ceza "az" bulunmuştu yer. Aslında Solingen davasında bir benzerlik vardır gerçekten de, ama benzerlik ancak hafifliğinin ötesinde-dendir. Solingen'de bir Türk yarakat katledenler Alman faşistleriydi. "Polis devleti" Almanya'da polislin olay yerine gelmesi oldukça uzun sür-müşü. Ambulanslar gelmemişti zama-nında. Ayrıntılar incelenğinde, Sivas'ın başka izdüşümleri de çıkı-rkarsız. Çünkü yargılanan Alman eg-e-men sınıflarının besleyip büyüttükle-

riydi: "Yabancı düşmanlığı" yalnızca neo-faşistlerin politikası değil, Alman-ya'daki siyasi ictidarlardan politikasım bir parçasıydı. Aynen Türkiye'deki dinsel gericiliğin bizzat devlet tarafın-dan beslenip büyütülmesinde, dinci ge-riciliğin kitlelerin devrimleşmesine karşı bizzat düzen tarafından örülen bir set olagibi.

Şimdi karar zamanıdır gerçekten de. Ama bu kararda sözümlüz mahke-me heyetine değildi. Yargılanan sa-nıklar da değildi sözümlüz. Sözümlüz hakimizdir. Sözümlüz Alevisi, Sünni-siyle Türkiye halklarıdır. Sözümlüz bu ülkenin aydınlarıdır, demokratları-nıdır. Ve devrimcilerimizdir.

Sivas'ın hesabını soracağız. Er ya da geç, Kimsenin kususu olmasın bulund. Bilirizür ki, tutuklaya istiyor-sunuz bunu. "Sivas'ın Hesabını Sora-ca-lınız" sloganını atarken, yürekten ses-lenişiniz kantiyiluy bunu.

İşte tam bu noktada bir sorumuz var. Kimden güç alıyoyu yozabız? Bağ-nazlık nereden destak buluyor? Devlet-in diğveksiniz iki yanı olarak Evet.

Daha başka kimden diyeceğiz. Düş-üneceksiniz belki biriz. Ve sayacak-sınız biriz bir. Yasalardan... Evet. ABD'Den, Suudi Arabistan'dan, sun-dan bundan... Evet. Bunlara da evet.

Bir kıl kaldı saymadığınız. Belki sayd-ınız. Bizim bırakmışız boşluğın kaç al-ıyor gerçeklik. Bizim bırakmışız boşluğın, bizden kaldığı sloganlara destek istiyor yoksul emekçi halkımız-

dan. Gelin, Sivas'ın hesabını somak için bu boşluğu dolduralım birlikte. Bir ölüm, kaç ölüm. Soracağımız he-sap "kişisel intikam" değildiir als. Adaletidir halkın. Sivasal bir hesaptır. Ve siyasette kuralladır; boşluk "ör-güt"lülükle doldurulur.

Öfkemiz büyük. Kızımız, canları-mız yakan ates kadar sıcak. Ve ne var ki, tek başına öfkemiz, tek başına ki-miz dolduramaz o boşluğu. Boşluk hal-kin, aydınların örgütlü öfkesyle dolar.

Örgütlülüğün bilinci.

Bilincimiz ve öfkemizle soracağız Sivas'ın hesabını.

Ve son söz: Hesap gücle sorulur. Birlik ölüm, hesap soralım. Şimdi dostu düşmanı birbirinden ayırma za-manıdır.

"Seriat" a karşı, gericiileğe karşı or-dundan medet ummanın modası da, za-manı da geçmiştir çoktan. "Aşın dinci faaliyet nedeniyle" ordudan 3-5 suba-yn atılması yanlışlmsı kimseyi. Baş-bakan'ın Amerika'da, Avrupa'da Re-fah öncüsünü söz ederek verdiği "kar-şılıklı imajı" ummamız.

Alevisi, Sünnisiyle halkımız, aydın-larımız ve bu ülkeden demokratları, devrimcileri... Kendimize güveniyel-yi her seyden ve herkesten önce. Gerçek lütfaflara yönelme, gerçek karşı çıkış-ları örgütleme zamanıdır. Gericiilğin alternatifii bellidir. Örgütlü gericiilğin alternatifii de. Devrimcilerle birlikte sa-tırlan ancak gericiilğin karşı, alter-natifidir.

TTB, Adli Tıp Raporunu Yalanlıyor: "Ölüm nedeni işkance"

Türk Tabipler Birliği tarafından görevlendirilen İzmir Tabip Odası'nın Baki Erdoğan'ın ölüm nedeni ile ilgili inceleme raporunu kamuoyuna açıklamaları, Baki Erdoğan'ın ölüm nedeninin "travmaya bağlı akut akciğer yetmezliği" olduğu bildirildi.

İzmir Barosu'nda düzenlenen basın toplantısında İzmir Tabip Odası'nın yaptığı inceleminin sonuçlarını açıklayan Av. Hülya Üçünar, "TTB'nin Baki Erdoğan olayına ilişkin yaptığı değerlendirmede, işkencenin varlığı ve ölüm nedeninin işkence sonucu olduğunu kuşkuyla yer bırakmaksızın ortaya koymuştur." dedi.

Baki Erdoğan'ın ailesi adına Türk Tabipler Birliği'ne "Ötöpi ve Adli Tıp Kurumu raporunun incelenerek, olayın değerlendirilmesi" istemiyle başvuruda bulunduğunu belirlen Av. Hülya Üçünar 22 Aralık günü yaptığı açıklamada, İzmir Tabip Odası'nın İnsan Hakları Müeyyine ve Rapor Komisyonu tarafından yapılan incelemenin sonuçlandırılmadığını belirterek, Baki Erdoğan'ın ölüm nedenini "besin yetersizliğine bağlı akciğer ödemisi" olarak açıklayan Adli Tıp Kurumu Raporu'nun gerçeği yansıtmaktan uzak olduğunu, işkenceyi gözlemiş gelen bu raporda saptanan ölüm nedeni'nin İzmir Tabip Odası'nın raporuyla çürütüldüğünü belirtti.

Baki Erdoğan Devrimi So'a yönelik bir operasyon sırasında 11 Ağustos 1993 tarihinde Aydın Söke'de konuk olduğu evden, ev sahiplerine birlikte götürülmüş ve gözaltına alınmış. Gözetlence 12 kişiyli birlikte Aydın Meşrutiatı Karakolu'nda 10 gün boyunca işkenceli sorgulanarak geçirilen Baki Erdoğan, 21 Ağustos 1993 tarihinde Aydın Devlet Hastanesi'ne kaldırılmış ve yaklaşık 24 saat sonra şehit dönmüştü.

Av. Hülya Üçünar'ın başvurusu üzerine Baki Erdoğan'ın ölümü ile ilgili dosyadaki sanık ve tanıkların ifadelerini, Baki Erdoğan'ın babası tarafından çektilen fotoğraf ve video filmi, bir adet göğüs grafişini, ölüm muayene ve otopsi tutanağı ile Adli Tıp Kurumu 1. İhtisas Kurulu raporunu in-

celeyen İzmir Tabip Odası Muayene ve Rapor Komisyonu tarafından yapılan değerlendirilmede "Harcı muamele bulguları aski ve elektrik işkencesi uygulamasına dair kuvvetli deliller verirken, otodesi bunu araştırmaya yönelik inceleme yapılmı. Baki Erdoğan'ın maru olmuş olması ve Adli Tıp Kurumu raporunun bu delilleri gözemsinden gelmesi veridiktan kanaatlerin doğruluğu hakkında ciddi şüphe doğurmaktadır" denildikten sonra, çok eden Av. Üçünar, "Türkiye'de başvurulan sayıdaki bulgunun 'Baki Erdoğan'ın işkenceye maruz kaldığını delil" olduğu duralı belirtiliyor. Raporda gözülmüş almadan önceki dönemde herhangi bir sağlık problemi bulunmayan Baki Erdoğan için, "Adli Tıp Kurumu raporunda ölüm nedeninin beslenme eksikliğine bağlı akciğer ödemisi olarak açıklanması, gerek

otopsi bulguları, gerekse tıbbi bilgilerle açığa çıkmaktadır", deniliyor.

Ortopedi Travmatoloji uzmanı Prof. Dr. Veli Lök başkanı'daki İzmir Tabip Odası muayene ve rapor komisyonunun raporunda "Koltuk altlarında lezyonların işe elektrik işkencesine uygunluk göstermesi; bu travmalar sonucunda olusması beklenen direkt akciğer hasarını, ARDS'nin gelişiminden birinci derecede sorumlu tek etken olarak ortaya çıkarmaktadır" saptaması yapılarak uygulanan işkencenin "post travmatik akciğer yetmezliği" de denilen ARDS'ye neden olduğu ortaya konuluyor. "Bu bulgular ışığında, cesette saptanan harici bulguların ölüme etki olduğu ve ölümün travmaya bağlı ARDS sonucu geliştiğini kabulü gerekmektedir." sonucunun ifade edildiği rapor, Baki Erdoğan'ın işkenceyle öldürüldüğü tıbbi bulgularıyla örtüşüyor.

TTB Merkez Konseyi'nde de onayladığı raporu basına dağıtan Av. Hülya Üçünar, Aydın Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından poliser hakkında "ölüm sebebiyet vermek" suçlamasına başlatılan soruşturmada Adli Tıp Kurumu raporunda ölüm sebebinin "akut akciğer gosterilmesi nedeniyle takipiziz karar verilmiştir, bunun yerine 'efrads muamele' suçlamalarıyla açılan davaların halen Aydın Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam ettiği bilimi. Verilen takipiziz kararına karşı Nazilli Ağır Ceza Mahkemesi'ne yaptıkları itirazın "işlemler hukuka aykırı olarak sağlanmadığı için" reddedildiğini ifade eden Av. Üçünar, "Türkiye'de başvurulan bilecek iç hukuk yolunu tükendigi için, Av. Üçünar, işkenceyle mücadeleleni duralı rıktan açıkladı.

Av. Üçünar, işkenceyle mücadeleleni ancak tüm demokratik kurum ve kuruluşların konuya derinliği ve üzerlerine düşen sorumluluğu yerine getirmeliyle yürütülebileceğini de özellikle vurguladı.

Ankara Merkez Kapalı Cezaevinde direniş

Ankara Merkez Kapalı Cezaevinde DHKP-C tutsaklarına gece saat 1.00'de sayım yapma, temsilcilerin dir çıkışını sınırlama, ayakta baki araması gibi hak gaspıyan dayatan cezavine idaresi son olarak da Adil Erkinen'i Çanakkale Cezavine için terah haklarını kullanmasına rağmen Sakarya Cezavine'ne göndermek istedi. Bu girişim üzerine barikat direnişine başlayan DHKP-C tutsakları arkadaşları'nın Çanakkale Cezavine dışına başka bir cezavine göndermeyeceklerini belirttiler.

TKEP-1, TKP-ML, TDKP davası Sakarya tarafından da desteklenen barikat direnişine cezavinde bulunan Kaldıraç Yayınevi sahibi ve yazarı Serpil Köksal da destek verdi. DHKP-C, TKP-ML, MLKP-K, TDKP ve TKEP-1 tutsakları 19 Aralık günü başlatıldıkları üç günlük açık grevlerle cezavilerindeki hak gaspılarına karşı, evi sürgün politikalarını protesto ettiler.

Bayan tutsaklara saldırın

Sivas Kapalı Cezaevinde tutsaklara yönelik saldırılar ve hak gaspılarına devam ediyor. 26 Aralık'ta PKK'1 bir bayan tutsak mahkeme döngüye açık kabine çıkartılarak aranamak istendi. Bu kefiyi uylama karşısında direnen tutsaklar açığa kapatılarak dövüldü. DHKP-C, PKK, TDKP ve TKEP'1 bayan tutsaklar bu kefiyi uylama ve saldırı karşısında zemin aramasına izin veremeyeceklerini açıkladılar. Tutsaklara saldırırmak ve hak gaspılarına cüzemde getmek için bahane arayan cezavide yönetimi bu tutumu frast bilecek tutsaklara saldırı. Cezavide Müdri'ne, Zeyni Başın'ın organize ettiği ve 60, 70 cüzandanı gardıyanla katıldığı saldırı sırasında tutsaklar çeşitli yerlerin den yaralandı.

Yozgat Cezaevinde tutsaklara faşist saldırı

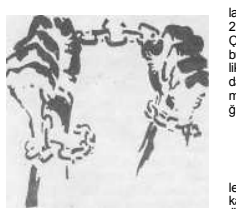
Yozgat Cezaevinde yuvulanan faşist gardıyanlar ve cezavide yönetimi her firasta devrimci tutsaklara saldırımayi ike haline getirdiler.

22 Aralık'ta cezavide idaresiyle görüşmeye gelen DHKP-C tutsaklarından Serdar Demirel ve İbrahim Doğan konuşmaları dönerken cezavide yönetiminin emriyle saldırıya ugradılar. Tutsaklara karşı girişilen saldırının başını Recep ve Erdal isimli azıll faşistler çekti. Saldırı sonrası cezavide bulunan DHKP-C, PKK, TKEP-1, TIKKO, MLKP-K ve TDKP'1 tutsaklar ortaklaşa bir basın açıklaması yapıpak saldırılar karşısında geniden imrayacaklarını açıkladılar.

Tutsaklar kışkırtılarak saldırıya başlatıldı Cumhuriyet Başsavcısı Metin Adil, Cezavie Savcısı 1. Müdir İsmail Keçeler ve ikinci müdürlerin gözetimide kulan, yönlendirilen MHP'1 faşistlerden oluşan ve kendilerine A takımı diyen grup tarafından gerçekleştirildiği belirtildi. Tutsakları açıldıkları'nda 22 Aralık'ta görüş yapıpandan dönen DHKP-C tutsaklarından Serdar Demirel ve İbrahim Doğan'ın ikinci müdürlerden Ahmet Ercan'ın emriyle A takımı diyen tabi edilen faşist gürüh tarafından sal-

dırın gerçekleştirilmiştir. (...) Cezavie ikinci müdürü İsmail Keçeler ise bir yandan saldırıyı onaylamadığını belirtirken diğer yandan görüşmeye çağırıldığı temsilci arkadaşlarımızda ısrarı sopaların, falaka aletlerinin vb. işkence malzemelerinin bulunduğu odada görüşmeyi kabul ederek adeta bas altından sopa göstermek doğrudan doğruya niyetini açıkça sergilemiştir. Biz siyasi tutsakların kan bedeli kan bedeli kazandığını haklardan bir adim daha olsa geçilemeyeceğimizi bilmiyoruz. Ne cezavinde tutulmuş işkence aletleri, ne de sila faşist gürühün gerçekleştirileceği saldırılar bizi letilemeyecekler. Aksine saldırıların artmasıyla anıyacakları diiden tavır alarak beklemeyeceğiz.

Yozgat Cezaevinde yaşanan bu olaylar başta Adil Bakanlığı Ceza ve Tevkiyeler Genel Müdri'ze Teki Güngör'ün gerekisi girişimleri yapılarak duyurulmuştur. Olumsuzluğu devam etmesi karşısında çıkacak olaylardan yukarıda belirtildiği kurulların yanında Yozgat Cumhuriyet Savcısı, cezavie savcısı, cezavie birinci ve ikinci müdürleri sonunlu olacaklar" derken cezavideye peşinen faşist örgütlenmeye karşı, devrimci demokrat ve yurtsever kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıldı.

Sivas katliamının sorumlularından saldırı

Sivas'ta Madımak Ötelinde 35 aydın insanın yakılarak katledilmesinden sorumlu genisi faşistler Kırşehir E Tipi Cezaevinde yeni saldırılar düzenliyorlar.

23 Aralık günü Selahattin Aydın adlı tutsak parasını çekmek üzere cezavie idaresine gönderilen Sivas davası sanıklarından 30 kişisinin saldırısına uğradı ve saldırı sırasında aldığı darbeler sonucu çeşitli yerlerinden yaralandı. Bu saldırıyla yetirmeyen genisi faşistler keşide aletler ve silahlarla devrimci demokratları kaldığı koşula saldırdılar.

Gazetemize 28 Aralık günü bir açık-

lama gönderen Kırşehir E Tipi Cezaevie 2. Koğuş'ta kalan tutsaklardan Mithat Çelik, cezavie idaresince desteklenen bu genisi faşist tarafından kan güvenliklerinin tehdit edildiğini, son saldırının da bunun kanıtı olduğunu belirterek kamuoyunu bu konuda duyarlı olmaya çağırıldı.

Akdeniz Özgür-Der mühürlendi

Adana Akdeniz Haklar ve Özgürlükler Derneği kurulduktan 12 gün sonra kapatıldı. Daha önce kapatılan Adana Özgür-Der'in tüzüğü ve kurucuları aynı olmasını gerekçe gösteren demokler masası Akdeniz Özgür-Der'i 28 Aralık günü mühürledi.

27 Aralık günü derneğin önünde bir basın açıklaması yapan demokler yöneticileri, yaşanan baskı ve terörle karşı hak ve özgürlükler mücadelesinde yerlerini aldıkları bundan sonra da almayacak ve devam edecekleri vurgulayarak "Demoklerimizin Kapıları zincirler vurulsa da yüreklerimiz asla yorulmayacaklar" dedi. Yozgat Cezaevinde bulunan DHKP-C tutsakları da 28 Aralık günü yaptıkları Basın açıklamasıyla Akdeniz Haklar ve Özgürlükler Derneği'nin kapatılmasını protesto ettiler.

Devrimcilik sabır göstermesini, beklemesini bilen, özverili bir kişiliktir

Çürüyen, tükenen, ama ayakta durmak için inat eden bir yapıyı yenilile değiştirmek, ondan daha inatçı, her şeyiyle mücadeleyle motive olmuş insanlar olabilmeye özelliklerini gerektirir. Devrimci bilinç, düzeni, çarşıpıklaştıran kişi veya kişiye karşı duyulmuş, kendi yaşamını bu çarşıpıklaştırmayı her veremeyecek değer yargıları üzerine kurdukdur kazanımları. Bu işe düzene karşı verilen mücadelede yanında, düzenin buluştuğu tortulardan arınmış kişi verilen iş mücadeleye anlam kazanıyor. Ve günlük yaşamın her noktasında, yaşam biçiminde tutarlılığın, disiplin, dava ya adanmışlığın, verimliliğin, amaçlarına sıkı sıkıya sarılmanın denek taşı olarak karşımıza çıkıyor. Bu nedenle istenilen sonucun alınmaması temeline ise, çoğu kez davaya inanmış ve bu inancın tam anlamıyla indirilip indirilmemesi yatıyor. Basit gibi görünen, bize son derece doğalmış gibi gelen birçok davranış biçimi ya da özellik sorgulanıp görülen nedenlerin üzeri kazındığında, bunun altından, "dava adamı", "örgüt insanı" olarak nitelendirildiği kavramlara ne kadar bağlı olduğumuz ortaya çıkıyor.

Mücadeleden gerek duyduğu insanların yetiştirilmesi konusu her zaman büyük önem taşıyor. Zorlu görevler, bu görevlerin gerektirdiği özelliklerle donanmış insanlara başlar.

Bu özelliklerle donanmadan, istenildiği kadar deneyimli, gelişmelere müdahale edebilen, politika sanatında uzmanlaşmış olunsun, eğer süreçten ve savaşın dayattığı yeni insan özelliklerini taşınamıyorsa, gerçek anlamda bir dava insanı olamaz söz edilemez.

Bugün dava insanı olmanın birçok özelliği sayılıp altta sıralanabilir. "Örgüt insanını tanıma", "beklemesini ve sabır göstermesini bilme" de bu özellikler arasında sayılabilecek önemli kriterlerden biridir.

Devrimi İstemek, Devrimin Gerektirdiği Nitelikleri Kazanmakla Olur

Sınıf mücadelesinde hiçbir adım kolay başarılarla kazanılmaz. Mücadelenin zor ve çetin koşulları içinde bugularak ilerleyeceğimiz kâfalarından da yalnızca teorik bir yaklaşımla olarak şekillendirilebilir, bu başarıların aktifliği yolda ilerleyiş getirmeyi düşünenler, sınıf mücadelesinde hiçbir zaman dikış tutulamazlar. Bu dikışın atılması gerektiğinde en önemli engellerden biri, egemen sınıfların toplumun her hücrelerine indirilmeyle karşı karşıya olduğu başlıklar ve yaşam standartlarıdır.

Bu noktada başarı kazanmanın koşulu, statüleri ve alışkanlıkları karşı radikal bir şekilde savasarak, salınamızda bunun gerektirdiği yerlere getirilmesidir. Günlük yaşam olaylarından ve koşullarından bağımsız bir dünya görüşü olamayacağına göre, işe bu yaşam biçimi ve

Zorlu görevler, bu görevlerin gerektirdiği özelliklerle donanmış insanlara başlar. Bu özelliklerle donanmadan, istenildiği kadar deneyimli, gelişmelere müdahale edebilen, politika sanatında uzmanlaşmış olunsun, eğer süreçten ve savaşın dayattığı yeni insan özelliklerini taşınamıyorsa, gerçek anlamda bir dava insanı olamaz söz edilemez. Bugün dava insanı olmanın birçok özelliği sayılıp altta sıralanabilir. "Örgüt insanını tanıma", "beklemesini ve sabır göstermesini bilme" de bu özellikler arasında sayılabilecek önemli kriterlerden biridir.

koşullarını değiştirmekle başlamalıdır. Çünkü düzen alışkanlıkları kitlenin olduğu kadar devrimcileri de etkiler. Onların da yaşamına yön veremeye çalışır. Devrimci mücadeleyle kitlenin sarılıp onları sınıf mücadelesinden alıkoyan bu düşünce kalıplarını, yaşam biçimlerini, statüleri değiştirmekle, toplumsal çürümeye ve yozlaşmanın kitelleri giderek batağa sürüklemesi, bundan da devrimci mücadelesinin olumsuz anlamda etkilenmesi kaçınılmazdır. Geleceği kazanmaya hazır olmanın gerekliliği de budur.

Bugün devrimci hareketin işleyiş, üstlenilen görevleri layıkıyla yerine getirebilmekten, alınan görev ve sorumlulukların aksatılmasında kadar bütün olumsuzlukları sonuçta devrim yürütülmesi ayaklarınıza dolanıp baki yolumuzdan alıyormuşa çalışan engellerden başka bir şey değildir. Bu bütün bunların toplamı da Parti-Çephe safalarında bir ya da bu boyutta tahribatları yol açar. Yaşanan kesit böyle bir tahribatı meydana getirecek olan olumsuzluklardan bir tanesi de objektif olarak örgüt ilerdesini tanınamama anlamına gelen beklemesini bilmemektir.

Sabır, Devrimci Yaşamın Vazgeçilmez Bir Öznesidir

Burada sabır derken, elbette idealist bir anlayış yüklemleri, bir yanılgıya düşme vuran obür yanılgıya düşme anlamı demiyoruz. Ancak veri geldiğinde, halkımızın deyişle "peygamber sabrı" göstermek de gereklidir. Bu işe, kendimize bulunan düzen alışkanlıklarına karşı açılmışız savasda da bu özellikleri göstermek demektir. Şehitlerimizin yaşamaları ve dünya devrim tarihini bunun güzel örnekleri ve bu örneklerin yarattığı olumlu sonuçları doludur.

Sovyet devrim tarihinde, 1914'tü yıllarda bir süre cezazevinde yatıktan sonra dışarı çıkan ve iş çene demiryollarında çalışan, bu süre içerisinde parti ile ilişki kurup görev isteyen bir devrim emekçisinin gösterdiği sabır ve partinin iradesine sonuna kadar bağlı olma tavrı gerçekten çıkarılması gereken önemli dersler taşıyor. Demiryollarında çalıştığı süre içerisinde değişik zaman aralıklarında parti temsilcisi ile görüşen bu devrim emekçisi, her randevusunda "Emir ve talimatları hazırlım" dediği halde, kendisine uzun süre hiçbir görev ve-

rimlemez. Sadece işinde çalışmasına devam etmesi söylenir. Ve o da söyleneni yani kendisinin isteneni yapar. Tam bir partili bir hareket ettiği için ne bir işe yarayorum kaygısına kapılır, ne de aslında çoğu yerde örgüt talimatlarına uymama anlamına gelen küçük burjuva aceleciliği gösterir. Sabırla işini rutin bir şekilde de olsa yapar. Ve işe sonuna sonuna nihayet kendisine bir görev verilir. Bu görevde parti kendisinin yeni çalıştığı işle ilgili bir şey yapmasını ister. Yaptığı işi işe beliri bir saatte beliri bir yerden geçecek olan trenin yolunu değiştirir.

Burada aslında tam bir dava insanı olma özelliği görülmektedir. İş ayırımı yapmayan, sabır göstermesini bilen, partisinin yapmasını istediklerini dediği gibi her zaman hazır olan, partiyi sonuna kadar güvenen ve bağlı olan bir kişilik yapıdır söz konusu olan. Ve bu karakter sadece Sovyet devrim tarihinde değil, ülkemiz devrim mücadelesinde de işlenmesi, kazanılması gereken bir yapıdır.

Yine Vietnam Kazanacak adlı kitapta, 14 yaşındaki genç yurtseverlerin parti kararlarıyla dağlarda yaşayan yerliler arasında çalışmaya başlamaları ve buradaki örgütlenme çalışmaları, fedakarlığı, bağlılığı, görev insanı olmanın, söyleneni yapmak işi hiçbir şeyden kaçınmama'nın güzel örnekleriydi dolayısıyla. O dönem dağlarda yaşayan yerlilerin arasında çalışmaya yapmak oldukça zordur. Çünkü bunu beceremeleri için, bu yerlilerin yaşadıkları tarzda yaşamak gerekirdi.

Örneğin, saç uzatmak, çürümüş et yemek, sağlam dişlerini çekmek vb. Ancak bu genç yurtseverler bütün bu zorlukları aşarak, partinin verdiği görevi başarıyla yerine getirmeye çalışırlar. Burada da fedakarlığın, emeğin, sabrın, partinin emir ve talimatlarını yerine getirmedeki kararlılığın güzel örneklerini bulmak mümkün. Bu örnekleri ülkemiz devrim tarihinde de sıkça rastlamak olanağıdır. Örneğin, 24 Mart 1933'te savasarak şehit düşenlerden olan Anı Turan'ın yaşamı da tıpkı diğer şehit yoldaşlarımızın yaşamında olduğu gibi bu konudaki güzel örnekleriydi.

Hep bir görev adamı, sessiz, sadık ve hassas kişiliğiyle bir dava adamıydı.

("... 1990'da hareketimizin askeri kamp oluşturma kararı üzerine, bu kamp çalışmasını başlatmak üzere görevlendirildim iki birkaç arkadaşta birli oldu. Gece gündüz, varıldım demeden, insanı işiyle uğraştırmak, yemek yapmaya, sofralığa, kaba her işe kostu. Tüm bu işler içerisinde askeri eğitimini de tamamlamak zorundaydı. Onun sabır, bitmek bilmeyen enerjisi ve çalışkanlığı kişiliğinin bir parçası gibiydi. Onun hassas, sessiz ve sakin görünümü altında dümana karşı öfke dolu büyük bir kararlılık vardı. Yılıarca süren tutsaklık koşulları, yeralı yaşamı, iki yıllık kır gerilla yaşamı, inanc ve kararlılıklarla hiçbir şey eksiklenmemişti."

Tarihimiz böyleli onlarca, yüzlerce örnekle doludur. Bu güzel örneklerin hepsinin en önemli ortak noktalarında birkaçı da sabır, fedakarlık, devrimci harekete bağlı, söyleneni, üzerine düşeni ne pahasına olursa olsun tereddütsüz yerine getirmektir.

Örgüt iradesi demek, dava insanı olmak demektir. Bu bir yerde silahın kabzasına sıkıca sarılıp namıyus hedefe doğrultmak, bir başka yerde tıpkı Recai gibi, telefon edecek parası olmadığı halde yılmadan, yakından odanın görevlerini yerine getirmeye çalışmaktır.

Ede gibi "Cesaretsiz vasa gelin" diyeblecek, Sabah gibi 12 Eylül sonrasının en zorlu ve çetin günlerinde her türlü olanakla yoksun bir şekilde, sokak sokak koşturmak, birçok şeyit yoldaşımız gibi duvarlara kanlarıyla inancının adını yazabilmek için dava insanı olmanın gerekliliğini bütün özelliklerini sindirebilmek demektir.

Bunlar ya da benzeri birçok örnek, aynı zamanda örgüt iradesinin benliğimizde gücüdür. Bu güç gösterdiğimiz emek, sabır ve özveridir.

Bugün yer yer görülebilen, ya da çoğumunda değişik zaman ve yerlerde gösterdiğimiz, bir yerde uzun bir süre beklemekten sıkayet etmek, aynı yerde uzun süre çalışmaktan sıkılmak, belki bize basit gelen ama yapılmaması gerekli olan rutin bir işi uzun süre yapmaktan bıkmak, vb. örnekler yukarıdaki geleneklerimizle çelişen, şehitlerimiz mirasını hakıyla taşıyamak bağdamşamın örnekleridir. Ve ortak özelliklerinden önemli olanları da aslında partide, davaya tam bir bağlılık ve görev adamı olma esprisiyle çelişen şeylerdir. Bu aynı zamanda devrimin hamalı ve kurmay olma gerekliliğine de uymamaktadır. Bu zor yaklaşımlar özünde kendini kolay başarılarla koşullandırıldığı gibi, devrimin hamalı olmasın da içine sindirememekten başka bir anlam taşımaz. Bu niyet olarak olmasa bile, nesnel olarak böyledir. Çünkü ovmak yük taşıyamak aceleciliği, sabırsızlığa gelmek. Böyle yapıldığında, yükle birlikte düşüp yuvarlanmak işten bile değildir...

Ülkemizde devrim silahlı mücadele

[illegible]

nin "öncülüğ"ünde gerçekleştirecektir

niyle ustaca bütünleştirip kaynaştırmının önemi hiç kimse yadsıyamaz. Ancak burada sorun, bütün bu mücadele biçimlerinin silahlı mücadelenin üzerinde yükseltilmek, silahlı savaşın ruhu ve bilinciyle donatılabilir.

Savaşın esprisini, iki tarafın kendini birbirine kabul ettirebilmeye olduğuna göre, bunun ödününe şiddet oturtmak zorundadır. Clausewitz'in dediği gibi "Demek oluyor ki, savaş hasmını irtidadi yerine getirmeye zorlayan bir şiddet hareketidir." Bunu gözardı etmek, savası yumuşatarak olgularının ekmeğine yağ sürmektir. Bunun gereğini yine getirmeyip oportünistçe kaçış ter-

daha iyi yaşama tutkusu, büyük bir sosyal bunalmı olduğumaktadır.

Ekonomik ve sosyal bunalmın o denli yükseldi ki, bir burjuva patisi kadar olduğu düşünülürken ıbaran yeni seğirdar taşlanarak başlamak, yeni iktidar yapı değil, aylar gibi kısa bir süre tanınmaktadır. Türkiye için iktidarsızlığı önlenemeye hale geldiği bir ülkede, bir burjuva partisi için bile iktidar olma başarısı bir parti olarak iktidardan düşmek anlamına gelmektedir. Bu anlamda burjuva partileri içinde iktidar olmak, atışten bir gömlek gibidir. Türkiye oligarşisinin iktidarsızlığı hiçbir burjuva partisi için çekilmez durumdur değil. Bu durum burjuvazinin yönetememesi demektir. Açıkça ülkede politik kriz de vardır. Ve Türkiye oligarşisi her yönüyle felç olmuştur demek yanlış olmaz.

Bu ekonomik, sosyal ve politik krizin farkında olan halk kitleleri, giderek düzen partilerinin uzaklaşmalarına rağmen, halk düzen partilerine belli oranda oy vermektedirler. Aslında bu partilere karşı da genel olarak inançsız ve umutsuzdur. Ama kutlar sofrasına dönüştürdüğüne yayılabilmek için, sırtını bir yerlere dayamak gereksinimi duymaktadır.

Ülkemizde halkın sırtını dayayacağı güç ise, ancak silahlı mücadeleyle temel alıp, bunu doğru bir tarzda ıle pratiğine uygulayan bir güç olabilir. Bunun dışındaki her halk nezdinde de inanılır ve güvenilirliği yoktur. Mahir Cayan'ın dediği gibi "ceğizlerin, ceğizlerin" ya da birkarar yüz küçük, kendi söyleyip kendi dinleyen örgütlenmelerin ülkemiz koşullarında halka güven verecek ciddi bir güç olabilirlerinin hiçbir şartı yoktur.

Genelkssal Söven Silahlı Mücaddeleyi Reddedildi.

Erteleyle, Sablonculukla, Astında Savastan Kaçıştır

"Devrimci yapmış veya yapışmadık partilerin bir uzantısı gibi çalışıp, kendi koşullarının doğru bir analizi yapamayarak ne ıle devrimi gerçekleştirebilir, ne de 'Nasıl bir sosyalizm?' sorusuna doğru bir cevap verebilirlerdi."

Genelkssal söven silahlı mücaddeleyi elinin tersiyle itmesi, küçümsemesi ya da sözde savunur gözüküp-bırakılmı yanlışlığına da doğırluğunu-özde savundugıyla doğru oranlı bir pratik gerçekleştirmemesi, aslında ıle so-mutundan ve gerçeklerden uzak olma-sına; M-L'nin yaratıcılığı değil kopya-cılığı ve sablonculuğu benimsenmesi-bardır. Bugün Türkiye sonunda bolca görülen "sağ" politikaların, uzlaşma politikalarının ya da değişik biçimlerde kendini gösteren politikaskızların bir ya-nında ıste bu vardır. Pek çok somut durumda ne yapılmışa gerektikğinin acık olduğu hallerde bile, tüm güyeriye hiçbir şey yapılamayacağına, yapıla-maması gerekğinin teorisini üzerine ka-ya formının temelinde yatan siyasi sa-cesaretizmi, aslında ıle koşullarını doğru tahlil edilecek ve bunun sonu-cunda silahlı savası yükseltecek M-L bir bakış açısına sahip olunamamasıdır. Sıkça karşılaştığımız "Kitle hazir

değil" teorilerinin altında yatan neden de budur. Siyasal cesaret ve iktidar perspektifini bir an olsun kaybetme-den, kararı bir mücadele çizgisi izleye-bilmek, ancak ıle koşullarına göre bi-çimlenmiş bir savası kütürlüdür ol.

"Ülkemizde bir savası yaşanıyor", "Savaşın içindeyiz", Mücaddele gide-rek boyutlanıyor, acımasızlaşıyor" vs. söylemler yalnızca heyecan verici, coşku ve motivasyonu amaçlayan söy-lemler değildir. Bunlar ılelkemizde so-mut koşulların tahliilinden kaynaklanan savası kütürlüye, savası gereğince bi-tünelen tespitlerdir. Bu söylemlerin hakkını verebilmek ise, ancak bu küt-ürle mümkün. Devrimi bir örgütte böyle bir şekillenme ise, ılekinin kendi özgün şartları ve buna uygun mücade-le biçimleri, yine buna bağlı mücadele biçimleri arasında temel-tali ilişkiyi doğru bir tarzda yorumlanp ele alı-nmadan gerçekleştirilemez. Zaten biçim genelkssal soldan farkımız otıya ko-yan temel halka da buradadır.

Savaşla, halk savasını, savası örgü-tüne KP'lerden aşırma sablonlarla yüzeysel açıklamalar getirmek "...vayışır...savası" sloganlarıyla bir şeyler yaptıklarını sananların savası za-kan tan yakından bir ilişki olmasın, olan aslında "silahsız bir savası" tercinini yapıyorlardır. Sonuçta da ortaya elbette kayda değer bir pratik birliktelilik elde edilemeyecek bir güç çıkmıştır. Ege-men sınıfların kendi halkını karşı dur-madan silahlandırığı, devletin "silvi" hü-mûdettiği bile içerecek savası "asker" bir aygıt olarak güçlendirilerek bir durumda, egemen sınıfların bu iktidar kendiliğinden terk etmeyeceği, savası faturasını halka ödetmeye çalışacağı açıktır. Bu mekanizmayı yıkmak için, halkın silahlanmasını, halkın silahlı sa-vası ve halkın silahlı örgütlenmesi acık bir zorunluluktur. Tersini düşünmek ya kendini aldatmak ya da iktidar hedefi-ne sahip olmamaktır.

Bugün ılelkemizde halkın iktidar sa-vasını yürütme iddiasında olan devrim-ci bir örgüt, aynı zamanda askeri bir güç olma zorundadır. Karşı-devrimci mücaddeleyi reformlarla değil, baskı, katliam, terör ve zorbalıkla engelleme-yi çalıştırıyor, yani karşı-devrimci sa-vın dayatıldığı bir ülkede, buna elbette silahlarla yan verilerek, bu savası de-ğeri için savası dönüştürmek zorun-dadır.

Bugün hemen herkesin oligarşinin halka karşı kullandığı kontrolden ya-temlerinde hemfikir olmasına, hemen bütün grupların ve gruplarındaki bu tespit yapılmamasına rağmen, bu tespiti yapanların büyük bölümün silahlan-maktan, savasmanın uzak olduğu gö-rülüyor. Burada önemli olan ıle koşul-larına uygun savası savasından ne anlaşıldığıdır. Olgarşinin baskı chazı-na karşı sürekli bir silahlı mücaddeleyi örgütleyecek ve yayarak pratiğe otur-tmaya, coşmeye dönüştüren türde askeri örgütlenmelerinin gerekliliğidir. Bu si-lahlı mücaddeleyi halkı yayan bir anla-yıştır. Çünkü ılelkemiz koşullarında ki-tileleri silahlandırıp devrimi ic savası doğrudan taraf haline getirebildiğimiz

öğünde, oligarşinin bunalmı derinleş-ecek, toptan cöküşü hızlanacaktır. Fa-çizm koşullarında verilen mücaddelede temel silahlı savası kütürlüye olgürlen-meyen olmadan nasıl ki hiçbir şey yapılamazsa, silahlı mücaddele te-mel alınmadan da kitleler örgütlenip savasılabilir.

Bugün ılelkemizde genelkssal söven içinde bulunduğ bu durumda etileyecek olan da, yine ılelkemiz mücaddeleyi birliktel silahlı mücaddelesinin yaratı-lacağı sonuçlardır. Bunun yapılabilmek içinse, Kongre Raporu'nda da belirtildiği gibi, "Devrimci mücadele ve silahlı mücaddeleyi yükseltmek, bu kesimleri zaman içerisinde devrimi çizmeye çek-mek, anti-empiryalist, anti-oligarşik cepheye bütünleşmek, anti-oligarşik savasılabilir."

Devrimci Şiddet Halkı Örgütleyebilecek Bir Güçtür

"Türkiye ortamında Türk ve Kürt halkları ıle tüm Anadolu halkları iktidar-zın zulmüne karşı devrimci şiddetin gerekçesi olduğu anlayışınıdır. Çünkü yayadığı haksızlıkların, adaletsizliklerin, sömür ve zulüm engellemek, devlete karşı denetim koruyacak hiçbir güç yoktur. Bu güç devrimcilerin silahlı güçleri olmalıdır. Uğranılan haksızlık da, zulüm de, adaletsizlik de, sömürü de her an halkın yanbaşında olan ge-rilla, halkın silahlı güç olarak büyüyecek ve gelişecektir. Halkın adaleti olan bir silahlı güç olmalıdır. Bz adaleti-mizle, karılığımızla zalimlere yönelmiş olduğumuz, halk da bu adaletle yemadığını ummadığını öğünde ıle katılacak ve büyük ölçüde destekleyecektir."

Bugün sahip olduğumuz Parti-Ceph-e ve silahlı savası başkı açımız el-bette tek başına her şeyin üstesinden gelemez. Sorun, atılmışız her adımda, yaptığımız her eylemde sahip oldu-ğumuz Parti-Ceph'e anlayışını perspek-tifimiz, kitlelere başkı açımız, onları ör-gütlemeyi, eğitimi, propaganda ve aйтasızımızı hep bu bakış açısının ıtiyahlara göre belirleme anlayışımızdır. Stratejik hedefimiz doğırlu-tunda temel olanı tali olanı doğru bir biçimde hayata uygulayabilmek ve te-mel olanı tali olanın savası strateji ve taktikleri içinde birbiriyle olan ilişki-sini yerinde, zamanında ve iyi bir biçimde değıderlendirebilmek yeteneğine sahip olmalıdır. Bunun için bugün her türlü avantaja sahibiz. Bütün sorun, bu avantajı, hakkını vererek kullanabi-lektir.

Bugün silahlı savası kırdı ve şehir-de tüm ılekeye yaymak, kitle örgüt-lüklerini ve halkın silahlı güçlerini her alanda geliştirmek görevi her zaman-kinden daha yakıcı bir halde kendini dayatmaktadır. Silahlı savası halkı kapsamalıdır. ılelkemizde devrimi potan-siyeli buna hazırız ve hiçbir güç hal-kın iktidar savasını engelleyecek du-rumda değildir. Egemen sınıflar, tarih-lerinin en korkulu ve iktidarsız süreci-ni yaşamaktadırlar. Her şey bizihrin halk ve silahlı mücaddeleyi örgütleyip örgütlememesine bağlı olarak geliş-ecektir.

çih etmek ise devrimde ihanet etmek demektir. Ya savası bir tarafı olarak savası gerekleri yerine getirilir, ya da çekilerek boyun eğilip teslim olunur. Bunun ortası yoktur. "Savası bir şiddet hareketidir ve bu şiddetin sınırı yoktur. Düşman taraflardan her biri diğeri-ne ıradesini kabul ettirmek ister. Bundan da karşılıklı bir eylem dairesi ki, kavram olarak ve mantiken sonuna kadar git-meyi gerektirir."

Kongre Raporu'nda da belirtildiği gi-bi, özellikle bugün içinde bulunduğum-muz durumda ılelkemizde ekonomik ve sosyal bunalmı o kadar derinleşmiştir ki, henüz bir seğim tartışması bitme-den başka bir seğim tartışması başla-makta, iktidarlardan ömürlerine yıllarda değil, neredeseyse aylarla süre biçilmektedir.

"Olgarşı, tarihinin en büyük ekono-mik, politik ve sosyal krizini yaşamak-tadır diyebiliriz. Devletin, halk kitleleri-nin muhalefeti etkisiz kılınak için ve-rebileceği bir şey kalmamış, tersine sürekli artan savası bütçesinin karşıla-mak için sömürsüz katmerleştirerek sürdürmektedir. Dış borçlar sürekli ve artan oranda çoğalmakta, çoğaldıkça da emperyalizmin denetimi biraz daha artmaktadır. Ekonomik kriz derinleşe-rek sürerken, artan yoksulluk, ortaya çıkan ahlaki değelerin yıkımı, kozmo-polit kültürün egemen olması ve artan

RP'den tarikatlara din tacirleri...

v **Tarikatlarına "faizci düzeni yıkacağız" nutukları atarken, Erbakan ve çevresindeki asalaklar sürüsü kendilerine inanılardan topladıkları paralarla servetleri servet kattılar. Mercüme, Bosna ve hac olayı ile ortaya çıkan son örneklerde olduğu gibi, bilinen veya henüz açığa çıkmamış onlarca namussuzlukla yaptılar servetlerini.**

v **Devletin eliyle büyütülen bu tarikatlar ve cemaatler, öñlerini açılan olanakları da çok iyi kullandılar. Öñeleri yalnızca kendi düşüncelerini yayacak yeni kadrolar yetiştirirlerken, özellikle 1980'den sonra adım adım devlet kadroları içinde yer edinmek temel sloganları oldu.**

Son birkaç aydır Refah Partisi'nin (RP) odağında olduğu yolsuzluklar, din soygunu, bankalarla bakiyeli milyarlarca dolarla ilgili haberler gazete manşetlerinde hiç düşmüyor. Son günlerde ise bu haberlerin yanına, iktidarı tarikatlarla, tarikatların öñde gelen isimleriyle yaptığı pazarlıklar eklendi. Kısacası, bir sürdür gazeteler, TV'ler ve haber programlarını neredeyse değişmeyen konusunu din tacirleri ile onların elinde bulunan siyasi ve ekonomik gücün nasıl hiçbir kurak topraklardan alınsızca kullanılabileceği oluşturmaya.

Neler yarıyor gazeteler? TV kanalları çarşaf çarşaf belgelerle RP'nin hangi kaynakları beslediğini, seçilmişlere harcadığı milyarlarca markın nereden geldiğini anlatıyorlar. Baştan aşığı yolsuzlukları, din adına, Allah adına yapılan sahtekarlıkların üzerinde, yükleşen RP'nin ekonomik gücünün kaynağını ortaya koyuyorlar. Açığa çıkarılmış namussuzlukların sadece birkaçını bile öñmek vermek, bu din tacirlerinin, aşmakların neler yapabileceğini gösteren iyi yelidir. Bir Bosna yarıdır, bir hac yolsuzluğu, yarıdır, yarıdır toplanan markların faizlere yatırılması sadece ortaya çıkarılan sahtekarlıkların, hırsızlıkların küçük bir kısmı.

Bosna-Hersek'te yaşanan Sırp vahşetini kullananlar, halkın vicdanına ve dini duygularına seslenen RP'iler, geçen yıl öñle genelleme büyük bir yardım kampanyası düzenledikleri. Öñde etkili olan bu kampanya ile toplanan 1 milyon 679 bin 115 mark da büyük reklamlarla Bosna-Hersek'e yollandı, bu yolla RP'nin reklamı yapılmış, hem de siyasal yatırım mazeretisi olarak bu kampanyayı kullandı. Özellikle 27 Mart yerel seçimlerinde RP'nin aldığı oylarda belirleyici olmada da bu kampanyanın etkili olmuştu.

Oysa büyük propagandalarla toplanan bu paraların Bosna'ya hiç gitmediği daha sonra anlaşıldı, çünkü Erbakan'ın gitti mutemetlerinden Süleyman Mercüme, söz konusu parayı faiz için yatırdığı bankalarla batırdı. Bosna'da yaşama savaşı veren Bosnakların adı kullananlar toplanan paraları "Uluslararası Yardım Cemiyeti" gibi paravan bir dermeğ yollandıktan sonra, tekrar Süleyman Mercüme'nin hesabına yatırılmış, o da RP'ilerin yillardır yaptığı "faiz haram" edebiyatı kullak asmadan —her zamanki gibi— paraları faize yatırmıştı.

Müslümanın garbanına faiz haram diyenler, repo yaparak, bankelerle anlaşarak faizden kazandıklarıyla Allah adına siyasi yapılmaktan geri durmuyorlardı.

"İslamcı" geçinen RP'li yöneticilerin faizcilik yapmasının daha yankıları bile kesilmeden, bu kez de aynı asalakların hacca gitmek isteyenleri dolandırdıkları ortaya çıktı. Hac dolandırıcılığı yapan ekibin başında RP'nin başka bir mutemedi vardı: Beşir Darçın. Beşir Darçın da yıllardır RP'li besleyen Süatdinler özel vizeli ise hiçbir denetimati batı olmadan, son birkaç yıl içinde 60 bin hac adayını hacca yollamıştı. Bu yolla elde edilen milyarlarca lira ise yine RP'nin kasasına aktarıldı.

Açığa çıkan dolandırıcılıklar, yapılan namussuzluklar hem zengin tacirleri için, hem de din tacirleri yapan asalaklar için doğaldı. Çünkü hepsinin mayasında aynı yalın, aynı sahtekarlık vardı. Ama özellikle RP'nin ve RP'li ilişkileri olanların ön plana çıkarılmasının nedeni, diğerlerinin daha namussu olmaları değil, oligarşinin RP'ye vermesi çağışığı mesajla ilgiliydi. Oligarşi RP ile ilgili yolsuzlukları artırdı ortaya çıkarırken, ki bunlar da tüm diğer yolsuzluklar ve utanlar gibi bir sürü sona unutulacak —"sadekatinde şüphe duymadığı RP'li yöneticiler, bu din taciri asalarından değeri RP'nin tabanında yer alan ve utanlarını bu düzenden kesmiş samimi müslümanların mayası yolluyorları: Her şey yapılar, ama düzen sınırları içinde..."

RP, Yatarmaya Çalışığı Görüntüsünü Aksine, Emperyalizmle ve Oligarşiye Her Zaman Sadık Kalıyor

Erbakan ve MNP (Milli Nizam Partisi), MSP (Milli Selamet Partisi) ve RP'de devam eden çizgi, daha ortaya çıktıkları ilk andan itibaren sürükli olarak iyiyüzü bir politika izlediler. Kendilerine sematik duyan kitlelere, tabanlarına "şeriat" ya da "İslami bir yaşam" için mücadele ediyorlar görüntüsünü yansıttılar. Etkiledikleri çevreler en büyük düşmanları İsrail ve ABD olduğuna, bütün kötülüklerin kapitalist sistemin temelinde faizden geldiğine öñekle inandırı. TC'yi ayakta tutan da aynı sınırdı. Dolayısıyla, mücadele faizci düzene karşı verilmeliydi. Yıllarca bu masalları anlatıldık, düzene ve emperyalizme tepkisi olan samimi müslümanlar için anlatılanların inanılmayacak bir yanı

yoktu. İşin içine bir de "Allah için" yapılan işler girince, tereddütsüz kabullediler. Gerinde her türlü fedakarlığı yapıyor, hiçbir çıkar beklemiden Erbakan'a ve partisine para aktarıyorlardı. Çünkü Erbakan TC'ye ve emperyalizme karşı savaş açmış bir "mücahit", savaş da parasız sürdüremeyeceğine göre, her yıl muhabiti...

Tarikatlarına "faizci düzeni yıkacağız" nutukları atarken, Erbakan ve çevresindeki asalaklar sürüsü kendilerine inanılardan topladıkları paralarla servetlerini servet kattılar. Belki Koçlar, Sabancılar gibi göze batmadıkları ama, oldukça büyük sermayeleri elinde tutarak bir yandan siyasal, diğer yandan da ekonomik güçlerini geliştiriyor. Mercüme, Bosna ve hac olayı ile ortaya çıkan son örneklerde olduğu gibi, bilinen veya henüz açığa çıkmamış onlarca namussuzlukla yaptılar servetlerini. Yani Erbakan'ın dediğinin aksine 148 kilo altın, 421 bin 611 dolar, 532 bin 150 lira, 611 bin Alman markı diye başlayan ve onlara ev, arsa, araba ile devam eden servetinin temeline bir tek damla alın teri yok. Sadece din adına, müslümanlık adına yapılan somurtu, sahtekarlık, yalan ve talan var. Tıpkı diğer kapitalistlerin olduğu gibi.

Erbakan'a ve çevresine bu olanakları sağlayan da kuşkusuz bu düzendir. Bu kuşkusuz düzenden beslenen herkes gibi Erbakan ve çevresindeki din tacirleri de istedikleri kadar "şeriat" nutukları atıyorlar. Baskındıkları düzene her zaman köpek kadar sadık kalmış, oligarşi ve emperyalizme her zaman iyi gecimnisiyor. Bunu buğüne kadar izledikleri politikalarla da görülebilir, yaptıkları bazı açıklamalarla da... Erbakan ve RP yönetimi kendilerine yönelen eleştirilerin arttıkça her dönemde sanki bilinen mesajları verir gib Amerika'ya gitmeyi adı edindiler. Son ziyareten öñekleri genelde saklamayı tercih ederlerken, bu kez CIA ile görüştüklerini bile kamuoyuna duyurmayı tercih ettiler. Erbakan "Biz değişmişdik, Amerika değişiyor" dese de, RP'nin önemli insanlarından Oğuzhan Asiltürk birçok röportajda "Amerika ve Suudi Arabistan RP'ye iyi bakıyor" cümlesini üstüne basa basa tekrarlamağa sakınca görmüyor. Doğru olan da budur zaten. ABD emperyalizminin yeşil kuşak oluşturmaya çalıştığı yıllardan beri,

Erbakan ve RP tıpkı diğer "cemaatler gibi Suudi mayasıyla beslenmiş ve islamcılık adına emperyalizmin Ortadoğu'daki çıkarlarını savunmuşlardı. Tıpkı en son Körfez savaşında olduğu gibi.

Buğün İktidarı Destek Almaya Çalışığı Tarikatlar Devlet Kendi Elineyle Büyüttü

Ölümekte sağ partiler için tarikatı elinde tuttukları yoğun oy potansiyeli ile burjuva politikasını neredeyse vazgeçilmez bir parçasıdır. Bu durum, özellikle DP ile başlamış ve günlerden bu yana hiç değişmeden ama etkisi giderek artarak sürmekte. Bunu 14 Aralık'taki yazısında Yavuz Donat tüm açığı ile bir kez daha ortaya koydu: "Şiş için taktikası siyasal olmaz". Buğün hepisi birer kar ve yatırıma dönüşen bu taktik ilkelirli özellikle 1950'lerden sonra bizzat iktidar tarafından desteklenmiş, yeniden açılan imam-hatip liseleri, Kuran kursları ve talebe yurtları ile kadroların genişlemiş, oldukça geniş bir ilişki ağına sahip olmuşlardır. Örneğin, Nuruçulları gelişmesine büyük katkıları olan AP, 1965'te iktidara geldiğinde, çakardı 633 sayılı Yasa Kuran kursları açma, yönetme ve denetleme görevini (tayinlerini kendi yaptıkları) müfettişlere bıraktı. Bu yolla Nuruçulları istedikleri kadar ayıynatılır.

Seçimlerde alınacak destek için k kanat gelen tarikatlar giderek gününmüş ve özellikle de 12 Eylül faşist cuntasından sonra kelimenin tam anlamıyla palazlanmışlardır.

Günün 24 saati "Atatürk ilkeri" nutukları atan faşist generallerin tarikatları ve devlet güdümülü islamcılarla özele koruyup geliştirmelerinin nederleri ise bugün artık hiç kimse için şer değildir. Faşist generaller cuntanın politikalarını hayata geçirebilmek, faşist anlayışlarına destek bulabilmek için başta göstermek olarak varı aldıkları bu din sınırsarın, tarikat şeyhlerini yanlarına almışlardır. En küçük bir meslek demerin bile kapattığı cunta yılında faşist generaller, destekleri alamamak için tarikatların elindeki kurumlara dokunmadılar. Akse teşhir ettiler, Örneğin Süleymanlıların denetiminde olan Kuran kursları, Nuruçulları yuvalladıkları Kurs ve Okul Örgütleni Yarı ve Kuruma Dernekeni ile Nakşilerin neredeyse öñle genelleme yadıkları İlim Yayıma

Aynı yetileri bunların başında geldiler. Arın yıllar tanklarını ordu ve polise de kök saldırdıkları oldu.

Curtacıların tanklarıyla karşı bu yalancı yalnızca kâğıt üzerindedir. dediği. "Komünizme karşı Müslüman ülkelerin bir 'yeşil kuşak' oluşturmak" isteyen Amerikan emperyalizmi, Suudi sermayesi aracılığıyla kendine sadık "İslam" yapılar oluşturuyordu o yıllarda. Dolayısıyla, curtacıların bir "sadek İslamcılar"'a kol kanat gemişsinin nedeni, iç dengeler kadar emperyalizmin politikalarının da sonucu. Curtacılar bu işi o kadar ilerli götürdüler ki, emperyalizmin adına İslamcı yetistiren "El Emanet-ül Ammeli Rabat-ül Alem-ül İslam" ya da bilinen adıyla Rabita ile iç içe geçtiler. Hem de 1980-85 yılları arasında yurtdışında görevli den adamlarının 1100 dolarlık maaşlarını Rabita'ya ödetecek kadar. Rabita ile olan ilişkiler daha sonraki yıllarda Suudi Arabistan Dostluk Örneği gibi paravan kuruluşları aracılığıyla devletin valilerinin, emniyet müdürlerinin ve önemli bürokratların hacca götürülmesine kadar girdi.

Örgütlenmede ilk Anahat: Eğitim ve Medya

Devletin eliyle büyütülen bu tanklarla ve cemaatler, "önerilecek olanları kanakla da çok iyi kullandılar. Önceleri yalnızca kendi düşüncelerini yayacak yeni kadrolar yetistirdikleri, özellikle 1980'den sonra adım adım devlet kadroları içinde yer edindirmek temel sloganları oldu.

"Ülke geleceğini eğitilmiş, dolayısıyla okudun ve medyadan geçirdiği iyi biliyoruz." Bu sözler Fethullahçılar eliyle bilinen gününhan şefi Fethullah Gülen'e ait ve Fethullahçılar gerekten okulları ve medyanın örgütlenmede nasıl hiçbir kural tanımadıkları kullanılabileceğinin en çarpıcı örnektir. Son 15 yılda ortaya çıkmış, 15 yıl içinde, bugün Cillerin Terörle Mücadele Kanunu Tasarısı için destek isteyeceği kadar büyük bir güçte sahip olurlarken, eğitim ve medya kullandıkları en büyük silahlarıdır.

Bu gruplaştıkları önceleri yalnızca Sızıntı diye aykırı bir yayın çıkarırken, bugün Zaman gazetesine, Samanyolu TV'sine, medyada daha etkin bir güç olabilmek ve daha çok insanı, satın alabilmek için kullandıkları Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı gibi vakfa sahiptir. Ülke genelinde yayınları olan dershane ve işe örgütlenmeleride yetinebilir, kendi okullarını açmaya büyük bir hızla devam ediyorlar. Bu yalnızca Fethullahçılardan izlediği bir politika değil kuskusuz. Devlet tarafından özel olarak desteklenen ve düzenli her zaman barışık olan kişiler, işkârlar gibi "Yusuf" taktik ve cemaatler de aynı yolu izliyorlar. Örneğin işkârlar eliyle bilinen grupla Türkiye gazetesi, TGRT, İhlas Holding gibi kuruluşlara, elinin altında bulunduğunda kurlar ve yurtlar aracılığıyla politikaları sürdürüyorlar.

Ayrıca ellerinde bulunan gazeteler ve TV'ler ile de günlük politikaları üzerinde etkili olmaları hiç de zor olmuyor.

Müslüman Halkın Sırtından Geçinen Bu Asaklar, Artık Tekelişmiş ve Sermayeleştirilmiş Ülke Dışına Açılmıştır

Devlet eliyle beslenirken domemde, emperyalizmin politikalarına uygun hareket etmek konusunda süphe

uyandırılmayan bu "yusuf" taktik ve cemaatler, Süddüleri petro-dolarlarıyla tanıştılar. Bundan önce de var olan para akışı çok daha boyutlu hale geldi. Önceleri üretimi de, tüketimi de belli olan, dar kapalı ekonomik ilişkiler içinde dönen durum "İslami sömür", artık Suudi sermayesi ve yıllardır faaliyet yürüten vakıfların yaptığı sermaye birikimi ile özellikle Sovyetler Birliği'nin dağılması ile ortaya çıkan Türk cumhuriyetlere açılmaya başladı.

Bu boyutlara gelen cemaat sermayesi işe önceleri cemaat üyelerinin kendileri aracılığıyla alıveriyordu, cemaate ait ev, okul ve pansiyonları ile şeyhin masraflarının karşılanması için yapılan hımmet toplantılarında birikmeye başladı. Bu hımmet toplantılarında cemaate yarıdan edinen yapıtlar küçük yarımlarında küçük müşterilerin sağlama alırlar, ucuz işgücü ve hazır pazar elde ederler. Çünkü her cemaat, yasadışı alışverişleri de, büyük ticaret de kendi üyelerinden yapıldığını, ortada büyük paraların döndüğünü ama kapalı bir ekonomik yapı vardır. Hayır işleri gibi gösterilen ve gerilimi öz olarak cemaatleri için gelenlerine alan yatırımlar işe vakıflar ve kooperatifler aracılığıyla aktarılır. Bu yüzden hemen her cemaatin yoksullarının alın terini sömüren "ileri gelenler" kan emici bir asaklar gibi den sömürsüz yaparlar sermaye biriktirir. Bu istisnasız her cemaat, cemaat için geçerlidir. Yalnızca ekonomik güç değil, siyasal güç de aynı ilişkiler içinde birimler. Taktik (cemaat), sermaye, işleri birbirini bütleyen bir çember çiziler.

Bu cemaatlerden Nakşiler, İşkârlar, Fethullahçılar bugün dev sermaye grupları oluşturmuşlardır. Tabii Suudi sermayesiyle Katip ve devletin yanında üst tutulmaları sayesinde. Örneğin Nakşiler Korkut Özal ve Eymen Topbaş aracılığıyla ANP'nin de özel himayesiyle on yılda petrol başta olmak üzere, hemen her konuda faaliyet gösteren ve milyarlarca dolara

ilade eden sermayeye sahip olmuşlardır. Aköz, Özba ve Bereket Vakıfları yanında, Hâk Yatırım ve El Baraka Türk gibi finans kuruluşlarıyla açmaz bir sömürü çarkı kuran Özal'ların arkasında Nakşiler vardır. Nakşiler başta ANAP olmak üzere, çeşitli sağ partilerin dengelerini oynarlarken, Türkiye gazetelerini çıkararak İşkârlar ile Zaman'ı çıkararak Fethullahçılar tüm sağ partilerle, devletin tüm kurumlarıyla her zaman dengelen gözetin bir çizgi izleyerek akla geleceği hemen her konuda faaliyet göstermeye sürüyorlar.

Örneğin İşkârlar İhlas Holding'i karmoculukta televizyonculuğa, karmoculukta sanayiden her tür ev eşyasına kadar akla gelebilecek her konuda trilyonlarca liralık yatırımlara sahiptir. Ayrıca İhlas, Türkiye gazetesi sayesinde girmedik şeyir bırakmadığı gibi, birçok büyük şehirde de neredeyse her mahallede bir pazarlama bürosu açmıştır. Türkiye gazetesi kadar olmasa da, Zaman gazetesiyle Fethullahçılar da çok büyük sermaye birikimi sağlamlar ve bunu özellikle Türk cumhuriyetlerdeki karlı yatırımlara dönüştürürken, siyasal güçlerini de arttırmışlardır.

Bir yandan uluslararası yatırımları yöneten bu besleme tanklarıyla silanda büyük suç kabul edilen faizcileri de elden bırakmayıp bankalar satın aldılar, bankalar kurdular. Türkiye gazetesinin de sahibi olan Erver Ören, daha geçtiğimiz günlerde Gebanık' 600 milyar liralık satın aldığı ikinci bankaya sahip oldu. Bu arada Kuran'dan ayetler alarak "Faiz yiyenler mahşerde ancak şeytan m' parçtığı kimsenin kâldığı gibi kalırlar... Kim faizciliğe dörnerse işte onun cehennemde olacağını" diye suretler okuyan RP'lerin de gönlü tehavvâliyya Faysal Finans aracılığıyla tefecilik yapmayı sürdürüyorlar.

Para için Her Yol Mübah

İster büyük sermaye gruplarına sahip olsunlar, ilerlerde daha büyük

sahtekarılarla gecesinin, din sömürüsü yapan asakların hepsinin izlediği ortak bir yol vardır: Para için her yol mübah... Özal'ların suç prokolleri ele ettiği mukaddes milyarlar, Erbakan'ın Mercimek, Darçın gibi faizlerle birlikte çalışması ya da en kârlı yatırımları yapan emekli vaz Fethullah Gülen'in kurs, okul ve vakıfları her aynı yaklaşımın sonuçlarıdır. Tanıktılar, cemaatleri değişse de, kimlikleri değişmez. Samimi Müslümanların sırtından geçinen bir asakların gününühar, ideolojilerini dolar, siyasal hedeflerini mark on, kimin eli kimin cebinde belli olmayan bir asaklar çurulu...

Bu asakların yapmayacağı şey yoktur. Yıllarca güldüğü ve samimi Müslümanların inanıyarak dolan kasasını ilk kez açkıldıkları, Erbakan nası yüzü bile kızmadıktan yalan söylüyorsa, onun yetiştirilmesi. Mercimek de, bilyon 675 bin 115 mark'ın "tandıkları kâğıtların para" diyecek kadar rahattır. Bugün adı düzen tutulak olan RP'li yöneticileri, faiz harâmı diye halktan karşılaşıp olarak topladıkları paraları bankalara katracak kadar para hirsından gözleri domuştur. Bunlar o kadar Müslümanlardı ki, tankat şeylerine hisse sendi karşılığında kendi mallarının camilerde reklamını yaptılar.

"Um bunlar bu iyizülü asakların, din tacirlerinin yüzüne çok küçük bir parçasıdır. Daha fazla kâr için en suçladıkları kapitalistlerden hiç de aşağı kalmayacakları ama defalarca gösteldiler. Kendi televizyonlarından sadece kendi mallarının reklamını yaptılar. Ya da tıpkı Zaman gazetesi imedim ben kâğıtları, bu tür asakların Türkiye temsilcileri alıncı, sırf birkaç araba daha fazlaatabilecek işin yerli arabaları gazetelerinde günlerce kötürlüyor. Yalnız ekonomik ilişkileri değil, ziddetliki siyaset de böyledir. Sabah açmış Müslümanlık nutukları atmalarsa rağmen, Amerikan emperyalistleri Müslüman Irak halklarını bombalarken, Irak'ın yanında değil, karşısında yer alırlar. Çünkü ANAP'tan yemendiklerinden, ona diyet bordanı vardır.

"Adil düzen" nutukları atarlar, kendilerini damla damla biriktiren paraları getiren Müslüman garbine "tevekkül" ödütkerler, kendi çocuklarını düğünde miyarlara saçarlar. Üstelik dillerinden hiç eksik etmedim ben kâğıtları, akınen çok olan bizzat değil" kâğıtlarını sürdürdülerken... Zaten bu nakaratlarla samimi Müslümanların inmanasa, sademci bir seçim kampanyası için 450 milyar liralık bir kaynağı güvenerak RP gibi sahtekarların yuvalandığı bir partiyi bırakmazlar.

Oysa gerekte tanktaflar, İslamcı gepochen partiler ve onların modern şeyhin Müslüman halkın din duygularını sömüren birer asakların başka bir şey değıldir. Ve bu yüzden sömürü düzenleri sürsün diye, Allahın adını ağızlarına alıp bir ellerinde markları, bir ellerinde dolarla ile en büyük Müslüman gibi görünmeyi sürdürürler. Oysa onlar da koskoca kapitalizm batıldığı içinde din duyguların pazarlayarak birer tacirden başka bir şey değıldir. Ve bu yüzden gobeğerinden bağlı oldukları kapitalizmle birlikte tannın çöplüğündeki yerlerini alacaklardır.

Her Mezhepten Müslüman Halkımız!

Bugün ülkemizde emperyalizmin ve oligarşinin halkımızla karşı açığı bir savaş yaşanmaktadır. Bu savaşta oligarşi ülkemizi bğsimsizliği, halkımızın özgürlüğünü, onurunu, iş, adalet için savaslarını cinsine, inancına bakmadan katletmekte, yoksul Kürt halkını topeyken kuyı etmeye çalışmaktadır. Köyler bunun için yakılıyor, binlerce insan bunun için göçe zorlanıyor, işçilerden geçiriliyor.

Ülkemizde bunlar yaşanırken, Amerikan emperyalizminden aldığımız güçle Sınıstiler İstisnâ halkına karşı saldırılarını sürdürüyor. İşbirlikçileri aracılığıyla yine kan dökme devam ediyorlar. Emperyalizmin milyonlarca Müslüman'ın yaşadığı Ortadoğu'ya "yeni dünya düzeni" adı altında onursuzluğu, ahleksizliği ve kölece boyunu eğisi dayatıyor.

Tüm bunlar olurken, Müslüman halkın sırtından geçinen tankat şeyhleri, din tacirleri ne yapıyor? Hiçbir şey!

Üstelik Arap gericiğinin petro-dolarlarıyla besleniyor ve Müslüman halkların katledilmelerine alışık tutu-

yorlar Senden de tüm bu yaşananlara karşı tavırsız kalmanı ve tevekkül göstermeni istiyorlar. Ne adına?

"İslam, İslamın güç kazanması için... Böyle yiyenler mahşerde olurlar. Oysa güç kazanar ne İslam'dır, ne de Müslümanlar. Güç kazanarlarsa, den sömürsüz yaparık sermayelerine sermaye katanlar ve emperyalizmin önlerine atacağı yağma arktığına razı olurlar. Köle ruhlu bu asaklar, senin tüm bu yaşananlara karşı sessiz kalmanı sağlayarak geçiriyor Çünkü bu zulme karşı baş kalkılmıyın her gün, onlar için efendilerinden daha fazla ayrılan aldıkları gündür.

En büyük ibadet özgürlük için savaşmaktır. İbadetlerin en güzeli özgür bir ülkede, onurlu bir yaşam sürdürürken yapılanıdır. Öyleyse, her mezhepten samimi Müslümanların yapacağı şey, tankat şeyhlerine, İslam tacirliğine yapan asaklara kölece boyun eğmek değil, özgürlük için, adalet için, onur ve namus için savaslanlarla omuz omuza olmaktır. Savaşmaktır. Bu asaklardan kurtulmanın yolu, özgürlüğünü bu buradan geçiyor çünkü.

İzmir'de miting

ortakça

Eğemen sınıflar ve onların çanak yalayıcıları, ezilenler ne zaman hak ve ücret talebi doğrultusunda seslerini yükseltse, ortaklığı veyleverir. Bu konuda mücadelede yoğun olan güdümde geldiklerinde, işçilerin ne kadar ücret aldığını yalan-vanılı ve vanılıca hesaplarla kamuoyuna aktarırlar. Çöçü ve odayı masası üzerinde fırsatları kopartırlar. Aynı şekilde işçilerin dışında memurlar güdümde geldiklerinde, bu defa işçilerin masasının karşısında memur masasının ne kadar çok kaldığını anlatır dururlar. Sözde memuru sıkıp çıkma anlayışı ile sürdürülen bu tutum altında, aslında memurlarda işçi düşmanlığı yaratmak, emekçileri birbirine düşmek işi hedeflediler.

Hükümetin başbakanı ve bakanları da, işçi hak istediğinde "Yalnız sizi düşünmeyiz. Sizin dışındaki emekçiler ve memurlar da var. Onlara da zam vermek zorundayız" sözleriyle, emekçilerin yana eşitlikli davranıyör gözüktür. Son olarak da memura verilen yüzde 15 zam(!) karşısında, memurun isyanını duyan medya, birden bire işçi statüsündeki bir soforle mülken masasında, odayı Ue doktorunu masadı bu kıyaslayarak eşitsizliğe dikkat çekme(!) yarışına girerler.

Ortakda gerçek işe işçi ve memur ücretlerini karşılatırların hiç de işçi ve memur düşünme gibi bir sorunlarının olmadığıdır. Yapılmaya çalışılan, işçi-memur suni ayrımını pekiştirmek, emekçiler arasında düşmanlık yaratmaktır. Ne siyasi iktidar, ve ne de bunların temsilciliğini, borazanlığın yapanlar, emekçilerin hak ettiği şeylerin verilmesinden yana değillerdir, olamazlardır da...

1963 Anayasasıyla bu memurların da hak ettiği grevizi sendika hakkını memura çok gerek, 12 Mart'a kaldırılmışlar, memuru adeta dilsiz ve "tamam efendim"ci bir yasa olan 657 kılıfıyla sınırlamışlardır. Bu politika işçi-memur suni ayrımının ülkemizde temeli olmuştur. Hiçbir pazarlık hakkı bulunmayan memurların ücreti, işçi ücretleri ve yaşam standartları karşısında gerilemiştir. Sırt sendikacılık sultasına rağmen, işçilerin TİS hakkından dolayı ciğer miktarda sağlanan ücret artışları da ister istemez işçilerle memurlar arasında bir ücret mesafesi yaratmıştır.

İste ortak siyasi iktidar tarafından bilinci olarak yalınlar bir işçi-memur ayrımı vardır. Bu hem ücret seviyesi, hem de örgütlenme hakkı açısından böyledir. Bu ayrımın sorunsulu işe, egemen sınıflardır. İşçiler uzun mücadeleleri sonucu, grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkı, na karuşasabırlar, memurları işe bu hak yasaklanmıştır. Memurların meslek derneği dışında dernek kurmaları, siyaset yapmaları bile açıkça yasaktır. Bu yasaklar egemenlere ait bir yasakta ve bu yasakları gerektirildiğinde işletmekten kaçınılmamaktadır. Yoksa bugün bir profesör ile odayının, müdir ile soforunun ücretleri karıştırmaların zerre kadar ciddi ve samimi bir yanı yoktur, olamaz da. Sofor 18 milyon (brüt), müdir 14 milyon alıyorsa, bunun sorunsulu müdirin daha fazla ücret alan sofor değildir. Ayrıca 18 milyon brüt ücreti olan bir işçinin net olarak eline geçen 13 milyonluk ücret ise o işçiyi bir aylığına normalde geçindirebilecek bir ücret de değildir.

İşçi-memur ayrımının sorunsulu işçiler olmadığı gibi, birinin diğerinden daha az ücret almasının sorunsuluğu yine çalışmaları aittir değildir. Onyıllardır oturtulmuş eşitsizlik politikası işe, ancak emekçilerin sun yitardıkları mücadelesiyle zayıflayan başlanmıştır. 1990-92 belediye işçilerinin toplu sözleşme döneminde çöçü masasının 4 milyon olduğu yavaşlarken karşısında devrimci memurlar, bu yavaşlamanın peşinden gitmiş, "İnşanca yasamak için götürülmüş çöçü masasına değir, mücadeleye çevirelim" mesajını yaymışlardır. Bugün alandında, "İşçi-Memur Ayrımına Son", "İşçi-Memur El Eline Mücadeleye" sloganının temeli buraya dayanır. Biz biliyoruz ki, işçi ya da memur olmak bir ayrımcılık değildir. Zenginliklerimizi elbirliği ile yaşamalıyız, hırslıklarımız gözardı etmemek için bu tür ayrımcı tartışmaları güdümde sokuyorlar. Oysa salakabanklığı yaptıkları her bir TV programı için 30 bin doları birden alan Cem Özer gibi soylarların ücretlerin ne relerden sağladığını, kaç profesör veya kaç çöçü masası ettiğini hiç de hiç hesap etmezler. Hesap etmek işlerine dahil gelmez. İşçi ya da memur, emekçiler E kazandırlara alimleri ve mücadeleyle kazanmışlardır. Ücret, örgütlenme ve konuda yaratılan eşitsizliği, ayrımcılığı işe ancak yine mücadele ve dayanışmayla kıracağız kendindir.

20 Aralık grevinin coşkusu

25 Aralık mitinginde de sürdü

İşyerlerinden sokaklara taşan lede Tekel işçileri, "Yaşasın Dev-eyenlerile ülke güdümünde yerini rimci İşçi Hareketimiz" sloganlarını alan ve iktidarı sıkıştıran kamu emekçileridir.

Ayrıca Devrimci Halk Güçleri sık alanlardaydı. Çeşitli kitle örgütlerinin sık, "Çesaret, Devrimci, Savaş Yaşasın" ve demeklerin de desteği alan sun Önderimiz Dursun Karataş", kamu emekçilerinin mitingine 30 "Önderle Selam Savaş Devam", bine yakın kişi katıldı.

Eski Balık Hal'i'nden Saat "Emekçiler Cepheye DHKÇ'ye", 11.00'de kortajlar oluşturarak, 30 "Yaşasın Devrimci Halk Kurtuluşları Cumhuriyet Meydanı'na Partisi", "Dersim Şehitleri Ölümsüz-gelelim. Devrimci Mücadelede Kamu dür", "Titre Oligarşi Parti-Cephe Emekçileri ve işçiler, TÖDE'Filer Vuruyor", "Umudu Dağlarda Büyü-Mekçiler ve Ege Kültür Sanat Yürüyüş" sloganlarını attılar. Çevre-Merkezin'den sanatçılar da kendileri de bunları alan sloganları işçiler di-npantartırların kortejdeki yerlerini Sazken, sloganlara bizzat katılanla-aldılar. Yürüyüş sırasında sık sık, "Emekçiler Halkıyla Kazanacağız", "İşçiler Hareketi gazetesinin 2. "Sadaka Değil Toplu Sözleşme",

"Mahir Hüseyin Akar Kurtuluşu Kadar Savaş", "Maras'ın Hesa-bını Sorduk Soracağız", "Zam ma Zulme Karşı Tek Yol Devrim" sloganları atıldı.

Alana gindikten sonra, halay- lar çekildi ve konuşmalar yapıldı. "Halkıyla Kazanacağız" pankart-larıyla alanda yerlerini alan Sağ- lık-Sen, Tüm Gıda-Sen ve çeşitli sendikalarından kamu emekçileri, "Onurumuz İçin İşçi Memur Gençlik Elele Gerek", "Yaşasın Dev-Genc Yaşasın Müca-delemiz" pankartıyla TÖDE'Filer, "Haksızlığa ve Sömürüye Karşı Çıkan Emekçilerin Yanındayız", "Halktan Yana Sanat Susturula-maz" pankartlarıyla EKSM'iler, "İşçiyiz Halkıyla Kazanacağız" pankartını açan Devrimci Mücade-

Devrimci Mücadelede Kamu Emekçileri, İşçiler, TÖDE'Filer ve Sanatçılar 25 Aralık mitinginde kendi disiplinleri ve devrimci sloganlarıyla alandırlaydılar.

Maliye emekçileri "Kaybedecek bir şeyimiz kalmadı"

Zonguldak belediye işçileri greve

Geçen toplu iş sözleşmesi döneminde alacakları için Zonguldak sokaklarına dökülen, çocukları ve eşleriyle birlikte haftalara direnen Zonguldak belediye işçileri bu toplu sözleşme döneminde işe grevle girdiler. Zonguldak'ın çok kurtarıcılığına soyunan ANAP'lı Belediye Başkanı Zeki Çakan, işçilerin talep ettiği ücret artışına yansmadığı, işçilerin iş hakkına güvence vermediği gibi şimdiden temizlik işlerini taşeronla verirdi.

Bu konularda olaşı bütün sınırları zorlayan belediye işçileri yaklaşık 2 ay önce aldıkları ve 1074 işçiyi kapsayan grev kararını 21 Aralık'ta uygulamaya koyarak greve çıktılar. İşçiler "Bu İşyerinde Grev Var" pankartını belediye binasına asmak için önce sabah saat 09.00'da işyerlerin önünde toptandılar. İşyerlerinin önünden "İşçiyiz Halkıyla Kazanacağız" sloganlarıyla yürüyüşe geçen yaklaşık 800 işçi belediye binası önüne gelerek grev pankartını attılar. İşçiler belediye binası önünde, "İşçiyiz Halkıyla Kazanacağız", "Belediye İşçileri Kule Değildir", "Sadaka Değil Toplu Sözleşme", "İşçi Sokakta Başkan Koltukta", "Yaşasın İşçilerin Birliği", "Ölme Var Dönme Yok" sloganlarını attılar. Sendika-cıların burada yaptığı konuşmada sona yürüyüşe geçen işçiler Acil'lık belediye garajına kadar eylemlerini sürdürdüler.

20 Aralık'ta, diğer kamu emekçileri bir-likte grevle çıkan maliye emekçileri İstanbul'da çoğu işyerinde 21 Aralık'ta da grevi sürdürdüler. Grevin ikinci günü öğle saatinde İstanbul Defterdarlığı önünde toplanan 500'ü aşkın ma-yiyeçi Tüm Maliye-Sen'e eylemdeki yerini an-latan ve 20 Aralık grevi ile birlikte hemen günde gelen baskıları protesto eden bir basın açıklaması yaptılar. "Biz sustukça işverenimiz devlet saldırı. Buz durduca, işverenimiz üze-rimize geldi. Bugün kaybedecek hiçbir şeyimiz kalmadı" denilen basın açıklamasında 20 Ara-rik'ta Tüm Maliye-Sen olarak 40 ilde başlan bir iş bırakmanın tüm tehlit baskılara rağmen gerçekleştirildiği ve 20 trilyonluk verginin to-planmadığı belirtildi. "Baskılar Bizi Yıldıra-maz", "Yaşasın 20 Aralık Grevimiz", "Memu-ruz Halkıyla Kazanacağız" sloganlarının atıl-dığı basın açıklamasında, "Bizleri TİS masasında taraf olarak görmedikleri sürece, gelecek günlerde daha uzun süreli iş bırakmaları hayata geçireceğiz. Örgütlü gücümüzün artı oyal-malara tahammülü kalmamıştır" diyerek bir günlük eylem sonucu mesajı alanlarıya kur-mızı kar gösterecekleri söylendiler.

Emekçiler için 1994; ekonomik terör yılı

İşçiler, memurlar ve tüm emekçiler için 1994 yılı tam anlamıyla yokulsulama yılı oldu. Tasarona, sendikasıztırma ve işçi kıymı politikalarıyla işçilerin sınıfsal gücünü bolen, zayıflatın sermaye patronları Çiller'in ekonomik paketinden aldıkları güçle emekçilerde hızlı bir ücret düşüşü gerçekleştirildi. Bir yandan dolar dizgin atılan zamlar diğer yandan "ekonomik kriz" bahanesiyle "zorunlu izinler", toplu sözleşme haklarının aylarca ertelenerek ödenmemesi çalışanların ücretlerinde ortalama yüzde 24 reel gerileme yarattı.

Kuşkusuz 1994 yılı işçi ve memur açısından zor bir yıl olacaktı. İşçi kıyımın, tasaronaştırma, sendikasıztırma, memurların yokulsulama, grevli toplu sözleşme sendikallı hak konusundaki oyalmalar ve sendika ağalarının uzlaşmacı tutumlarına karşı daha güçlü bir barikat örnek gerektirdi.

Devrimci işçiler bu yönde kafa yorup adimlar atmaya çalışırken gündemleri başka gerçeklerle yUzUze geldi. 12 Eylül cuntasının Türk-İşle birlikte hazırladığı yasalar "yetki itirazı" temelinde TİS görüşmelerine oturacak olan işçilerin karşısına dikildi. 2 veya 3 caddenin arasındaki bu kavgaya hem örgütlü mücadeleyle yazılıflı hem de TİS hakkında 1 yıllık bir hak kaybına yol açtı. Gerek belediye, gerekse tekstil, dahi... işkollarında "yetki itirazı" nedeniyle TİS ve örgütlenmelerin önemi ölçüde parçalandı.

5 Nisan kararlarıyla birlikte çalışanların altınlerine ve iş hakkında yapılan saldırılar yokulsulama yanında işçi kıyımı barikadı aç içtirdi-sindiriciler ifade edilen bir sayışa ulaştı. Bütün bu olup bitenler karşısında sendikaların etkili ve geri adımı altıncı bir tavrı al-mamaları, hatta Türk-İş ağalarının işbirlikçiliği, işçi sınıfının nezdinde sını sendikaların gerek yüzünü iyice açığa çıkardı. İşçiler 5 Nisan'dan sonra baslatıldıkları eylemleri "genel grev, genel direniş" boyutuna çıkarmaya hedeflediler. Sendika ağalarının oyalcı tutu-muna sonukı eylemlerin hız kesildi. Ancak tabanın zorlaması ve "va-kan-kıbrakmayacağıız" teklifkisi sonucu Türk-İş 20 Temmuz genel grevinde kaçamadı.

1993-95 yılı toplu sözleşme alacakları konusunda da işçiler Türk-İş'in hanetinci açışa gördüler. Tüm bu uygulamalar sonucu siyasal iktidar işçi ve memurlardan 100 trilyon civarında bir bak gasıp sağ-ladı.

100 lirallık memur maaşı bu yıl içinde 66 liraya düşerken, grevli toplu sözleşmeli hak talebinde di iktidari memurlar "Anayasa'ya aykırı" diyerek baslatıldıkları otkıdaya döndürdü.

Hükümetin ekonomik politikalarında destek alan özel sektör patronları da sözleşmelerde sıfır zammı dayatıp, "krizdeniy" gerek-çisiyle işçi kıymı ve sendikasıztırma politikasına ağırlık verdiler.

1994 yılında emekçiler nasıl yokulsulandırdı?

- % İşçilerin, memurlar, emeklinin, anflasyon karşısında reel ücret kaybı ortalama %24.
- % 1994 yılında emekçilerin ücretini geçen yıla göre % 5,9
- % oramanda geriledi.
- % Özel tüketim harcamaları, geçen yıla göre % 5 geriledi.
- % Gıda maddelerinin tüketimi azaldı.
- % Köylünün eline geçen ürün fiyatları son bir yılda % 11,9
- % oramanda geriledi.
- % Son bir yıldır KDV'de % 12 yerine % 15 vergi ödendi

Halka "Bu yıl fedakarlık yapın, düze çıkacağız" diyerek emek-kar terör estirdiler. Emekçilerde işli, sermayeyi düzlele ekondar. Bu fedakarlık karşılığında emekçilere ve zenginlere neden verildiğini bir ekonomist şöyle irdeliyor: "İnsanoğlu, bilerek, isteyerek neden fedakarlık yapar? İnanır ki, fedakarlık karşılığında iyi şeyler ola-cak... Fedakarlık karşısında devlet baba acaba ona ne verdi? Male-se birşey vermedi. Tersine bir tokat daha yedi. Faizi, ücreti, otomobıl harcamalarını kısımladından, halkla hizmet için yapılan kar har-camları, yatırımları kısıt. Hastane, okul, adalet, yol, su konularında zaten kötü olan hizmetler daha da kötüleşti. Tokat yemekten kurula-n yok mu? Tabi ki vardır efendim. Hani o "parasını dolar, marka bağıdıkları için yancakları" söyleniler vardı ya... İşte onlar ya-nacak ama "plajda yancak".

Evet 1994 yılı emekçiler için üzerlerinde estiren terör yılı oldu. Bu saldırılara karşı işçiler sarı sendikaların emgelleriyle öze-dikleri yanıtlı veremediler. 1995 yılının ise, sıfır zammı dayatması, öze-leştirme ve beraberinde sendikasıztırma, işçi kıymı yılı olacağı şimdiden aşikar. Siyasal iktidar, patronlarla birlikte emekçilere karşı açışa savsan adımı atılmazı gereği bile düşünmüyor. Bütün bu politika-ların bilincinde olan emekçilerin var olan gücünü ve örgütlülüğü-nü sonuna kadar kullanarak daha fazla ezilmesinin önüne geç-mecek başka bir yolu yoktur. 1995 yılı nı azından kazanmaların ola-rsacağı bir yıl olmak zorundadır. Yoksa ortaya çıkan kayıplardaha sonrakı yıllarda telafi etmenin çok daha zor olacağı açıktır.

Beykoz, Ümraniye, Bayrampaşa ve Sarıyer belediye işçileri grevde

RP'li belediye başkanlarının işle-re saldırısı toplu sözleşme masa-larında da devam ediyor. İstan-bul'un Beykoz, Ümraniye, Bayram-paşa ve Sarıyer ilçe belediyelerinde aylardır sürdürülen sözleşme görüş-melerinde RP'li belediye isverenleri anlaşmaya yanaşmayınca, işçiler 30 Aralıkta greve çıktılar.

Bu belediyelerde toplu iş sözleş-me yetkisini elinde bulunduran Belediye-İş Sendikası; ilçe belediye başkanlarının, görüşme yetkisini RP'li Büyükşehir Belediye-Başkan-lığı'na verdiğini ve görüşmelerde mu-hatabın Büyükşehir Belediyesi'nin olduğunu belirtti.

Yaklaşık 4 belediyede 2500 işçiye ılgılandırın toplu iş sözleşme görüşmelerinde iş-veren çoğu idari maddeler olmak üzere 19 maddede anlaşmaya yanaşmıyor. Üstelik işçilerin ü-ret konusundaki isveren zorlayıcı bir talebi olma-masına rağmen, RP'li isverenler kazanılmış hatta-afetkeli denilebilecek maddeleri tamamiyle kadek çıkartlarına göre istemek istiyorlar. Bu maddelerin başında ise her işçinin kendi bransın-da çalıştırılmasına karşı çıkılması geliyor. RP'li isveren buna göre burdaki işçiye süpürgeye, sü-pürgeledi işçiye tamirliğile bu biçimlere göre sür-gün etmeyi amaçlıyor. Bunun dışında yıllık iznile-i zınların azaltılması, hafta sonu 15 günlük mesai-nin 1 güne indirilmesi gibi maddeler dayatıyor-lar. Ayrıca isveren belediye işçilerinin geçmişte öncülük yaptığı 1 Mayıs'ın işçi Bayramı olarak kabul edilmesi ve işçilerin o gün kayıtsız şartsız izni salıyılması maddesinin de karşısında. Kısaca RP'li belediyeler son 3 dönemde toplu iş sözleşmelerinde kazanılmış 12 maddede de ortal-dan kaldırmak istiyor. "Adil Düzen" yutturmacası-

Bayrampaşa belediye işçileri greve çıktılar.

nın altında yatan gerçek bu.

RP'li isverenler, diğer yandan da grev karan-asılığında başka sahtekârlarla düşünerek grev-in önünü atmaya çalışıyor. Kadışane Belediyesi'nde işçilere baskı yaparak çoğunlukları İzmita toplayıp, "işçi grev istemiyor" dediler. İşçileri gre-v ve sendikaya karşı örgütlediler. Benzeri bir olay ise Sarıyer Belediyesinde yaşandı. İşyerine grev karar asılığında belediye başkanı Yusuf Tülü'n 100'u aşkın işçiden "grev istemdiğine dair" imza toplayarak kaymakamlığına verdi. Bundan bir süre sonra harekete geçen işçiler büyük bir çoğunlukla greve hazır olduğunu onayını çıkar-dılar.

Bütün bu dalaverelelerden sonra greve çıkan belediye işçilerinin grevi düne göre daha zorlu bir mücadeleyle ikeniyor. Sahtekar düzenlenirin grev-kinci tavrlarına yönelik olarak ve işçi sınıfının bütünlüklü çıkartlarını koruma açısından da olsa grevci işçilerin mücadelesinin yanında olmak ve aktif olarak desteklemek gerekir.

kısa... kısa...

Maden işçilerine alacak yerine Hazine Bonosu

Zonguldak'ta, ocağa çalışan işçilere 5. dönem 6 aylık toplu iş sözleşmelerinden doğan farklarını karşılığ olarak Hazine Bonosu verildi. Nakit para yerine verilen Hazine Bonolarının karşılığı 15 Ocak'tan sonra madencilere ödenek.

Sendika ağalarının imza atmaması ve başbakanlık genelgesiyle verilen bonolar maden işçisi zor du-ruma düşürüyor. Her işçinin bu farktan alacağı 30-40 milyon buhtur.

Bunun dışında TTK'da çalışan yerüstü işçilerin primleri de geç veriliyor.

Alacaklarında doğacak faizlerin alınmaması için ise işçilere şimdiden tahlihatime imzalatılıyor. Bu tahlihatimelerde daha önce başka işyerlerinde işçilere imzalatıldığı gibi; faiz almayacakları, herhangi bir hak talep etmeyecekleri, dava açmayacakları, önceden açılmış bir dava varsa bununla vazgeçecekleri şeklinde ifadeler yer alıyor.

□ □ □

Deri-İş "Süreklî Eylem içinde Olacağız"

26 Aralık'ta Başbakan Kuru'lu'nı toplantarak 1 yıl deri-tendirmesini yapan Deri-İş Sendikası, bu toplantıya ilişkin olarak 27 Aralık'ta bir sonuç bildirgisi yayımladı. 1994 yılında işçi ve memurlara saldırılarında ve 1995 yılında da sıfır zammı ve özelleştirme politikalarıyla saldırılarını artıracasına dikkat çekilen bildiride, "Sendikamızın ve işçi haklarının yok edilmesini, karşı açışa bir mücadele vereceğiz. Toplu iş sözleşmelerinde kazanılmış haklarımızdan geri adımı atmayaacağıız" de-

nildikten sonra, "Başbakan Kuru'lu'muz sendika-mıza karşı yürütülen işveren saldırılarının şiddetle protesto ederek Tuzla, İzmir ve İzmit'te yürüttüğ direnen ve haklarını yitirmeyen deri işçilerin kutlar ve onları mücadelesini sonuna kadar de-stekleriz." mesajını verdi.

□ □ □

Madenlerde işçi azalması, ölüm riskini artırıyor

Resen emeklilide birlikte kalifiye işçilerin de emekli edilmesi madenlerde iş kazalarını ve ölümleri artırıyor. Üretici zorlanan birkaç yıl-lık işçiler istedik ölüm riski daha yüksek olan böl-gülerde çalıştırılıyor. İşçiler önceden bu tehli-keyle dikikçe çekilmelerine rağmen yöneticiler bil-diklerini ektörvör.

Ve peş peşe gelen kazalar bu sorunsuzluğın bir ürünü oldu. Önce 4 Aralık'ta meydana gelen çöküşte 3 madenci hayatını kaybetti. Karadon-müncesinde 3, ocaktaki 36 kodunda gerekçeleri şuydu 7,5 saat sonra çıkarılan işçilerden Esre Demir hastaneye kaldırıldıktan sonra öldü.

Aynı gün ve aynı vardiya'da 08.06, Karadon-müncesine bağlı Gelik İletimesinde 4, ocağa ge-rçekleşen çöküşte ise 32 yaşındaki domuzcama Asım Bekir Demircioğlu ocaktan ölü olarak çı-kartıldı.

Üzümleze müessesine bağlı Asma Ocağı'nda sı-fır kazada, 15 Aralık günü meydana gelen kazada ise, Muzaffer Demirel adı taramacı ustası yasa-nının yitirdi. Kömür vagonları arasında sıkışarak can veren Muzaffer Demirel'in ölümüne de ilişkin zorlamasından başka birşey değildi. Ocaklarda zabana koşulan yitirilmiştirçildi, işten çıkartılan işçilerin yerine yeni iş almadığıdır, ayrıca bunun bedii yeni madencilere çıkartılacaktır.

Üniversitelerinde faşist üsler haline gelmesinde izin vermeyeceğiz

Istanbul Üniversitesi Avcılar Kampüsü son haftalarda üniversiteler içinde sivil faşist ceterlerin saldırıları ve anti-faşist mücadele ile en çikan okullardan biri oldu. Çünkü neredeyse haftalar sivil faşist ceterler okul dışından getirdikleri silahlı adamlar ve İNSA Lisesi faşistlerinin de desteğiyle kampüste etkinlik amacıyla çalışıyor. Buna karşılık bazı İYO-DE'li öğrenciler okulun üzerindeki devrimci demokrat öğrenciler bu ceterleri kampüsten atmaya kararlar.

26 Aralık günü Veteriner Fakültesi kantininde Dursun Karataşın Fransız emperyalizmi tarafından rehlin tutulmasını protesto eden İYO-DE'li öğrenciler, gösteri boyunca kantini dışından izleyen sivil faşistlere gösterinin sonunda müdahale ettiler. Ve faşist ceterlere okulun yer olmadığını söyleyerek, "okulu terk edin," dediler. Faşistlere bu uyan yapıldıktan diğer yandan kantinde faşistleri teşhir eden konuşmalar yapıldı, sloganlar atıldı.

Fakat sivil faşist devrimci demokrat öğrencilere silah göstermek okulu terk etmemekte direndiler. Faşistlerin silah gösteri öğrencileri tehdit etmesi ise devrimci demokrat öğrencilerin kararlı tutumuna yanıtlıdır. 'Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadeleniz', 'Faşizme Karşı Omuz Omuzla', 'Faşist Katliamlardan Hesap Soracağız', 'Faşistleri Döktüğü Kanda Boğacağız' sloganları ve kendilerine taşlar ve sopalarla direnen devrimci öğrenciler karşısında sivil faşist grupların iki kişi silah çekmesine rağmen öğrencilerin kararlılığı karşısında çareyi okulu terk etmekte buldular.

Faşistleri kovaldıktan sonra Mühendislik Fakültesi kantinine geçen devrimci demokrat öğrenciler, faşistleri burada da teşhir ettiler. Daha sonra Veteriner Fakültesi dekanının görüşerek faşistlerin tehditleri anlatıldı. Dekana yapılan görüşme sırasında sivil faşistlerle işbirliği hiçbir zaman saklanmayan polisler, otolar ve minibüslerle çekerek faşistlere ders veren dev-

Polis korumasında dışarıdan getirilen faşistlerin saldırılarına karşı İYO-DE'li öğrenciler birlikte direnen ve aktif mücadelede çağrış yapıldı.

rimci demokrat öğrencileri gözaltına alma hazırlıklarına başladılar. Dekana görüşen öğrenciler polisin bu cabasından vazgeçmedikleri sürece dekanın ondan çıkarılacaklarını söylediler. Daha sonra dekanın çıkış kapısına kadar gelmesi ve polislerin okulu terk etmesi üzerine Avcılar Kampüsü beleşle otobüsleriyle topluca okulları ayıldılar.

SİVİL FAŞİST-POLİS İŞBİRLİĞİ

26 Aralıkta devrimci demokrat öğrencilere silah çeken ve öğrenci olmayan faşist gruhun elini kolunu salıyarak polisin gözü önünde okuldan ayrılması, 27 Aralıkta faşistlerle polis birlikte saldırılar.

Avcılar okulu okayanların ve İNSA Lisesi'nin faşistlerinin de destek alarak faşist 100 kişilik bir gruhun 27 Aralık sabahı kampüse geldiler. Genç gün Mühendislik Fakültesi kantinini doldurduken, en büyük yardımcılar çavak kuvvet de adeta okulu işgal etmişti. Bundan güç alan sivil faşistler gövde gösterisi yapmaya başladılar. Sivil faşistler bulunan yarıpaken çeşitli fakültelerde devrimci demokrat öğrenciler de toplanmaya başladılar.

Gerginlik yaşanırken, kantinin duvarında asılı olan ve üzerinde Dursun Karataşın resmini bulanan İki Hareketi gazetesini kapaklan faşistler tarafından yırtıldı.

Bu hakarete tavırsız kalmayan İYO-DE'li anında sivil faşistlere müdahale ettiler. Ve yaklaşık 30 kişilik bir faşist gruh tarafından önceden hazırlanmış sopalarla dövüldük yaralandılar. Faşistlerin saldırısı sanki yeni bir saldırının işaretiydi. Çünkü bu saldırının ardından bu kez de çavak kuvvet yeni toplanan devrimci demokrat öğrencilere saldırıp 4 öğrenciyi yerlerde sürükleyerek ve döverek gözaltına aldı. 27 Aralık saldırısı, önceden planlanmış ve faşistlerle çavak kuvvet işbirliğiyle hayata geçen bir saldırıydı. Devrimci demokrat öğrencilerin o an için bir adan olmasından faydalanan faşistler, çavak kuvvetin de desteğiyle, kendilerine gövde gösterisi yaptılar ve okulları kaçtılar.

"YARALI OLARAK GÖZALTINA ALINDI, MUHİRİLİĞE ZORLANDI"

Faşistlerin DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataşın resmini yırtmasına müdahale eden faşistlerin saldırı sonucu yaralanan İYO-DE'li öğrencilerden Ayhan Saygılı ve daha sonra gözaltına alınan 27 Aralık saldırısı ve polis-faşist işbirliğini bize şöyle anlattı:

"Öğün sabahın erken saatlerinde titbaren çoğu okul dışından ve işlemlerden oluşan kalabalık bir faşist gruh gruplar

halinde kantinlere dolmuştu. Her an bir saldırı olabileceği açıktı İki Hareketi gazetesinin kapaklarının faşistler tarafından yırtılarak indirildiği gördüm. Kayıtsız kalamadık. Faşistlerin sayısına bile bakmadan müdahale ettim. Daha ne olduğunu anlamadan kalabalık bir faşist gruh üzerine saldırı. Kafama sert bir şeyle vurdular. Kendime gelmedim polis tarafından okulun polisi kulubesine götürüldüm. Ben kulübeye bizzat bana saldırı sivil faşistlerden biri geldi ve polislerle tokalaşarak sohbet ettim. Ben 'Bana saldırıların arasında bu da vardı' dedim ama hiç kimse dinlemedi. Ambulansla hastaneye götürüldüm, tedavim yapıldı... Ancak Karakolu'na getirildiklerinde ise aminin odasına alındı. Bana uzun uzun nashat eden karakol amiri bana para teklif ederek okula dan btenleri kendilerine iletmesini istedi. Tepki gösterdim. Yüzümden kırmızılaşmıştı. Bir süre yalvarıp çıkmama rağmen teklifkaddıktan sonra teklif ederek serbest bıraktılar."

"SAĞ-SOL ÇATIŞMASI DEĞİL, FAŞİST SALTIRILARI VAR"

Aynı gün dekanın görüşmek üzere topluca dekanla ilgili diğer öğrenciler dekanı bulamadılar. Dekan yardımcısı ile görüşen devrimci demokrat öğrenciler dekan yardımcısının odasını terk etmediler. Ve gözaltına alınan arkadaşlarının serbest bırakılması sağlandı.

28 Aralıkta da Avcılar Kampüsü genelinde Anti-Faşist Mücadele Komitelerinin yaptıkları kantin konuşmalarına, faşistlerin oğuşu yüzü teşhir edici. Okula çağırma yapmak, yuvamamak gibi cabalarına da izin verilmeyeceği açıklandı. Kantin konuşmalarına faşist ceterlerin saldırısını kulubeye devrimci öğrencilere edildi, tüm öğrencilere yönelik okulu anlatılınca, komiteler mesajlarını net olarak ortaya koydular: "Sağ-Sol Çatışması Değil, Faşist Saldırıdır Var, Eziceğiz"

Avcılar Kampüsü'nde Anti-Faşist Mücadele Komiteleri Kuruldu

Anti-Faşist Mücadele Komiteleri nasıl doğdu?

Yeni den canlandırılmaya çalışılan sivil faşist okulumuzda da yavaş yavaş baş göstermeye başladı. Öğrenciler sürekli satışlara tehdit ediliyor faşistler, Ortadoğu gazetesi kantinde koridorlarda açıkça okuyarak mesruluk kazanmaya çalışıyorlar. Faşistlerin bu mesrulaşma çabaları ve pervasız davranışları karşısında insanlar rahatsız oluyor. 89 yılında hatırlayarak devrimci sivil faşistlere karşı tavırlı binlerce yeni insanları faşistlere izin verilmemesi için aynı tavır bu süreçte de uygulanmasını bekliyorlar. Faşistlerin bu tavırları üzerine biz İYO-DE'li olarak insanlarla konuşup ne yapılması, nasıl bir tavır alınması gerektiği üzerine bir tartışma süreci başlattık. Bu süreçte yapılan toplantılarda Özgür Gençlikten, Yeni Demokrat Gençlikten, Genç Komünist Birliğinden, Demokratik Üniversite Platformundan arkadaşlar ve sivil faşistler tarafından rahatsız edilen Rock Kulübü'nu oluşturan demokrat insanları katıldı. Bu toplantılarda faşistlerin hareketlerinden söz ettik. İnsanlar

faşistlerin örgütlenme ve kendilerini kabul ettirme çabalarını yeteri kadar önemsemiyorlardı. Filiz olarak saldırıya uğrayan Rock grubundaki insanlar bile "Bunlar birar, serseriler, filizli yavrı almayla gerek yok," diyorlardı. YIG, GKB gibi siyasi gruplar ise "Bu insanlar Ortadoğu gazetesi okuyabilirler, şu anda müdahalede bulunmamalız, önce teker etmeliyiz," diyorlardı. Biz İYO-DE'li olarak sivil faşistlerin Ortadoğu gazetesi okumalarını mesruluk kazanma çabası olduğunu, bu mesruluk kazanmalarını gerektiğini, buğün buna izin verirken yarın belirlenen silah taşıma okula geleceğini, hatta işi okulu işlerine kadar götürüleceklerini belirttik. Bunun önemli daha önce de yaşanmıştı. 80'öncesinde üniversitelerde faşist işgalleri yaşanırken, DEV-GENÇ'iler 10 kişi de olsalar üniversiteye gidiyorlardı. O zamanlar da bazı siyasi gruplar "kız hatir dediği, başarmazsınız" diyerek bu eylemlere katılmıyorlardı. Ama tüm bunlara rağmen DEV-GENÇ'iler okullara gittiler. Bedeller ödedikler, kayıplar verdiler belki, ama sonuçta faşist işgalleri kırıldı. Bu-

gün de bu geleneklerden ömek alarak hareket etmek gerektiğini söyledik. Ve sonuç olarak da Anti-Faşist Mücadele Komitelerini önerdik. YIG ve GKB'li bir komite olarak katıldık. Özgür Gençlikten arkadaşlar, biz İYO-DE'li bir ve demokrat öğrenciler olarak bu komiteyi oluşturduk. Faşistlere tepki duyan herkesi kapsayacak olan bu komite, faşistleri teşhir etmekte sınırlı kalmayacak. Teşhir etme çalışmalarının yanında filiz cezalandırma eylemlerini de gerçekleştirecek. Ayrıca komiteler sadece faşistlerle sınırlı da kalmayacak. Öğrencilerin başka sorunları ile ilgilenmek de bu komitelerin amaçları arasında.

Şimdiye kadar komitelerin herhangi bir etkinliği oldu mu?

Komite ilk faaliyetini İYO-DE'li arkadaşları tarafından teşhir eden gazetelerin 4 faşist tarafından yırtılmasından sonra gösterdi. Sivil faşistler dövüldük cezalandırıldı, ardından da bir forum düzenlendi. Forum tüm öğrenciler tarafından ilgiyle izlendi. Anti-Faşist Mücadele Komiteleri tarafından hazırlanan bildiriler

tüm üniversitelere dağıtıldı.

Komitelerin hedefleri neler?

Şu anda komitelerin okulu özelele almış olduğu bazı kararlar var. Örneğin bundan sonra faşistlerin okulu içinde Ortadoğu vb. faşist yayınları okumasına kesinlikle izin verilmeyecek. Ve Avcılar çevresinde bulunan MHP, İLKO okulları gibi faşist yuvalara devrimci şiddet uygulanacak. Bunların yanında faşistlerin çalışmaları da yoğun olarak sürdürülecek.

Anti-Faşist Mücadele Komiteleri sadece Avcılar Kampüsü'yle mi sınırlı?

Şu anda İstanbul Üniversitesi Avcılar Kampüsü'nde somut adımlar atıldı, ancak İstanbul Teknik Üniversitesi'nde de benzer komitelerin oluşturulması çalışmaları yapılıyor.

Faşist örgütlenmeye çalışmaları ve saldırıları bugün tüm üniversitelerde gündemde. Biz Avcılar'da oluşan anti-faşist birliğin ve Anti-Faşist Mücadele Komiteleri'nin tüm üniversitelere örnek olacağını düşünüyorum.

Devlet kendini aklama telaşında Sivas katliamına göstermelik cezalar

"İntikam değil, intikam istemiyorum. Ben adalet istiyorum." Bu haykırış adalet isteyen birilerine ait. Adalet isteyenlerin belki oğulları, kızları, belki anaları babaları, belki de bir yakınları, 2 Temmuz '93'te, Sivas'ta bulunan Madımak Oteli'nde yarıları arasındaydı.

26 Aralık'ta ortak duyulan bir araya gelen bu insanlar, Ankara DGM'nin önündeydiler. Adalet istiyorlardı.

DGM'nin dışında adalet arayanlar, bu duyulanları sloganlara dokarken, Ankara DGM'nin 1 Nolu salonunda ise 1,5 yildir devrim eden 33ü tuluğu 124 sanıklı Sivas davasının son duruşması yapıldı, kararlar okunacaktı.

Ve kararlar okundu...

Mahkemeden çıkan sonuç hiç de şaşırtıcı değildi. Katliam suçlarına aynı hukukî durumda olan başka dava sanıklarının daha fazla cezalar aldıkları bilinen bir durumken, Sivas katliamı suçluları daha hafif cezalar almışlardı.

Aslında mahkemelerin gelişim seyrini izlendiğinde bile, kamu-yurtu tatmin etmeyen böyle bir haksızlığın olacağı ortaya çıkmasın diye bir sonuç olduğu görülecektir.

Daha başında davayı "Anti-Terör Yasası" ile ilişkili görüyen mahkeme, katliam suçlularını adı suçlu gibi yarılmış, aynı nedenle suçlarını örgüt ilişkisi de araştırılmamıştır. Öyle ki, devrimci yurtseverlerin benzer davalarında DGM'nin örgüt yaratmak için her türlü çareye başvurduğu bilinen bir olgudur.

Sivas davasının en önemli usulsüzlük ise, 25 Mart '94 günkü duruşmada yaşandı. Bu duruşmada mahkemelerin bundan sonra gizli olarak devam edeceği karar alınarak, basın ve kamuoyunun bilgi edime, yasal ve demokratik denetimde bulunma hakkı da yasaklandı. Türkiye Bardar Birliği Başkanı Önder Sav'ın 22 Nisan '94 tarihli "aleniyet" istemi ise kabul edilmedi. 4 gün sonraki duruşmada mahkemelerin gizli olarak devam etmesinin ne anlama geldiği de böylece açıkça yaşandı. Katliam suçlularını müdahil avukat-

Katliamcılarının arkasındaki kontrgerilla parmağını gizlemek için, DGM olayın üzerine gitmek yerine göstermelik cezalarla davayı "kapattı".

lara ve vekillere saldırgan davranış içinde bulundular ve bu davranışlar yaptırılmış bırakıldı. Bunun üzerine müdahil avukatlar gizlilik kararı kaldırılınca kadar duruşmalara girmeme karar aldılar. Aleniyet istemi ise ancak karar duruşmasında kabul edildi. Bunun da çok anlamlı olmayacağı açıktı. Çünkü son duruşmada mahkemeye katılmak kararı değiştirmeyecekti.

Bunlar bir yana, tek başına son duruşma bile davanın ne kadar gayni öditi olduğunu göstergesidir. Mahkemede olan cezası verildiği 26 suçlunun cezalarını 20 yıla, daha sonra Aziz Nesin'in "tahrik edici rolü" (!) dolayısıyla 15 yıla indirdi.

**Sivas katliamının
yargılamaını halın
adaleti yapıp
Hesap soruştur
soracaktır da**

Evet mahkemede yaşanan bu gelişmeler, Sivas katliamı suçlularının hangi koşullarda ve nasıl yargılandığını (ipuçları veriyor bize. İste böyle bir yargılama adalet vermezdi, vermedi de.

Kuşkusuz, davanın adanetsiz mahkemede meydana gelen usulsüzlüklerden dolayı değildir. Çünkü daha defa teslim yapıyor.

Çünkü, Sivas davası devleti, kontrgerilla aklama davasıdır.

Mahkemede verilen cezalar tamamen göstermelik olup, devletin katliam tertipçisi olduğunu gizlemeye yöneliktir. Davanın siyasi olduğunun kabul edilmemesi, dava ya verilerek istenen "adi" yargılama havası bunun sonucudur.

Tüm bunlar bir yana, DGM'nin kendisi halka karşı yaptığı adalet-sizliklere zaten suçlu bir kurumdur. Bu kurumun yaptığı yargılama halkın içkına bir adalet yoktur. DGM'lerde adalet olması için önce kendi kendisini yargılaması gerekir.

Devrimcilerin 3 Temmuz'da söylediği gibi Sivas katliamı kontrgerilla tertipli, bir provokasyondur. Ve esas suçlusu kontrgerilla'dır. DGM'nin kontrgerilla yargılaması kendini yargılamasıdır. Bu yüzden suçluları halkın adaleti yargılamadıkdan sonra verilen cezaların azlığı veya çokluğu önemli değildir. Cezalar çok olsaydı da adalet yerini bulmayacaktı.

Evet, Madımak'ta yakınlarımlı kaybedenlerin istediği gibi, ezilen halklar da adalet istiyor. Ve hesabın kimden sorulacağını attığı sloganlarla gösteriyor; "Katli Devler..." İşte adaletin hesap soracağı asil yer burasıdır. Ve bu adalet onların gibi kokuşmuş, bir avuç zenginlerin içkına göre işleyen parası olan haklı olduğu bir adalet değil, halkın adaletidir. Hesap soracaktır.

Maraş katliamı ve sivil faşist saldırılar protesto edildi

Marmara Üniversitesi öğrencileri son günlerde üniversitelerde yoğunlaşan sivil faşist saldırılara karşı sessiz kalmayacaklarını göstermek ve Maraş katliamı protestosuna etmek için forum ve protesto gösterisi yaptılar.

26 Aralık'ta Göztepe Kampüsü'nde yapılan protestolar da üç olarak yaklaşık 100 kişilik bir kitleyle birlikte yemek hanelerin dekanlığı kadar yüründü. Yürüyüş sırasında katilen otünde "Polis Dışarı Bilim İçeri - Marmara Üniversitesi Öğrencileri" pankartı atıldı. Dekanlık önünde yapılan forumda da Maraş katliamı ve faşist saldırılar protesto edildi. Bu arada Dekan'la görüşen 5 kişilik heyet, Dekan'ın her zamanki baştan savmacı tavrı ile karşılaştılar.

Heyetin Dekan'la görüşme ardından marşlar ve "Polis Defol, Üniversiteler Bizimdir", "Dün Maraş'ta, Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta" vs. sloganlarla gelinek Teknik Eğitim Fakültesi önünde ikinci bir kez duyuldu. Forumda sivil faşistlerin gerçek yüzü bir kez daha teşhir edilirken; MHPT'li faşistlerle aralarında ton farkından başka bir ayırım olmayan Nizam-ı Alem Okulları'ndan BBP'li sivil faşistlerin atışkan afişler de indirildi.

Çukurova Üniversitesi'nde sivil faşist saldırılara sessiz kalmadı

Çukurova Üniversitesi'nde devrimci demokrat öğrencilerin 13 Aralık günü İnsan Hakları Haftası ve Erdal Eren'in adam edimesiyle ilgili olarak düzenledikleri etkinlikler ardından üniversitede bitiren sivil faşistler, devrimcilerin bu tür etkinliklerini engellemeye, bğmayna çalışıyorlar.

27 Aralık günü sivil faşistler devrimci demokrat öğrencileri linirittiği Eğitim Fakültesi kantininde Bosna ve Çeçenistan'da yaşananlara bahane ederek bir forum düzenlediler. Ve kantine afiş astılar. Faşistlerin okullarında faaliyet gösteren izin veremeyen devrimci-demokrat öğrencilerin sivil faşistlerin afflarını yitirmesi üzerine, faşistler orada bulunan bir devrimci öğrenciyi saldırdılar. Kantindeki devrimci-demokrat öğrencilerin saldırıya anında karşılık vererek, sivil faşistlere maddahale etmesi sonucu faşistler kantini terk et mek zorunda kaldılar.

Saldırının ardından bir açıklama yapan TODEF'li öğrenciler; okulların jandarmayı bir süre önce çıkarttıklarını, bunun ardından faşistlerin öğrenciler üzerine saldırdığını söylediler. TODEF'li öğrenciler ayrıca son süreçte arın sivil faşist saldırılar karşısında anti-faşist mücadele temeline atıldığını bir örgütlenme adı öreceklere de sözlerine eklediler. Çukurova Üniversitesi'nin faşistlerin vuvalladığı bir us haline getirilme çalışıldığına da değinilen açıklamada, buna izin verilmeyeceğini bir kez daha söylediler.

Kamu emekçilerinin destekleyene DLMK'lilar gözaltına alındı

Demokratik İşler İçin Mücadele Komiteleri (DLMK) sadece işleri peçnçilin sonurlarına değil, tüm emekçilerin sorunlarına da ilgili olduğuna ve katılma dayatmalarını içinde olduğunu bugüne kadar sergilediği pratiğiyle defalarca gösterdi. Aynı geleneği DLMK'lar, İzmir'de kamu emekçilerinin vacağıpa 25 Aralık mitingine de destek olarak sürdüler. Ve miting katılma çağrısı taşıyan DLMK imzalı pullamaları İzmir'de kamu emekçilerinin vacağıpa 25 Aralık mitingine de destek olarak sürdüler. Ve miting katılma çağrısı taşıyan DLMK imzalı pullamaları İzmir genelinde işlemlere uygun olarak yaptılar.

DLMK'lıların bu çalışması sürerken, 23 Aralık'ta Selma Yılmaz Lisesi çevresinde Hülya Günel ve Peren Yılmaz adlı iki kişi gözaltına alındılar. Çevrede bulunanların yoğun tepkisine rağmen, zorla gözaltına alınan iki kişi, iki gün sonra çıkarıldıkları mahkeme tarafından serbest bırakıldılar. Gözaltılarla ilgili olarak 27 Aralık'ta İHD subesinde ailelerinin ve arkadaşlarının katılmayla bir basın toplantısı yapan işlemler yapıldıkları şöyle anlatıldı: "Bizlere, karakol karakol gezdirilerek işkence yapıldı. Elektrik veriler, kendimizi denemek geçene kadar dövüldük. Evlerimiz talan edildi, gazetelerimiz yitirdi, kasetlerimiz kırıldı. Ama tüm işkenceler suya düş bilsin; baskılar, gözaltılar, işkenceler ve tehditler demokratik işlemlerimize müdahale etmez..."

Bu kadar basın toplantısına müdahale etmek isteyen iki sivil polis de dernekten dışarı çıkarıldı.

DHKC Ülkü Okullarını vurmaya devam ediyor

Maraş katliamını protesto etmek amacıyla Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi (DHKC) Trabzon Fatih Ülkü Okulı'nı motoflandı. 28 Aralık gecesi yapılan eylemin ardından DHKC tarafından yapılan işlemlerde Maraş katliamının hesabının eiti kanlı faşist katillerden sorulacağı ve faşist örgütlenmesinin oduğu ülkü okullarının DHKC tarafından vurulmaya devam edeceği söylendi.

Bu arada Devrimci Halk Güçleri tarafından Zonguldak İlağı bölgesinde Maraş katliamının protesto edile ve faşizmi lanetlenen duvar yazılmaları yapıldığı öğrenildi. Aynı Bölgede da 6 ayın yere benzer çetkili duvar yazılmaları yapıldı. Eylemler Devrimci Halk Güçleri üstlendi.

DEV-GENÇ polis işbirlikçisini cezalandırdı

23 Aralık günü öğle saatlerinde İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'ne bağlı Coğrafya kantinine gelenler DEV-GENÇ'in polis işbirlikçisi faşistlere nasil ceza verdiğine tank oldular.

Coğrafya kantini işleten kişi kantini faşistlerin toplantı ve okullardan istihbarat toplama çalışan sivil polislerin için de bir işbirlikçiye mekamlı haline getirdiği için 23 Aralık günü DEV-GENÇ tarafından cezalandırıldı. Öğlen saatlerinde kantine gelen DEV-GENÇ'liler faşist kantiniyi döverek cezalandırdılar. Cezalandırmam nedeni kantinde bulunanlara anlatılırken, bir yandan da kantiniye ait tergaş, vitrin vs. şeyler de tahrip edildi. DEV-GENÇ eylemin işbirlikçileri için bir uyarı olduğunu söyledi.

Son bir hafta içinde Meksika'da EZLN'nin elinde bulunan şehirlerden Simojovel ve Larrainzar ordu birliklerinin dline geçti. 1994 Ocak ayında Chiapas eyaletindeki birçok şehirde EZLN'nin çağrısı ile hareket geçen yerliler, NAFTA anlaşmasının karşı çıkmış ve hakları için eyletlediği şehirleri işgal etmişti. Bir yıldır süren görüşmelerin ardından, son olarak 8 Aralık günü merkezi hükümet ile EZLN Chiapas eyaletinin valilik sorunu nedeniyle karşı karşıya geldiler. Chiapas'a kalabalık ordu birlikleri nakledilirken, Meksika'da önmüdeceği günlerin neler getireceği

Yoksul köylülerin taleplerine sahip çıkarak '94 Ocak ayında hareket geçen EZLN, Meksika'da gündemde kalmayı sürdürüyor. İzlediği politikalarla kendini tartışıyor.

EZLN savaşın kazananı

merakla bekleniyor.

EZLN'ye hareket geçtiği ilk andan itibaren birçok demokratik kuruluşun destek gelirken, izlediği politikalar nedeniyle eleştirilen de var. Meksika solu içinden gelen eleştirilerden biri de, Movimiento de Accion Revolucionaria-Devrimci Eylem Hareketi (MAR) kurucularından Salvador Castaneda tarafından yapıldı. MAR 1970'li yıllarda Meksika'da gerilla savaşını başlatmış, silahlı mücadelede savunun bir yapıydı. Yapının iktidar tarafından yok edilmesiyle birlikte yaşanan kitlesel tutuklanma sonrası ele geçen Salvador Castaneda, uzun yıllar tutsak kaldı. 1980'de ilk otobiyografik romanıyla İspanya'nın Juan-Grjalbo Literatür ödülünü kazandı. 1990 da ise bazı eski gerilla liderleriyle birlikte "Silahlı Hareketler İçin Tarihi Araştırmalar Merkezi"ni açtı. Ve bugün bu merkezün başkanlığını sürdürüyor.

Salvador Castaneda'nın EZLN'ye yönelik eleştirileri özellikle 'EZLN'nin çalışmalarını Chiapas ile sınırlaması, yayımlanması, askeri eyleminin ve birleşik kumanda sisteminin yetersizliği, daha doğru dürtür bir çatışmaya bile girmeden uzlaşma peşinde olduğu" noktalarında yoğunlaşıyor.

Salvador Castaneda bu eleştirileri 5 Aralık 1994'te kendisiyle yapılan bir söyleşide dile getirmiş ve 14 Aralık 1994 tarihli, Almanya'da çıkan Analise Kritik gazetesinde yayımlanmış. EZLN hakkında farklı bir bakış açısı getiren bu söyleşiyi okurlarımızın bilgilerine sunuyoruz.

"EZLN'nin Ocak ayından bu yanaki politikası bana hazırlıksız ve kendiliğindenci geliyor. 1 Ocakta bir açıklama yayınlamışlardı. "Vamos, haydi Meksiya'ya yürüyelim ve ele geçirelim" demişlerdi. Bu ne demek diyor düşündüm. Ve iki hafta geçmeden anlaşılmaya başladılar. İktidarı ele geçirmeye çalışan ulusal bir kurtuluş hareketinin anlaşılacak neyi olabilir? Devletle iktidar üzerine mi anlaşma yapacak?"

Meksika silahlı mücadele veren hareketlerin geçmişte yeteri kadar basını gösteremedikleri ülkelerden birisidir. Örneğin, 60'lı ve 70'li yıllarda hiçbir silahlı harekettenme El Salvador veya Nikaragua'da olduğu gibi ülke içinde siyasi bir temel oluşturmayı başaramadı. Bugün Latin Amerika'daki silahlı mücadele dönemi sona ererken ve eski gerilla örgütlenmelerinin büyük çoğunluğu devrim savaşına veda ederken, EZLN silahlı devrim savaşının yeni bir süreci başlatıyor. Bu örgüt nasıl böylece kısa bir süre içinde -iki haftadan az süren bir savaşla- ile kendini böylece siyasi bir güçte dönüştürebildi.

1 Ocak 1994'ten önce 10 yıllık bir çalma geride bırakılmıştı. Aslında yaşadığımız aynı süreç. Sadece coğrafi şartlar farklıydı. Bölgenin Tenaha otonomisi, tabii ki EZLN'nin rahatça örgütlenmesine izin veriyordu. Şehir genelinin veya Lucio Cabanas'ın, Cervero Vazquez'in Sierra Von Guerrero'daki karışıklıların güvenlik riskleriyle karışmadıkları. Yani daha doğrusu, 10 yıl boyunca hiçbir askeri karışılma olmadı. Sanki askerler onları birmek için aramıyorlardı. O yüzden 1 Ocakta 5 "Munizi" (eyaletleri oluşturan bölge) adlandıran, karşı tarafa direnişleriyle karışmadılar. Askerler ortaklık yoktu. Yerel polis ile mücadele etmek ise askeri bir iş olarak görülmez.

Mayıs 1993'te askerlerle bir çatışma (karşılaşma) olmuştu...

Evet, sadece o var. Ondan sonra EZLN geri çekildi. Askerler de geri çekildi. Ama EZLN ile mücadele edemeyen-ceklerinden dolayı değil, siyasi nedenlerden dolayı geri çekildiler. Devlet NAFTA

anlaşmasını ve Ağustos'taki seçimleri de tehlikeye atmak istemiyorlardı. EZLN'nin Munizipal başkanlığı işgal etmesinden sonra, 1 Ocakta Rancho Nuevo garnizonu için çapta çatışma olmuştu. Ama EZLN'nin askeri güçü üzerine tespitler yapmak zordur, çünkü Rancho Nuevo dışında hiçbir çatışma olmadı. Şu anki şartlar da tamamen askerlerin lehine. Ördü kuşatmasını rahatlıkla geliştirilebilir. Ördü asker dâmlarınla görevlendiriyor. Modern silahlar almaktadırlar. Verazuc köylerinden 4 gemi dolusu yepyeni silahlar getirildi. Ördü su an EZLN'ye karşı etkili darbeler yapabilecek güçte.

EZLN'nin baltıla girmemiş ormanlarda taktik olarak daha avantajlı olduğunu düşünüyörüyü musunuz?

Evet, ördü onları ormanlara girmek oldukça zor olur. En azından kapsayıcı kurtulamaz oradan. Çünkü EZLN orada kendi bölgesinde ve iyi hazırlanmış. Ama orduyun iyi imkanları var. Buna karşılık EZLN'nin kesinlikle iyi bir şekilde verleşmiş olması gerekir. Ördü hava kuvvetlerini ve paraşüt avcılarını kullanabilir. EZLN bölgesini terk edemez. Dolayısıyla tuzaga düşmüş oluyorlar.

EZLN'nin Chiapas Dışında Üslup Yok

EZLN ülke içinde örgütlenmiş olduğunu söylüyor.

Bekli de. Şimdiye kadar bu kendini göstermedi. Açık olan -ve bu büyük bir eksiklik- ülke içinde işleyen kendi basını (kuruluş) sistemleri olamamışdır. Si-tili hareketlenmeleri yönlendirebilecek radyo merkezleri yoktur. Kendi açıklamalarını yayımlayan üç normal gazete dışında, hiçbir yayınları yok. Medyanın geri

kalınının hepsi devletin elinde.

Demokratik Ulusal Meclis Konvent (CND) neden böyle bir lojistik ve siyasi yapı oluşturmuyor?

CND başarılı bir dönemde oluşt. Eğer ateskes kalkarsa, meclis de ortadan kalkar, fonksiyonunu yitirir. İc ciddi-leştirilince CND'nin en önemli insanları ve en radikal güçleri gözaltına alınacaktır. Çünkü onlar çok iyi yerleştirilmiş durum-dalar. Marcos ile açıklanmaların birinde radikal sesler çıkıp silahlı mücadelelerin başlatılması olanaklarından söz etmeye başladığında, CND'nin başkalarını onu bunun için yargılamaya başlamışlardır. CND ateskes koşullarında ayakta durabil-ir. Bu koşullar ortadan kalkarsa, CND'nin de ortadan kalkacağını sanıyorlar. CND, EZLN için etkili bir destek olamaz. Eğer devlet, "askeri gözümü sepece, CND ne lojistik ne de siyasi destek sunamaz."

O zaman şu an yardımcı olan medya da susacaktır. EZLN çok önemli bir konuyu ihmal etti: Kendi bölgesinin dışında destek noktaları oluşturmaya. Şimdilik "Bize destek verecek Sierra/Gorda/Querola'da ne bilelimiz ne grubu var" diyorlar. Oysa hiçbir şey görünüyor onlardan. O halde bu açıklama niye? Açıklamalar bir-birini tekrarlıyor. Daha önce "İktidardaki Kurumsal Devrimci Parti (PR) seçimde sahteklik yaparsa ayaklanız" diyor-lardı. Daha sonra "Zedillo 1 Aralık'ta devleti ele geçirece ayaklanız" dediler. Ama hiçbir şey olmadı. Ve Chiapas'taki PR'nin valisi de 8 Aralık'ta iktidarı ele geçirece diyor. Bu açıklama iktidarı ele geçirece diyor. Daha önce "Zedillo 1 Aralık'ta devleti ele geçirece ayaklanız" dediler. Ama hiçbir şey olmadı. Ve Chiapas'taki PR'nin valisi de 8 Aralık'ta iktidarı ele geçirece diyor. Bu açıklama iktidarı ele geçirece diyor. Daha önce "Zedillo 1 Aralık'ta devleti ele geçirece ayaklanız" dediler. Ama hiçbir şey olmadı. Ve Chiapas'taki PR'nin valisi de 8 Aralık'ta iktidarı ele geçirece diyor. Bu açıklama iktidarı ele geçirece diyor.

Chiapas'ta durum çok farklı. Chiapas'taki durum ülkeye göre patlamak üzere. Ve orada CND'ye karşı Champe-sino ve Judtgena örgütlerinin başkan-lığı (CEOC) gerek bir güç durumun-da.

Ama silahlıların değil. Şimdiye kadar silahlıların öldükleri da görülmü. Bu silahlı bir mücadeleler (ayaklanmadı). Ve silahlı ayaklanmalar daha kolay denet-lenebilir.

Askeri Tecrübe Çok Az

Ama bu ayaklanmanın boyutu ile bağlantılı. Onun dışında Meksika'ya silah getirmek de çok zor, değil mi? Sorun silah getirmek değil. Sorun güç, askeri eğitim -ki gerilla bu bula sahip de-giller- sorunu birleşik bir kumanda sistemi -ki bu da yok-. Eğitim ve silahlıların bir meslek ordusu ile mücadele edilebi-lecek durumdadır. Bunun askeri EZLN yapabilir. Belki de CEOC'ın işlevi başlı-çı bir geçici sağlamlar. Tamamen im-kansız olan bir şey. Kendi eyaletlerinde başarılabilirler bile, bunun ulusal çapta ya-pılabileceği mümkün değil. Böylelikle bu- tün olanaklar devletin elinde kalıyor. EZLN sürekli onları olmadığın vurgulu-yor. Böyle bir vurgu kamaşmadan başka bir şey değildir. EZLN elbette ki öncüder, onları öncüdün söylese de. Önemli olan insanın ne dediği değil, ne yaptığıdır. Eğer sen bir savaş başlatmak için çıkı-orsan, bazı şeyleri planlıyorsan, bunun do-

gal sonucu olarak bütün sorumluluğu üstlenip, ayaklanmaları örgütlemiş, saldırdan doğan sivil mücadeleyi, koordine Etmek gerekir. Ben ayrıca iki hafta bile sümeyen bir savaşın sonra anlaşma masasına oturmanın yanlış olduğunu düşünüyorum. Bence birkaç askeri eylem daha yapıp, orduda bazı darbeler yapılabileceğini gösterip, daha güçlü bir pozisyona anlaşma masasına oluşturulması gerektiğiydi.

Tekrar bir süvaşın kopuşunu varsayalım -ki bu kaçık bir olasılık de- ğildir. EZLN'nin askeri olanakların nasıl değerdendiriyorsunuz? En büyük ha- talarını nerede görüyorsunuz?

Daha fazla askeri eylem yapmaları en büyük hatalarından birisi. Diğer bir hata ise direkt anlaşma masasına oturmalarıydı. Böylece devlete hafif ağırlıklı bir savaş başlat- ması için bütün olanakları ellerine verdiler. Oysa an- laşma masasına bağladık- lardan diyalog sayesinde kendi ellerini bağı kıldı. Devlet şim- dinde EZLN'nin bulundu- ğu bölgede oturan bütün halka genel af çıkardı. Bütün bunlar ulusal çaptaki ayaklan- maların bastırılması planı- nın parçalandır.

İç Siyasal Çelişkiler

Sizce şimdiden hafif ağırlıklı savaşın söz et- mek mümkün mü?

Evet, devletin elia birliğe Ocak'tın başında kaybetmiş inisiyatifleri tekrar kendine geçti. Onun karşısında EZLN yiparıyor. Bu bir yıpratma savaşığı. Düşünün, yaklaşık bir yıldan beri savaş durumdur. Orduları 6000 veya daha çok kişiyi kapsıyor. Ama kendini yenileyemiyor. Çünkü sürekli savaşa hazır olmak zordur. Elbette bu bazı iç çelişkiler yaratır. Bu da destek temelinin tüken- mesi demektir. Buna ne kadar dayanabi- lirler? Ordu istediği kadar dayanabilir, bekleyebilir. Bütün avantajları onun elin- de, ordu ekipmanları değıştirilebilir vs.

EZLN'nin içinde herhalde savaşın bi- çimi üzerine siyasi iç çelişkiler de var. Mayor Moises'in ve kumandan Tacho- h'un açılmaları, Marcos'un açıklama- larıyla çelişiyor. Marcos, "İktidarı ele alma gibi bir derdimiz yok" derken, Moises "İktidarı ele alıp sosyalist devrimi gerçekleştireceğiz" diyor. Ama geniş ka- ramaşında Marcos tanınıyor. Niye? Çünkü o bir konuşmacı, bir yazar ve bir şair. Moises ve Tacho ise iyi İspanyolca konuşmuyorlar. Marcos çevrelerin des- teklenmesinden yana. Oysa iç öddü bo- yutları üstüştünde, Zapatistalar bu çevre- leri tanımayacaklar. İlk aydınlar şimdin- den treni terk etmeye başladılar. EZLN' Medislin tek fonksiyonu, eskiden yapılmı- şa imhal edilen siyasi ve lojistik bir te- mel kurulmasının boşluğunu doldurmak. Seçimlerden iki hafta önce Mec- lisli topluyorlar ve bu Medis seçimlerden sonra halkı harekete geçirecek. Ama nasırla? Halk değışmiş fraksiyonlara bi- lincini sokulmuş ise bir sürü parçaya bölünmüş. Demokratik Devrimci Parti'ye (PHD) güveniyorlar. O da olmadı. Bu- gün PRD devlet -düzeti- iktidarna gidi- yor. Yarnın ise EZLN'yi bitirmek için gaba harcayacak. Oldukça zor bir durumda. Onu devlet güzel şekilde kullanıyor, "barış"ı kendisi için kullanabiliyor. Bu

barış çok soyuttur. Barış yönetenler için yidir. Onlar sürekli barış içerisinde ya- şadılar. O yüzden bugün hala oradalar. CND'nin aydınları bu kelimeyi aynı so- yut şekilde kullanıyorlar. Ne de olsa 21 Ağustos'ta halkın büyük çoğunluğu bar- şa, yeri partisine oy verdiler. Çünkü ge- nelinde barış gibi önemli konuları ancak devlet denetleyebilir. Zapatist bir ordu boylesi insanlara güvenemez. Bu ger- çekçi, etkileyici ve sürekli bir destek de- ğildir.

Ama bunlar objektif yedekleri. Durumu nasıl değıştirilebilir?

Şu anki yedekleri bunlar. Ama bu zümre sürekli böyle. CND demokrasiye barışçı yollarından geçmekten yana. Na- sıl bir devlet? Kimin kurduğu bir devlet?

Evet, bu Meclisin çıkış düşüncesi idi. Ama bu yanlış bir düşüneydi. Sonuçları görüyoruz. Bence şimdi kendi yapı- larını tekrar değıştirmeye çalışıyorlar. Ama bu kolay bir iş değil, zaman istiyor. Bu önemli eksiklen siyasi anlayışlarını bösütün değıştirme tehlikesinde. EZLN öyle bir yön alabilir ki, sonunda sadece anlaşmalar için baskı uygulayan bir ordu haline dönersebilir. Aslında şu an bulun- duğu durumda da öyle bir durum. Oradan nasıl çıkacağı belli değildir. Bu Latin Ame- rika'da birçok silahlı hareketlenmenin başına gelen bir şeydir. Örneğin Kolom- biya'nın da başına gelmişti. Kolombiyalı- lar dağırdıkları kalyonlardı. Ama hiçbir za- man iktidarı ele geçirmeye çalışıyorlar. Devleti anlaşmalara girmek için bazen tek tek dar-

kimseyi harekete geçmiyor. Sonuçsuz kalıyor. Meksika'nın kuzeyinde hiçbir gelişmesi yok. Chiapas dışında en bü- yük hareketlenmeler burada Meksiko City'de oluyor. 1 Aralık'ta 25 milyon- luk şehirde 5000 kişi. Bu sayı ile, müca- deleyi boyutlandırmak mümkün olma- zsa, uzun süre kalmak zorunda. Hareketlen- olanağı birçok etkenden dolayı sınırlı. Siyasi hedefler bilinci sınırlı. Onun dışın- da başka günlük etkenler de var; insan- lar işinden uzun süre ayrı kalamaz. Örneğin, şu anki durum böyle. Ama beklendi- bir görüde burun belireceği etkenlerdir.

Oysa Chiapas'taki durum farklı. Orayı nasıl görüyorsunuz?
Göke de PRI başkanının 8 Aralık'ta bşöve atlaması engellenebilir. Ve onun yerine Avendano başkan olarak seçile- bilir veya paralel bir devlet kurulabilir. Ama sonra?..

Chiapas'ta burjuva devletini dö- nüştürme süreci yaşanıyor. Bu süreç içinde asıl olarak Munizipismları ikti- darı ele alırların bir olumsuzluk ha- reketlenmesidir. Ama hala yönetim devletin efinde, hala devlet "fincaslar" satın alabiliyor, an- laşmaları yapıyor, sorunları hafifletiyor ve izole ediyor. Ve hareket diğer bölge- lere de ulaşmazsa, perspektifi yoktur. Onlar sürekli yürüyüşler yapıp, fincasları basamazlar. Bölgeleş olarak sınırlı kal- dıkça, bu sorunu radikal şekilde çözemezler.

EZLN hareketinin bölgesel sınırlarda katması devletin de stratejisidir. Ona göre, Chiapas Meksika değildir. Chiapas'taki güçler, mücadelenin bir üst boyutuna ula- şamazlarsa "tükene- cekler. Birkaç gün önce yine Campesine onderleri öldürüldü. Tepki ne oldu? Yoktu. Ve diğerleri, ölüm makinesi, beyaz mu- hafızlar her zaman hazırılar. Buna hiç Şüphe yok. Şimdiye kadar genel bir misli- lemeye gitmişler, çünkü devletin kendi sorunlarını "sivil şekil-

Zapatistaların eylemi Meksika demokratik kamuoyunun da yoğun desteğini aldı.

CND, biz değil di- yecek. Onun dışın- da zaten onu kura- cak siyasi gücü yok. Bana göre EZLN şu an için bunu yapabilecek tek güç, ama onlar- da olmayan bölge- leri dışındaki üsleri (!) değıştirmek için, zaman kazanmaya çalışıyor. Ama aynı zamanda, zaman, devlet için işler. Daha, savası daha önce de bu tür ha-

"İktidarı ele geçirmeye çalışan ulusal bir kurtuluş hareketinin anlaşacak neyi olabilir? Devlette iktidarı üzerine mi anlaşma yapacak?"

zırlıklan yapmadan başlamışlar. Bu hata bizim de 70'li yıllarda MAR ile yaptığımız hataydı. Yoldaşlarımızdan birkaçı, Agustín Marcos ile bu konuyu tartıştı. Biz sizin kalibrinde uymuyoruz demiş o da. EZLN'nin Ocak ayından bu yanaiki politikası bana "hazırlıksız ve kendiliğinden" geliyor. 1 Ocak'ta bir açıklama yayımlanmışlardı. "Vamos, haydi Meksika'ya yürüelim ve ele geçirelim" demişlerdi. Bu ne demek di- yüşündüm. Ve iki hafta geçmeden anlaşmaya başladılar. İktidarı ele ge- rimeye çalışan ulusal bir kurtuluş hareki- tinin anlaşılacak neyi olabilir? Devlette iktidarı üzerine mi anlaşma yapacak?

Barışçı Bir Geçiş Stratejisi Başarılı Olmadı

Bence, anlaşmanın amacı, devlet- ten şu veya bu açıklamayı alabilme değil de, ülkedeki dağılımı muhafif güçlere tekrar ulaşıp onları siyasi bir hareketlenmede birleştirmekti.

beler vurup baskı uyguluyorlar. Kolombi- ya'da 40 yıldır orada dağırdıkları kalyonlar. Olanakları gittikçe, yıldırı yıla köttüşüyor. Bence EZLN demokrasiye barışçı bir geçiş sağlamak için baskıyı gorm ol- mayı önem veriyor. Ama su olanakları tükendi: Anlaşmalar, PRD ve CND.

Ama burjuvazinin demokratik kimsileri de dahil bir ittifak kurmak, ille de yanlış değildir.

Elbette, ittifakla gerekli iş yidir. So- run sadece ittifakların istendiği biçimde işlemelemleri. Küba ve Nikaragua dev- rimlerinin bade verdikleri önemli dersler- den birisi, iktidarı ele geçirebilecek ve devrimi gücüne egemen oldukları siyasi bir cephe oluşturmının gerekliliğiydi.

CND'nin neden bir cephehen başlangıcı olabileceğini düşünmüyorsunuz?

Onun görövelinden Önemli birisi, sivil halkı harekete geçirmekti. Oysa CND

de" çözmeyi bekliyorlar. Aynı nedenden dolayı ordu da beklemekte. Ama tabii ki, bütün Amerika'da olduğu gibi, askeri durumun planı çizilmiş durumda. Diğer Latin Amerika ülkelerinde devletin sorunu siyasal şek- lede çözmesi için ordunun geri gelişmesi olanağı yoktur. Devletin durumu uzun vadeli stabilize oluyor. EZLN'nin durumu ise köttüşüyor.

EZLN'nin yeni başkanları Ernesto Zedillo ile durumları nasıl değerdendir- yorsunuz?

Durumları baha da köttüşüyor. Zedil- lo reformist bir politika izliyor. Burju- va muhafet partileri olan PAN ve PRO (mu- hafet partileri) ile olan çalışmalarına görünüyor. PRD'nin Moderat bölümü PRD'nin Camacho Solis'in "Democracia 2000" denen grubu ile birleşme sonra reformist bir parti kuracaklar. Bu parti PRD solcularının sayıunu alacaktır. EZLN için su üzerinde durmak veya sa- vınmaya geçmek zor olacaktır.

Bir kitap

Yeni Çözüm-Seçme Yazılar

Yayınlandığı çok yili aşkın bir süre boyunca Türkiye'de devrim ve karşıdevrim güllerinin gözlerini üzerinde yarmadığı bir dergi oldu Yeni Çözüm.

"Yaşanmış tarihin tarih sayfalarından silinmek istendiği günün ters yüz edilerek sunulduğu, söz hakkının fazlasıyla emekçilerin elinden alındığı bir dönemde" Aralık 1986'da çıktı ilk sayısı. 12 Eylül terörünün izleri henüz canlılığını koruyor, emekçi halk üzerinde ki baskı, terör etkisini sürdürüyordu. Fazlisci resmi-sivil tüm toplumsal yönetim aygıtlarında ve her alanda kurumsallaştıran oligarşi, cunta uzantısı sivil yönetimlerle "demokrasiscilik" oynuyor, bu arada de-politiasyon politikasını da sürdürmeye devam ediyordu.

Solda ise büyük bir dağınıklık hüküm sürüyor, bundan yararlanarak karışanlar reformistler ve ihbarcı burjuva milliyetçisi Aydınlık ortaltıkta "sol" adına cihat atıyorlar. Ancak bunlardan daha da önemli ve daha tehlikeli olarak ortaya çıkan gelişme, sol saflarda yenilgi psikozunun geçmiş tüm devrimci değerlerini topa tutaak ölçüde haklı hale gelmesiydi. Solun "en büyük" yapıları daha, ne-redeyse tümü için gerekçe bir yenilgi bile olmasın, daha çok "kaçıs" olarak yaşanan 12 Eylül'ün yarattığı ağır tahribat, çok çoklarına pusula ile şaşırıp anlamak olaylarına yöneltiyordu. "Eğleştin" ad altında geçmiş köfür etmek adeta moda olmuş, sigınlan Avrupa'dan ithal edilen "sivil toplumlucuk" vb. akımlar solculuk adına piyasaya sürülerek gelmişti. Bu kuşullarda ki Çözüm; "Aylık Siyasi Dergi" ibaresinin bile "cesaret" sayıldığı, geçmiş savunmanın hayrette karşılanıp hor görüldüğü kuşullarda...

Aralık 1986'da Mart 1990'a kadar çıkardığı 33 sayısı ile Yeni Çözüm, Türkiye'de 12 Eylül sürecinden çıkışın, devrimci derlenme ve atılımın ideolojik alanda güçlü bir zemini oldu. Bu belirsizlik, bu toz duman, bu yılmıkın içinde Yeni Çözüm, ideolojik netleşmenin, saflığın ve direnişin adı oldu. "Çözümü"lök gururla taşınan bir misyonun, bir kimliğin ismi oldu.

3 yili aşkın süre boyunca gerici/lik rüzgârlarına, yenilgi psikozunun tahribatlarına karşı, devrimci direnişin önemli bir parçası, sesi soluğu oldu. Tipki devrimci hareket gibi, Yeni Çözüm de gerici/lik rüzgârlarına, dejenerasyona karşı solda çoğu zaman "tek başına" direnmek zorunda kaldı. Ancak türlü çeşitli sapmaların, "yeni" keşiflerin, ithal "teori"lerin hiçbirine basıp bırakmayan bir kararlilik, Marksizm-Leninizm savunmak-tan geri kalmadı hiçbir zaman. 3 yili aşkın bir süre boyunca, egemen sınıfların sürekli saldırısına uğradı, ama devrimci yayıncılığın ilkelerinden taviz vermedi, egemenlerle uzlaşmaz bir çizgi izledi. Sadece egemen sınıfları değil, egemen sınıfının ideolojik etkileriyle şekillenen

sapmalara, dejenerasyona karşı da aynı uzlaşmazlıkta mücadele etti. Bu yüzden solda çoğu zaman "sektar"likle suçlandı. Ancak "yumuşakların" eriyip gittiği, çok çoğunun düzensiz-savrulduğu bir dönemde en az zararlı atlatılmasında, genel olarak solun daha fazla savrulmasının önünde engel oluşturan moral-değerleri ayakta tutmayı başarmak önemli bir pay sahibi oldu. Elbette bu Yeni Çözüm'ün temsil ettiği misyonun sesi, bir parçası olmasının bir ürünüydü. Elbette bu misyondan Yeni Çözüm'ün sayfalarından yazılanların yaşanılanları anlattığı, yaşanılanların yazılanları doğruladığı bir tarih'in yapıları haline getiren...

"Yeni Çözüm-Seçme Yazılar" işte bu tarihin kitabı.

Haziran Yayıncılık tarafından çıkarılan "Seçme Yazılar", Türkiye devrimi açısından tarihsel önem taşıyan bir sürecin belgelerini bir araya getiriyor.

İlk bakiştaki çok "yakın" gözükten bir tarihsel kesitin 1986-90 döneminin temsil tartışmalarını içeren "Seçme Yazılar" kısaca çok atıldığını bile, söz konusu dönemin sandığı kadar "yakın" olmadığı görülmüyor. Ancak bu "uzak"lık, tartışmaların bugüne tuttuğu ışığı azaltmak bir yana, daha da güçlendiriyor. Çünkü söz konusu uzaklık, bugüne göre çok farklı konuların tartışılmasında, bu tartışmaların yürütüldüğü kuşullar ile bugün arasındaki derin siyasi atmosfer farkından, dün ile bugün arasında siyasi pratiğin ortaya koyduğu önemli sonuçların getirdiği büyük farklılıklardan kaynaklanıyor.

"THKP-C kökeninden gelen kım-larda, akım olarak ilerleyebilme de-recesi bu teoriyle uzaklıklarına doğru orantılı oluyor. Tersten söyleye-

cek olursak, Dev-Sol dünyadaki ve Türkiye'deki gelişmelerden çok kopuk. Hapishane'deki Dev-Yol gönül bağımlı sürdüren insanlar içinde acıların olgunlaştığı vicdanlı kafa-ları giderek açılan pek çok insan var. (...) Buna karşılık Kurtuluşçuluk geleceğinden olanlar ideolojik bakımdan daha canlılar, hayatla daha ilgililer; araştırıyor, tartışıyor, Türkiye ve dünya gerçeklerini daha iyi kavrama yönünde yasal sosyalist mücadelelerin gereği yönünde adımlar atıyorlar. Bir kitle bir akım olarak ilerleyebilirler Çünkü şu sürekli faşizm, sürekli milli kriz teorisi artı onların yolunu tıkıyıyor." (Sağak, S.42, syf. 25)

"THKP-C Eleştirileri Üzerine Değinmeler" başlıklı yazıda geçen bu alıntıya Çözüm'ün yorumu oldukça kısa:

"İhbarcı burjuva milliyetçileri ve her türden sapkın akımların devrimcileri hangi mecraya çekmek istedikleri, neyi alkışlayıp neyi mahkum etmek istedikleri çok açık." (Seçme Yazılar, syf. 244)

Evet, Yeni Çözüm-Seçme Yazılar, Gorbaçov'dan Küba tartışmalarına, anti-faşist mücadeleden Stalin düşmanlığına kadar, benzer pek çok örnekle dolu. Pek "göretici" örnek, bugün yazılıp çizilenleri daha iyi kavramayı sağlıyor. "Seçme Yazılar" pek çok tartışmada hayatın yaptığı "seçme"yi ortaya koyuyor. Doğru çözüm-lemeye, doğru devrimci politikalara, direniş geleneklerinin onur sayfaları var "Seçme Yazılar" da.

"Seçme Yazılar Türkiye-AET ilişkilerinden, "SSCB'de özgür uluslar neden çatışıyor" konusuna, "Gele-neksel sunan anti-terör provokasyon

edebiyatı'na, "Ne Amerika Ne Rusya mı?" sorundan "Neden gittiniz? Nasıl gittinizse öyle gelin" çağrısına kadar onlarca konuşma yayınlanmış yazıları bir araya getiren önemli bir kaynak aynı zamanda.

Bu yazılar bugüne nasıl geldinliği ortaya koyuyor. Bu nedenle "Seçme Yazılar" yakın siyasi tarihimizin der-ili toplu bir özeti niteliğindedir.

Tarihe bakanın bugünü daha iyi görmeye amaçlayanlar, tarihin bugüne ışık tutan bir bilgi odurumun farkında olanlar, "Yeni Çözüm-Seçme Yazılar"dan çok şey edineceklerdir. Yarını eyleyle şekillendirmek isteyen, geleceği siyasi eylemlerle kurma mücadelesi veren devrimciler için, yakın tarihimizin birikimlerini özüm-semek kaçınılmaz bir gerekliliktir.

Şiirler ve Türkülerle

Hasan Hüseyin

23 Aralık'ta Ege Kültür ve Sanat Merkezi tarafından "Şiirlerle ve Türkülerle Hasan Hüseyin" adlı altında bir şiir dinletisi düzenlendi. Dinletiyi Hasan Hüseyin'in hayatı ve sanatı anlatarak baş-ladı. EKSM şir grubunun şiir dinletisinin ardından, Gön Güneşi'ne Hasa Hüseyin'in şiirlerinden bestdekiği parçaları se-len-dirdi. Yüzün üzerinde kişinin izlediği etkinlik çokluğu bir havada bitindi.

Pir Sultan Abdal Derneği'nde

Maraş Protestosu

24 Aralık'ta İzmir Bornova Pir Sultan Abdal Derneği'nde Maraş katliamının 16. yıldönümü nedeniyle bir anma düzen-ledi. Dernek Başkanı Kazım Çeylan yaptığı konuşmayı "Ge-ricilerin ve faşistlerin gücünden örgütlenmelerine karşı, biz daha fazla örgütlenmeliyiz" diye bitiren, sözli Av. Kemal Kırılmaz'a bıraktı. Kırılmaz'da konuşmasında tarih boyunca Anadolu'da çeşitli halklara yönelik yapılan katliamları an-lattıktan sonra, Osmalı ve Türk tarihinin bunun yüzlerce örneği ile dolu olduğunu belirtti. Maraş katliamına ilişkin siyasi bilgiler de veren Kırılmaz, katliamın önceden planlı ve devlet destekli olduğunu vurgulandı. Konuşmacıların ardından bir dinleti sunan Gön Güneşi ilgilyle izlendi.

Zonguldak'ta Karikatür Sergisi

İlki 1988 yılında Zonguldak'ta ve Zonguldak'ta yaşayan 12 çiziren katliamlıya gerçekleştirilen Kari-Karma-Tür sergisi 30'un üzerinde çiziren katliamlıya yedinci kez düzenlendi.

100. Yıl Sanat Kültür ve Turizm Geliştirme Kooperatifi'nin (TUSAK) organizasyonu ile gerçekleştirilen sergi, 19 Aralık'ta Devlet Güzel Sanatlar Galerisi'nde açıldı. Sergi Zonguldak halkı tarafından ilgiyle izlenirken, Zonguldak TUSAK Başkanı Ahyar Kırız, serginin "Toplumsal olaylara çözüm bulmak toplumsal dayanışlığı sağlamak" amacıyla açıldığını vurguladı.

"Üreten Emek En Yüce Değerdır" Sergisi

Gazeteci Utuk Tekin, 27 Aralık günü Adana Büyükşehir Bele-diyesi Tiyatrostanda işçi ve memurların mücadelesini anlatan "Üreten Emek En Yüce Değerdır" adıyla bir resim sergisi açtı. Açılan Adana'daki işçi ve memur sendikalarının temsilcileri birlikte DISK Genel Başkanı Rıdvan Budak da katıldı. Tekin sergi açılış-ında yaptığı konuşmada "Ben bu resimleri işçilerle birlikte yaşı-dım. Resimlerin sergisinin anlamında daha iyi anladığımı inanıyorum." diyerek sergisini tanıttı. Sergide işçilerin ve memurların ekonomik ve demokratik hakları için yaptıkları yürüyüşleri ve eylemlerini anlatan resimler yer alırken, bu direnişlere yapılan polis saldırıları da teşhir ediliyordu.

EZLN SAVAŞIRSA KAZANIR

- Meksika'da adından sıkça söz ettiren silahlı halk hareketi EZLN ile ilgili olarak Analise Kritik gazetesinde çıkan rapörtajda MAR (Devrimci Eylem Hareketi) kurucusu Castaneda, EZLN'yi değerlendirdi.

"Daha fazla askeri eylem yapmalarını en büyük hatalarından birisi. Diğer bir hata ise, direkt anlaşma masasına oturmaları idi. Böylece devletin hafif ağırlıklı bir savaş başlatması için bütün olanakları ellerine verdiler. Oysa anlaşma masasında başladıkları diyalog sayesinde kendi elleri bağlı kaldı. Devlet şimdiden EZLN'nin bulunduğu bölgede oturan bütün halka genel af çıkardı. Bütün bunlar ulusal çapta aykırı kararların bastırılması planının parçalarıdır."

Yazısı Sayfa 20-21'de

RP'DEN TARİKATLARA DİN TACİRLERİ

- Taraftarlarına "faizci düzeni yıkacağız" nutukları atarken, Erbakan gibi din tacirleri kendilerine inananlardan topladıkları paraları servetlerine servet kattılar. Erbakan'ın şübeli mal varlığı, Mercüme olayı gibi gündeme gelen yolsuzluk tartışmaları hiç de tesadüf değil. Bu gelişmelere, medyanın RP'yi yıpratma amaçlı basit bir kampanyası olarak bakılamaz. Bir ucu Suudi Arabistan'ın petro-dolarlarına, bir ucu büyük holdinglere uzanan büyük servetlerin kontrolüne sahip İslamcı sermaye çevreleri, düzenin tüm kuralları gibi, yolsuzluklara da "uyum sağlıyor". Tek fazlıkları, halkın İslami duygularını hala kullanmaya devam etmeleri.

Yazısı Sayfa 14-15'te

YENİ ÇÖZÜM-SEÇME YAZILAR KİTABI ÇIKTI

- Yayınlandığı üç yıl aşkın süre boyunca, Türkiye'de devrim ve karşı-devrim güçlerinin gözlerini üzerinden ayırmadığı Yeni Çözüm dergisinden derlenmiş yazılardan oluşan kitap tarihi bir belge niteliği taşıyor.

Yazısı Sayfa 22'de

HOZAT ŞEHİTLERİ KAVGAMIZDA YAŞAYACAK

- Hozat'a bağlı Taner (Çaytaşı) köyünde 6 Aralık'ta kuşatmaya düştükten sonra, çatışarak şehit düşen 9 DHKC gerillasından daha önce ismini öğrenemediğimiz iki gerillanın Murat Özbay ve Mikail Güven olduğu açıklandı.

- ✓ Malatya'da şehitlerimizin anısına DHKP ve DHKC bayrakları asıldı.

Nihat Kaya Elazığ'da anıldı.

ÇEKİÇ GÜÇ İŞGALİNE DEVAM

- Emperyalizmin Ortadoğu'daki çıkarlarını koruma göreviyle ülkemizde bulunan Çekiç Güç'ün süresi, göstermelik tartışmalardan sonra yine uzatıldı. Kuşkusuz bizim sorunumuz sadece Çekiç Güç'ün gidip gitmemesi değildir. Emperyalizm, ülkemizden kovulmadan, Çekiç Güç'ün ülkemizi terk etmesinin hiçbir anlamı olmayacaktır. Emperyalizmi ve onun tüm kurumlarını, işbirlikçilerini ülkemizden kovacak olan güç ise, halkın örgütlü gücüdür.

ASKERLİK SÜRESİ 18 AY

- Halka karşı açtığı savaşta daha fazla askere ihtiyaç duyan oligarşi, askerlik süresini yeniden 18 aya çıkardı.
- ✓ Halka düşman olanlar halka yardım ulaştırılmasını bile engellemeye çalışıyor.

Yazısı Sayfa 8-9'da

Kamu emekçileri

25 Aralık 1994-İZMİR

BAŞARMAK İYİN KALDIĞIMIZ YERDEN YÜRÜMEYİ SÜRDÜRELİM

- 20 Aralık'taki kitlesel tepki, kendi hakkına sahip çıkma bilincinin daha da geliştiği ve daha büyük eylemlere hazırlanmayı olanaklı kıldığı ölçüde, kalıcı başarıların da önünü açmış olacaktır.
- İzmir'deki kamu emekçileri, yaklaşık 30 bin kişinin katıldığı mitingle, 20 Aralık'ta coşkusunu sürdürdüler. Bu coşkuyu sürekli kılabilmeliyiz.
- Maliye emekçileri: "Yaşanılan sorunların ağırlığı altında artık oyalamalara tahammülümüz kalmamıştır."

- ✓ Beykoz, Ümraniye, Bayrampaşa ve Sarıyer belediye işçileri grevde...
- ✓ Maden işçilerine alacak yerine Hazine Bonosu.
- ✓ Madenlerde işçi azalması ölüm riskini artırıyor.
- ✓ Deri-İş: "Sürekli eylem içinde olacağız."

Yazısı Sayfa 6 ve 16-17'de